Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ỦY BAN LIÊN BỘ KINH TÀI SẼ NHÓM HỌP để nghiên cứu việc giảm giá dầu hôi

● Sẽ có nhiều sắc thuế dành riêng cho nhà giàu.

● DUY NHÂN

SAIGON 11-11.— Để thỏa đáp nguyện vọng của lập pháp và các giới nhân dân, Bộ Kinh Tế sáng 11-11 cho biết Ủy Ban Liên Bộ Kinh Tế Tài Chánh sẽ nhóm họp một ngày gần đây để nghiên cứu việc giảm giá dầu hôi, các máy móc nông, ngư nghiệp, giá nhập cảng xe lam, tôn, kẽm v.v...

(XEM TIẾP TRANG 8)

NĂM THỨ NĂM ✱ SỐ 1.375

THỨ TƯ 12-11-69 (3 THÁNG MƯỜI KỶ DẬU)

NHẬT BÁO tiền tuyến

TIẾNG NÓI CỦA QUÂN DÂN MIỀN NAM TỰ DO

Tòa soạn Điện thoại : D.S. 94.159 Q.S. 40.971 ✱ Trụ-Sở và Quản-Lý : 25, Tạ Thu Thâu Saigon. ✱ Điện thoại 20.678 — 60.119 Hộp thư số 4

HÔM NAY

Đọc trang 5 :

KHOA HỌC

LƯU-BẰNG phụ trách

8 TRANG

8 đồng tại Đô Thành
10 đồng tại các tỉnh

PHÁT HÀNH
6 giờ sáng mỗi ngày

Tiền Tuyến xuất bản ngày nào đề ngày đó Không đề trước một ngày như báo khác

Vùng Cao hứa hẹn những trận chiến sôi động?

2 MIG-21 CỦA C.S.B.V. XUẤT HIỆN TRÊN KHÔNG PHẬN PUBRANG

★ TRUNG TƯỚNG LỮ LAN CHO RẰNG TẠI CHIẾN TRƯỜNG CAO NGUYÊN HIỆN NAY CHÍNH QLVNCH MUỐN TRẮC NGHIỆM SỨC LỰC CỦA MÌNH ĐỂ ĐẢM NHẬN VAI TRÒ THAY THẾ HOÀN TOÀN QUÂN ĐỘI HOA KỲ TRONG NHỮNG NGÀY SẮP TỚI

★ *Bbđpv HUY-PHƯƠNG viết từ mặt trận Pubrang*

CAO NGUYÊN (TT) 11-11.— Ngày 9-11-69 trong khi 1 phi cơ quan sát L.19 bướng dẫn 2 phi cơ oanh tạc A 37 tại một vùng gần PUBRANG đã ghi nhận 2 phi cơ MIG 21 của CS xuất hiện trên không phận VN cách biên giới Việt-Miên khoảng 10 cs. theo sự nhận xét của giới hữu trách tại vùng 2 Chiến thuật Phi cơ Mig 21 đã xuất hiện nhiều lần tại đây không phải chỉ có nhiệm vụ phô trương lực lượng mà còn có nhiệm vụ thám sát, chụp ảnh các căn cứ của ta, là các cứ điểm Pháo Binh của Hoa kỳ tại Kiến AMMY.

V... đó ma... những trận pháo kích liên miên... Tư những vị trí đặt súng tại ... những cứ điểm ... Binh 105 ly. Tiểu đoàn 4... Cộng Sản.

Mặt trận Đức Lập

... Darlac ... với Cam bốt ... mặt trận B3 VC đang có mặt tại vùng này.

La... cách đây 4 tháng đã tham dự trận chiến Beuhet. Sau 4 tháng... lực lượng địch đã chuyển quân xuống vùng III biên giới (dưới) trong vùng Pubrang.

Vùng II hiện nay được xem như có 2 vùng: Vùng Cao nguyên và Duyên Hải. Tại Pubrang ngoài địa thế khác nhau, nhiệm vụ của địch quân ở đây cũng khác nhau.

Ở vùng cao nguyên, mặt trận B3 được xem như là một lực lượng viễn chinh của BV được điều khiển trực tiếp bởi Hà Nội, ở vùng duyên hải nằm trong lãnh thổ của Quân khu 5 VC, hoạt động của địch nặng về cướp đất dành dân hơn là những trận vận động chiến quy mô nặng về chính quy và chiến thuật.

Căn cứ theo những biến chuyển

XEM TIẾP 1 TRANG 8

ÔNG T.T. QUỐC PHÒNG ĐƯỢC MỜI ra điều trần trước Ủy ban QP Hạ viện

★ *Không có việc Giám Sát Viện nhờ Biện lý cuộc dẫn giải 2 ông Tổng Trưởng Kinh Tài.*

SAIGON 11-11. — Ủy ban Quốc phòng Hạ nghị viện trong phiên họp mới đây đã quyết định mời Trung Tướng Nguyễn văn Vỹ Tổng trưởng Quốc phòng ra trước ủy ban vào ngày mai thứ Tư 12-11 để trình bày về quan niệm chiến tranh và chánh sách Quốc phòng.

Sau phiên họp này ủy ban Quốc phòng sẽ quyết định lập trường của Ủy ban đối với ngân sách 1970 dành cho Bộ Quốc Phòng.

Ngoài ra ủy ban Quốc phòng Hạ viện cũng quyết định tuyển dụng ông Lê hữu Ngọc, làm chuyên viên cho ủy ban.

Ủy ban Quốc phòng Hạ Viện do ông Nguyễn văn Ân, Dân biểu đơn vị Cam Ranh làm chủ tịch. Ông Ân nguyên là Hải Quân Thiếu tá trong QLVNCH và hiện cũng là tổng thư ký khối Dân Tiến tại Hạ Viện.

Không có vụ giám sát viện nhờ biện lý cuộc dẫn giải hai ông Tổng Trưởng Kinh Tế Tài Chánh

SAIGON 11-11 (VTX) — Giám sát viện... 11-11 đã ra thông cáo cho biết không ... Giám Sát Viện nhờ Biện lý cuộc dẫn giải hai ông Tổng Trưởng Kinh tế và Tài chánh như một vài tờ báo đã loan.

Thông cáo nói rằng, cho đến nay Giám sát viện đang trong vòng điều tra tìm sự thật theo thủ tục thông thường không nghĩ đến việc áp dụng thủ tục dẫn giải.

CÁC Y SĨ TUYÊN BỐ Ba phi hành gia ĐỦ SỨC KHOẺ ĐỂ du hành nguyệt cầu

MŨI KENNEDY 11-11.— Các phi hành gia Apollo-12 được tuyên bố đủ sức khỏe để được phóng lên mặt trăng ngày 14 tháng 11.

XEM TIẾP 7 TRANG 8

Chủ tịch Phân bộ 6 loan báo :

3 TRIỆU MỸ KIM ĐỒ PHỤ TÙNG và 14 ngàn xe Honda sắp về tới

● Sắt Xi măng rất dồi dào ● Tổng Trưởng Kinh Tế hứa xét lại mức thuế kiệm ước đánh vào các loại phim ảnh, máy ảnh, «cắt xét» việc nhập cảng gạo sẽ giao cho tư nhân ✱ Ông Tổng Trưởng Phạm Kim Ngọc đã nói gì về việc ông được Giám Sát Viện mời ?

● DUY NHÂN

SAIGON (TT) 11-11: Hồi 10 giờ sáng 11-11 ông Phạm kim Ngọc Tổng trưởng Kinh tế đã chủ tọa phiên họp với các vị đại diện phòng Thương Mại. Các vị chủ tịch phân bộ nhập cảng tại Hội Trường Bộ Kinh Tế đã duyệt xét tình hình thị trường và thực trạng hoạt động của các ngày thương mãi.

Các vị chủ tịch phân bộ cho biết hàng nhập cảng đã ổn định, thương gia đã nộp đơn xin giấy phép nhập cảng rất nhiều, nhất là ngành hàng vải và xe tự động. Ông Tổng Trưởng đã giải thích cặn thời thắc mắc của chủ tịch phân Bộ.

Sắt, xin măng dồi giàu.

Hai vị chủ tịch phân bộ sắt — xi măng đã báo cáo rằng sắt vẫn bán theo giá chính thức, không có nạn chợ đen. Riêng về xi măng, nhờ kho an toàn đầy đủ, và tàu tới đều hòa, nên lúc nào xi măng cũng có và bán theo giá cũ.

Ông Chủ tịch phân bộ này còn quả quyết là không có nạn đầu cơ tích trữ xi măng, vì theo ông xi măng chẳng những đã hay chết nếu để lâu lại thêm dễ bị vỡ đổ khi chuyên chở, và rất khó che mắt được sự kiểm soát của nhân viên công lực.

Honda sẽ về nhiều

Ông chủ tịch phân bộ 6 cho biết sẽ có 3 triệu mỹ kim phụ tùng xe Honda sắp về tới, nên giới tiêu thụ khỏi lo thiếu đồ và chợ đen. Ông cho biết thêm hiện sắp có 14 ngàn xe Honda sắp về tới. Việc buôn bán xe tự động được dễ dàng nhờ bộ Kinh tế cho nhập cảng tự do và giúp đỡ phương tiện.

Xi-nê-ma, phim ảnh máy ảnh

Ông chủ tịch phân bộ 16 đã nêu lên những khó khăn do việc tăng giá quá cao các loại máy móc truyền thanh, truyền hình, nhất là phim ảnh và máy ảnh. Theo ông giới thương gia nhập cảng loại này không thể nào cạnh tranh lại với hàng lậu thuế «Pi ếch», nên yêu cầu ông Tổng Trưởng xét lại mức thuế kiệm ước đánh vào các loại

XEM TIẾP 2 TRANG 8

HOA KỲ CUNG CẤP CHO VIỆT NAM 50.000 TẤN GẠO VÀO THÁNG GIÊNG

Bộ Canh Nông Hoa Kỳ đã cấp giấy phép mua gạo Hoa Kỳ cho VN đợt đầu tiên năm 1970. Số lượng cung cấp là 50.000 tấn.

Số gạo này nhập cảng theo tinh thần bản thỏa ước phụ ký kết giữa Đại sứ Hoa Kỳ Ellsworth Bunker

XEM TIẾP 10 TRANG 8

TRUNG TƯỚNG HOÀNG XUÂN LÃM TUYÊN BỐ :

Mỗi Tiểu đoàn CS chỉ còn từ 200 đến 250 Cán binh

● Cộng quân đã tổn thất hơn 140.000 cán binh từ 1968 đến nay. ● QLVNCH tại Vùng I đã hoàn toàn đảm nhận trọng trách phòng thủ tại vùng giới tuyến ● Vùng I kiểm soát 91% dân chúng

● của NGUYỄN-TRỌNG-QUY

ĐÀ NẴNG 10-11 — Sự lắng dịu của tình hình quân sự trong thời gian qua tại Vùng 1 Chiến thuật không phải là thái độ bày tỏ thiện chí của Cộng Sản mà đây chỉ là trạng thái của sự kiệt quệ hao hụt quân số mà Cộng sản gặp phải tại chiến trường Vùng I trong những năm qua nhất là trong năm 1968 CS đã thiệt hại hơn 100.000 binh sĩ và những tháng của năm 1969 Chúng bị tổn thất hơn 40.000 quân sĩ khác. Do đó chúng phải rút về vùng rừng núi giáp biên giới Lào Việt để dưỡng quân và bổ sung».

Trung tướng Hoàng xuân Lãm Tư Lệnh Quân Đoàn I Vùng I Chiến thuật đã tuyên bố như trên hồi cuối tuần qua với một số báo chí địa phương tại bản doanh Bộ Tư Lệnh. Trung Tướng Lãm nói tiếp : Chủ trương của Cộng sản là đánh mạnh, đánh đến cùng, chủ trương này được Phạm văn Đồng, Thủ tướng Bắc Việt và Tướng Võ Nguyên Giáp cổ võ nhóm tay sai miền Nam phải tiếp tục cuộc chiến tranh xâm lăng, cho nên dù ở vào điều kiện nào hoàn cảnh nào cộng sản cũng khó gỡ từ bỏ cuồng vọng xâm lăng và ảo tưởng chiến thắng tại miền Nam,

Mỗi Tiểu đoàn Cộng Sản chỉ còn từ 200 đến 250 binh sĩ

Trung tướng Lãm nhấn mạnh : hiện nay mỗi tiểu đoàn Cộng quân chỉ còn từ 200 đến 250 binh sĩ và trong số này đã có 40% đau yếu, nhất là sốt rét, không chiến đấu được. Trung tướng tiên đoán rằng từ nay đến cuối năm, dù là trong mùa mưa nhưng CS khó có thể mở lại những trận đánh qui mô có tính cách quyết định chiến trường. Nếu có mở những trận đánh cũng phải vào năm 1970 nghĩa là sau khi chúng được củng cố và bổ sung thêm quân số.

Đơn vị nào thay thế Quân lực Hoa Kỳ tại vùng giới tuyến

Đáp câu hỏi sau các đợt thay quân của Quân lực Hoa Kỳ hiện nay lực lượng VNCH đã thật sự nhận lãnh trọng trách bảo vệ vùng giới tuyến 17 chưa? và ngoài đơn vị chính là Sư đoàn I Bộ binh còn những đơn vị nào nhận lãnh sứ mạng này ?

Trung tướng Lãm nói rằng : Sau khi Sư đoàn 3 Thủy quân lục chiến

XEM TIẾP 5 TRANG 8

Dù VNCH tăng thuế để tự lực tự cường

Mỹ vẫn sẽ viện trợ V.N. 440 TRIỆU MỸ KIM NĂM 1970

● Hạ Viện Mỹ chỉ chấp thuận 414 triệu, nhưng có hy vọng con số nói trên vẫn được giữ nguyên.

CHICAGO, ILLINOIS. 11-11.- Chính phủ VNCH đã gia tăng thuế nhập cảng để tránh sự nguy hiểm về lạm phát do chi phí quân sự gia tăng khi quân đội VN phát triển để thay thế quân đội Hoa kỳ. Giám đốc Cơ quan phát triển quốc tế Hoa kỳ tuyên bố.

Tiến sĩ Hannah đã ghi nhận ảnh hưởng nói trên đối với nền kinh tế Nam VN trong một lời tuyên bố tại cuộc họp báo tại Câu Lạc Bộ Báo chí Chicago.

Ông nói việc gia tăng thuế nhập cảng sẽ giảm thiểu rất nhiều mức thiếu hụt ngân quỹ trong năm 1970. Và ông nói thêm : «Ngay trước khi đi tới biện pháp này, Chính phủ Việt Nam đã thi hành những biện pháp quan trọng nhằm gia tăng số tiền thuế thu được. Tổng số tiền thu 54.100.000.000 đồng Việt Nam (458 triệu Mỹ kim) trong tám tháng đầu năm 1969 đã gia tăng 48% so với số 29.400.000.000 đồng (249 triệu Mỹ kim) trong cùng thời gian trong năm 1968».

Mặc dù những biện pháp, Tiến sĩ Hannah cảnh cáo, «số thiếu hụt ngân quỹ tại VN vẫn còn lớn lao, vì vậy chúng tôi cần có sự trợ giúp mạnh mẽ của Quốc hội cho tài nguyên năm 1970.»

Cơ quan Phát triển Quốc tế đã yêu cầu quốc hội Mỹ 514 triệu Mỹ kim về ngân quỹ viện trợ nâng đỡ trong tài khóa 1970. Trong số đó, 440 triệu Mỹ kim được đề nghị cho VN.

Ủy ban ngoại giao Hạ viện đã cắt giảm số viện trợ nâng đỡ nay xuống còn 414 triệu Mỹ kim, nhưng chúng tôi hy vọng con số đầu tiên sẽ được duy trì.

ĐỌC TRANG 2 :

Tạp ghi

Trở lại «Trường hợp NGUYỄN-VĂN-TRUNG»

nhận định

Cuộc đọ sức lần chót...

Sau những thất bại liên tiếp, Cộng quân đã phải rút qua bên kia biên giới để hàn gắn những vết thương, để bổ xung quân số. Trong thời gian đó người có kinh nghiệm về Cộng sản hiểu rằng sự giảm hoạt động đó chỉ vì Cộng quân đã bị quá kiệt quệ. Người ngay thơ không hiểu Cộng sản — trong số này phần đông là trong dư luận ở ngoại quốc — lại tưởng rằng Cộng sản đã muốn hòa thực sự. Nay Cộng quân đã bổ xung được phần nào quân số nên lại tính điều động quân nhảy vào vòng chiến một lần nữa. Theo ước tính kỳ này Cộng quân sẽ lại phung phí sinh mạng binh sỹ của họ để hòng gây một tiếng vang làm áp lực cho chánh trị. Bởi vì Cộng quân sẽ không còn đủ sức để mà đánh và chiếm giữ 1 vùng đất nào. Nhưng theo nhận xét qua những hoạt động mở đầu sự sôi động của chiến cuộc thì Cộng quân lo xa không tạo được áp lực quân sự mong muốn nên đã phối hợp khủng bố với những cuộc phục kích tấn công lẻ tẻ. Và theo cái đà đó thì người ta cho rằng Cộng quân sẽ không có đủ lực để làm gì hơn được những hoạt động quấy rối như hồi Tết Mậu Thân.

Nhưng dư luận báo chí lại đặc biệt chú ý tới giai đoạn quân sự mới khởi đầu. Thứ nhất các quan sát viên cho rằng sau những trận đánh này này Cộng quân sẽ phải chấp nhận một đường lối hòa hoãn — Tính chất ít hay nhiều mềm dẻo của phe Cộng sẽ do kết quả của việc Cộng sản phung phí xương máu của họ kỳ này. Thứ nhì, người ta cho rằng đây là cơ hội để cả thế giới trắc nghiệm khả năng chiến đấu của toàn thể dân quân

(Xem tiếp trang 8)

BỊ CỘNG QUÂN PHÁO KÍCH KHI THỊ SÁT MỘT TIỀN ĐỒN Ở ĐỊNH TƯỜNG VÀ TƯ DINH SUÝT BỊ PHÁ HỦY

Đại tướng Cao văn Viên đã 2 lần thoát hiểm một cách kỳ diệu

★ 20 QUẢ SÚNG CỐI CỦA ĐỊCH RƠI TỚI TẤP VÀO ĐỒN HẬU MỸ KHI TRỰC THĂNG CHỞ ĐẠI TƯỚNG VIÊN VỪA HẠ CÁNH.

★ Viêm Hồng

SAIGON (TT).— Nguồn tin thông thạo cho biết trong vòng 4 ngày Đại Tướng Cao văn Viên, Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực VNCH đã 2 lần thoát hiểm một cách kỳ diệu.

Thị sát tiền đồn bị cộng quân pháo kích

Nguồn tin cho biết rằng ngày 6-10-69 Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng cùng với Thiếu Tướng Nguyễn viết Thanh, Tư lệnh Quân Đoàn 4 kiêm Vùng 4 CT và Chuẩn tướng Tư Lệnh Sư đoàn 7 đáp trực thăng đi kinh lý tại đồn Hậu Mỹ tỉnh Định Tường. Khi máy bay vừa đáp xuống đồn Hậu Mỹ thì cộng quân mở ngay một cuộc pháo kích tới tấp 20 quả súng cối vào đồn và máy bay chở Đại Tướng và các vị Tướng lãnh trong phái đoàn tháp tùng đáp xuống ngay gần đó.

Mặc dầu súng cối của địch nổ gần gây nên một tình trạng vô cùng thảng thốt, dân chúng cũng tan đờm tinh thần tìm chỗ trú ẩn, nhưng Đại Tướng và các Tướng lãnh tháp tùng vẫn bình tĩnh đứng quan sát các vị trí chiến đấu quanh đồn. Sau cuộc pháo kích của Cộng quân, trong đồn không có gì thiệt hại nhưng dân chúng ở gần đồn đã bị 1 người chết và 13 người bị thương.

Sau đó, Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng, Thiếu Tướng Tư lệnh Quân Đoàn IV và Chuẩn tướng Tư lệnh Sư Đoàn 7 lại dùng xuồng tiếp tục cuộc thị sát trên kinh Ngã Sáu, Tổng đốc Lộc và đến thăm một đơn vị Sư đoàn 7 đang yểm trợ làm Đồn tái lập an ninh cho các ấp chung quanh vùng này và Đại Tướng đã trở lại Quân đoàn 4 vào lúc 11g30.

Cuộc thoát hiểm lần thứ 2

Kế hoạch của Cộng quân hiện nay là bám sát các vị lãnh đạo quân đội để thiết lập mưu kế ám sát hoặc phá hủy tư thất của các nhà lãnh đạo VNCH.

Trong khuôn khổ kế hoạch đó, chỉ 4 ngày sau khi không thực hiện được việc ám sát Đại Tướng Tổng Tham Mưu

XEM TIẾP 3 TRANG 8

Tỉnh Trưởng Vĩnh Bình được vinh thăng Đại tá

PHÚ VINH 10-11. — Trung Tá Tô thất Đồng Tỉnh Trưởng Vĩnh Bình vừa được Bộ Quốc Phòng vinh thăng Đại Tá.

Được biết, Tr. tá Tôn thất Đồng đến nhận lãnh chức vụ Tỉnh trưởng Vĩnh Bình vào giữa năm 1968. Sau biến cố Tết Mậu Thân, tình hình an ninh tỉnh Vĩnh Bình rất đen tối.

Dưới sự chỉ huy của Trung Tá Tỉnh Trưởng tình hình an ninh tỉnh Vĩnh Bình ngày nay rất khả quan, chương trình bình định xây dựng được thực hiện đúng mức, cầu cống đường xá được sửa chữa lại, giao thông dễ dàng, nền kinh tế bắt đầu phồn thịnh.

Với những thành quả trên Trung Tá Tôn Thất Đồng được tấn thăng lên Đại Tá kể từ đầu tháng 10-69.

VỪA Ở HÀ NỘI VỀ, MỘT CỰU NHÂN VIÊN NGOẠI GIAO AI CẬP TUYÊN BỐ :

CUỘC CHIẾN Ở VN LÀ DO CS MUỐN LÀM CHỦ Á CHÂU

Một nhân viên ngoại giao AiCập, Ông Taher cho tới hồi gần đây đã là Xử lý Tòa Đại Sứ Ai Cập ở Hà Nội, đã tuyên bố với phái viên báo Daily Mail (Luân Đôn) ngày 24-10-1969, về những sự thật phũ phàng mà Ông ta đã nhận xét trong thời gian Ông ta sống ở Hà Nội.

Những điểm chính trong các nhận xét của ông Taher như sau :

1) BV không dám để cho quốc tế can thiệp vào VN, vì sợ người ngoài trông thấy những sự thật xấu xa ở miền Bắc.

2) Chiến tranh VN không phải là để giải phóng ai cả như CS vẫn rêu rao, nhưng chỉ là để CS dành bá chủ ở Á Châu.

3) Hiện có hàng ngàn quân đội Trung Hoa đang đóng tại miền Bắc.

4) Nga Sô tuy không hài lòng với đường lối chiến tranh của Hanoi nhưng vẫn phải có tiếp lục viện trợ cho BV vì sợ Trung Hoa cướp mất ảnh hưởng của họ tại vùng này.

Kết luận, nhà ngoại giao Ai Cập đã cho rằng :

— BV nay đã trở thành một quốc gia độc tài, mục tiêu tổ chức đời sống của dân chúng là nhằm kiểm soát tư tưởng của nhân dân

Nếu Cộng sản thắng ở VN, tới ra Thái Lan, ẤN ĐỘ và cả Ai Cập nữa sẽ lọt vào tay Cộng sản.

Bài phỏng vấn trên có kèm theo tấm hình Ông Taher đang gắn huy chương trong thời gian công tác ở Hànội, cho một thiếu nhi VN 11 tuổi, vì thiếu nhi này đã ném bom giết hại thường dân ở Saigon.

Khánh thành Võ Đường Quyền thuật C.S.Q.G. tại Đà Nẵng

ĐÀ NẴNG 10-11. — Võ đường quyền thuật Cảnh sát Quốc gia Vùng I ở Đà Nẵng sau 4 tháng xây cất do Tiểu đoàn Công Binh Lữ đoàn Thanh Long Thủy quân Lục chiến Đại Hàn tặng, đã được khánh thành chiều hôm 8-11, dưới quyền chủ tọa của Trung tá Dương Quang Tiếp Giám Đốc Cảnh sát Quốc gia Vùng I.

Võ đường này tọa lạc tại số 25 đường Nguyễn tri Phương, tổn phí lên đến một triệu đồng.

Hiện diện trong buổi lễ có Thiếu tướng Lê đông Ho, Đại tá Nguyễn văn Thiệu, Tư lệnh Biệt Khu Quảng Đà và đông đủ các cấp ngành Cảnh sát.

Quân đội Đại Hàn tái thiết một trường trung học tại Phú Yên

TUY HÒA, 11-11. — Đại đội 3 Công binh Đại Hàn với sự phối hợp của Trung đoàn 26 Mãnh Hổ Đại Hàn đã khởi công tái thiết ngôi trường Trung Học tại ấp Chí Thạnh quận Tuy An (Phú Yên). Trường trung học này bị Cộng quân phá hủy cách đây bốn năm.

Theo đồ án xây cất, Trường Trung học dài 29 thước rộng chín thước, chia ra làm ba phòng học và một phòng Trường giáo. Số vật liệu dự trù làm gồm 1.300 bao xi măng, 1524 thước

XEM TIẾP 9 TRANG 8

Quân đội Mỹ được điều động về Thủ Đô

Không khí căng thẳng tại H.T.Đốn trước ngày nhóm phản chiến biểu tình

● Thống đốc Wallace : 40.000 quân Mỹ chết ở VN không phải để Mỹ bỏ rơi VNCH ● Thứ Trưởng Ngoại Giao Mỹ gặp Ngoại Trưởng Pháp về vấn đề VN.

★ Một cậu bé 14 tuổi định cướp máy bay.

Theo tin của đài VOA sáng ngày 11-11 thì bầu không khí thủ đô Hoa thịnh Đốn đã trở nên rất căng thẳng trước ngày các thành phần phản chiến tổ chức các cuộc biểu tình lớn vào ngày 13, 14 và 15-11 tới.

Theo các quan sát viên tại Hoa Thịnh Đốn thì các cuộc biểu tình lần này sẽ đông đảo hơn lần trước nhưng chưa biết được hiện có thể xảy ra các cuộc bạo động không.

Quân Mỹ di chuyển đến Hoa Thịnh Đốn trước ngày biểu tình phản chiến

HOA THỊNH ĐỐN 11-11 (UPI) Hôm thứ Hai có tin cho hay một số quân Mỹ không rõ số lượng đã được đưa đến khu vực Hoa Thịnh Đốn trong thời gian có các cuộc biểu tình phản chiến trong tuần.

Các đơn vị được điều động từ địa điểm cách Hoa thịnh Đốn khoảng 160 cây số đến phụ lực với 28.000 quân (10.000 quân thuộc các đơn vị đã được tổ chức) đã sẵn sàng hành động nếu có biến động.

— Đoàn Bảo An gồm 2.700 quân lính thuộc quận Columbia cũng đã sẵn sàng.

Các viên chức bộ Tư pháp đã cảnh cáo là có thể có bạo động trong cuộc biểu tình nhất là ngày thứ bảy tới nên đã từ chối không cho phép các

XEM TIẾP 6 TRANG 8

MỘT ỦY VIÊN BINH VẬN QUÂN KHU III CỘNG SẢN HỒI CHÁNH Ở AN XUYÊN

QUẢNG LONG 10-11. - Một Ủy viên binh vận quân khu III Cộng sản tên Lê văn Hữu, bí danh Chín Tiếng tuổi quạ đã ra trình diện xin hồi chánh tại Ty Cảnh sát Quốc gia An Xuyên

Đương sự đã được ông Trưởng Ty Cảnh sát Quốc gia An Xuyên tiếp đón niềm nở và giúp đỡ lập thủ tục hồi chánh.

Ngoài ra, có 4 du kích cộng sản cũng đã ra trình diện xin hồi chánh tại Chi Chiêu hồi Quận Năm Căn, An Xuyên hồi hạ tuần tháng 10-69 vừa qua.

NHẠC KÍCH ĐỘNG ĐƯỢC DÙNG TRONG MỘT ĐÁM TANG Ở SAIGON

SAIGON 11-11.— Nhạc Yé Yé với toàn ban kích động gồm đàn, trống và chập chả đã được dùng thay nhạc bát âm trong đám tang một chàng Hippy tại đường Nguyễn huỳnh Đức Phú Nhuận hôm 10-11.

Việc từ giã cuộc đời của chàng Hippy này được bằng hữu anh coi như một giấc ngủ bình yên.

Sự yên tĩnh của cái chết kéo dài nửa ngày và chòm xóm không hề hay biết.

Khi màn đêm vừa buông xuống và bóng tối tràn ngập thì nhạc Yé Yé bắt đầu trỗi lên, ban nhạc kích động đã thật sự khích động sự yên tĩnh của khu xóm.

XEM TIẾP 11 TRANG 8

BÁO LIFE TIẾT LỘ :

LÍNH MŨ XANH ĐÃ ĐỊNH PHÁ NGỤC CỨU 8 ĐỒNG ĐỘI GIẾT T.K. CHUYÊN

● Thương binh Mỹ cụt 2 chân cưới cô y tá.

NỮU ƯỚC 10-11 (UPI) — Tạp chí Life hôm chủ Nhật cho biết có một nguồn tin được coi là bí mật được tiết lộ rằng khi cựu tư lệnh mũ xanh, đại tá Robert B. Rheault và bảy quân nhân mũ xanh khác bị giam cầm ở VN về tội ám sát Thái Khắc Chuyên thì những binh sĩ mũ xanh khác đã âm mưu giúp họ khỏi VN.

Tạp chí Life cho biết câu chuyện này với dụng ý cho thấy rõ ông Rheault đã tạo nên được lòng trung kiên như thế nào nơi các chiến hữu thuộc quyền của ông.

Khi ông Rheault và những người bạn của ông bị giam cầm tại căn cứ bộ binh Hoa kỳ ở Long Bình, các người lính mũ xanh khác đã âm mưu phá ngục cứu ông và 7 người lính mũ xanh khác và lại còn chuẩn bị đưa họ ra khỏi VN với những giấy thông hành giả.

«Nhưng khi ông Rheault được

XEM TIẾP 8 TRANG 8

ký trường

✱ *VUA CHẠY CỜ — KÉP ĐỘC*

MẸ KIẾP !

Khi có tin các ông nghị sĩ họp rất khẩn và rất mật để quyết định một sự tự ý tăng lương cho mỗi vị 10 xin, Kép Độc đã không tin. Các ông nghị dù sao là những người có học; Ít ra thì cũng có học hơn Dân Biểu. Do đó, chắc tin trên là do những tên thúi mồm thối miệng dân đại để bôi tro trát trấu lên mặt qúi vị nghị sĩ; Hoặc giả, mấy tên viết báo nham nhở túng bí đề tài, nên phịa ra cho có chuyện.

Thật ra thì không riêng gì Kép Độc đã nghĩ tốt cho qúi vị nghị sĩ như thế. Những người có một chút suy nghĩ thôi cũng đã cho rằng qúi vị nghị sĩ đâu có phải toàn là «mặt trơ trán bóng», mà lại có thể quyết định một việc ngộ nghĩnh tình, nghịch lý đến thế.

Trong lúc chính phủ chủ trương khắc khổ, và kêu gọi sự đóng góp tối đa của toàn dân để có thể tự lực cánh sinh mà «bặc cos mí CS, trong lúc QH hung hăng con bọ xít đòi cúp ngân sách để buộc nhà nước giảm chi v.v mà qúi vị nghị sĩ lại tự ý tăng lương thì... bố đứa nào dám tin.

Nhưng mà hôm qua Kép Độc đọc báo thấy nói TV chia làm 2 phe trong việc «tự ý tăng 10 xin». Phe chống gồm những ông nghị trọc phú như Trần v Đôn, Tôn T.Đính v v.. Còn phe đòi tăng do 2 ông Nguyễn văn Ngãi và Trần Thế Minh cầm đầu.

Như vậy té ra cái chuyện «các nghị sĩ tự ý tăng lương» là có thật. Trước cái sự thật trơ trẽn này, Kép Độc bỗng rơi vào một trạng thái nửa mơ nửa tỉnh. Tay cứ viết lia lịa, mà đầu óc thì trống rỗng.

Đến khi sực tỉnh, nhìn xuống trang giấy thì mới nhận ra là từ nãy mình chỉ viết được đọc có hai chữ... «mẹ kiếp !»

(Xem tiếp trang 8)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Tạp ghi

Trở lại «Trường hợp Nguyễn Văn Trung»

Sau bài «Trường hợp Nguyễn Văn Trung» do tôi gửi về, tôi và vài bạn hữu đã nhận được tòa báo gửi sang cho xem vài lời của ông Trung cũng đăng ở mục Tạp Ghi, chúng tôi đọc đi đọc lại cái bài đó và chẳng hiểu ông Trung viết bài đó làm gì? Vì nó chẳng đính chánh hay trả lời chút nào về những lời nói của ông liên quan tới danh dự của một số người ở Pháp cũng như ở nhà. Chúng tôi buộc lòng phải nêu ra những lời đó vì nếu chúng tôi không làm thì ở nhà sẽ chẳng ai biết trong khi ở Pháp người ta thắc mắc bàn tán về thái độ của ông Trung.

Trong bài đã viết hẳn mọi người ở nhà cũng đã rõ là chúng tôi phẫn nộ khi thấy giới trẻ bị chụp mũ là bị Mỹ mua chuộc. Chúng tôi không hề viết và cũng không hề nghĩ rằng ông Trung là Cộng sản hay thiên cộng hay tam cộng. Người ta dư biết Cộng sản không bao giờ chấp nhận những trí thức như ông Trung. Giả tỉ Cộng sản chịu nhận hộ những người như ông Trung thì thật là điều may cho chúng ta.

Trong cái thư của ông Trung, ông cho biết là ông đã buồn vì hai lý do. Thứ nhất là vì người chống Cộng hay có thói chụp mũ. Cái buồn ấy thực chánh đáng. Chẳng những chúng tôi ghét người chống Cộng chụp mũ kẻ khác mà mà chúng tôi còn không chấp nhận lời nói hay hành động chụp mũ bất cứ của giới nào trong bất cứ phạm vi nào, dù là ở Pháp ở VN hay ở đâu đi nữa. Dù sao chúng tôi cũng mừng là đã đồng ý với ông Trung được 1 phần trong lý do thứ nhất đã làm ông buồn.

Riêng cái lý do thứ nhì làm ông Trung buồn thì chúng tôi hoàn toàn không đồng ý. Ông nói tại sao báo Tiền Tuyến lại đi đăng một bài không ký tên đụng chạm tới ông — sao không điện thoại hỏi qua ông trước... Ông Trung có lẽ hơi vội buồn khi trách các ông Phạm Xuân Ninh và Phan Lạc Phúc, những người mà ông Trung cho biết là rất quen thuộc với ông. Chúng tôi nghĩ ông Trung không nên buồn về điểm đó. Bài của chúng tôi có ký tên. Ông Phạm xuân Ninh rất biết kẻ viết bài là «hạng người» như thế nào và ông đã cho đăng tên tắt. Chúng tôi hết sức cảm ơn báo Tiền Tuyến. Vì một bài đụng chạm tới 1 người có địa vị như ông Trung, việc tòa báo dấu dùm cái tên là 1 sự lo xa thông thường, hợp lý.

Còn về điểm trách tại sao không điện thoại hỏi ông trước... Chúng tôi nghĩ một việc đã làm dư luận Việt Kiều ở Pháp xôn xao không ít không nên được dàn xếp trong vòng thân mật. Cái gì đã trở thành công khai cần phải được minh định 1 cách công khai. Ông Phạm Xuân Ninh và ông Phan lạc Phúc tuy quen với ông Trung mà vẫn đăng bài đụng chạm tới ông Trung, vì cũng đã hiểu như thế. Ông Trung nên đồng ý rằng 1 vấn đề liên quan đến danh dự của 1 lớp người trẻ khi đã được ông Trung đề cập tới thì cũng chẳng nên vì sự quen biết mà «ém nhẹm» đi.

Về điểm ông Trung buồn vì tại sao lại có sự tiết lộ 1 cuộc mạn đàm thân mật riêng tư với 1 số người trong T.H.S.V.V.N tại Pháp, ông Trung buồn như vậy hơi nông nổi. Chúng tôi muốn trình lên để ông Trung rõ dù là 1 lời nói ông nói nhỏ bên tai 1 vài người thì rồi nó cũng đã được truyền tụng rất nhanh và rất xa tại 1 nơi mà tất cả những gì liên quan tới Việt Nam đều được Việt kiều truyền cho nhau biết trong cái tình hoài hương chia xẻ... Hơn nữa nội dung câu chuyện lại đụng chạm tới cả 1 số người trẻ ở Pháp lẫn ở nhà. Kể cũng nên cho người ở nhà biết với chớ! Chúng tôi nghĩ 1 đại trí thức như ông Trung dù nói trước trăm ngàn người hay nói trước 1 người thì cách nói nói có thể khác nhưng nội dung lời nói đâu có thể khác. Ông nêu rõ đó chỉ là nói riêng, chẳng lẽ thái độ của 1 nhà đại trí thức trước đám đông nói khác, trong vòng riêng tư nói khác; trước mặt nói khác, sau lưng nói khác hay sao? Bởi vậy chúng tôi mới đánh bạo viết ra để ông Trung công khai xác định lại nhận xét của ông về 1 số người đã được ông nhắc tới trong câu chuyện kia. Và chúng tôi thấy đúng ra ông Trung cần tự xử, chứ T.H.S.V.V.N tại Pháp không có lầm lỗi điều chi mà phải tự xử!

Câu chuyện của ông Trung khi qua Pháp đã khiến chúng tôi thắc mắc. Vấn đề chúng tôi nêu ra trước ông Trung thật giản dị, ông chỉ cần lời công khai là ông có nói như chúng tôi thuật hay không khi cư trú tại Balê? Thú thực chúng tôi chỉ mong ông cải chính là ông không hề có nhận xét hồ đồ như vậy. Và chúng tôi sẽ vui vẻ nhận lỗi đã nói sai.

Chúng tôi cũng xin nói rõ hơn: tại cái đất Pháp này chúng tôi đã quá chán ngán cái thái độ «mắc dịch»... thiên cộng cuối mùa của 1 số người mệnh danh là đại trí thức đứng xa chỗ hiểm nguy để «làm xiếc» với tự do tư tưởng. Nhưng họ lại cũng chẳng dám trực tiếp tranh đấu cho mảnh đất miền Nam của chúng ta

(Xem tiếp trang 8)

GHI VÀO LỊCH SỬ

* Việt-Nam giao địa ở Đông Nam Á, phải có ngày quốc lễ Trận Vong Chiến Sĩ hết sức long trọng, huy hoàng...

Anh hùng nhược ngộ vô chung địa,
Bảo hận thâm cừu bất đới thiên.

NGUYỄN TRUNG TRỰC

I) Phận thủy có; phận chung sao chẳng có?

Lịch chiến đấu VN oai hùng khởi đầu bằng một cuộc giỗ trận đầu năm (mồng 5 tháng giêng), tiếp theo là kỷ niệm Hai Bà Trưng (mồng sáu tháng hai), hội Đức Thánh giống Phù Đổng Thiên Vương (mồng tám tháng tư), kỷ niệm Hưng Đạo Vương và Lê Thái Tổ (hạ tuần tháng tám) rồi sau cùng lễ Trận Vong Chiến sĩ vào buổi tàn thu.

Một năm có 4 mùa thì ba mùa xuân hạ, thu đều có những ngày liên quan đến cuộc chiến đấu trường kỳ của dân tộc trong quá trình lịch sử. VN ở đông biên bán đảo Đông Dương bán đảo này là nơi giao tiếp của hai nền văn minh lớn nhứt Á Châu từ ngày xưa và là nơi gặp gỡ của vô lực các cường quốc Tây Âu, Đông Á (Anh, Pháp, Nhật) vào thế kỷ thứ XX, và hiện giờ lại là nơi tranh hùng của hai phe Thế Giới Tự Do và Thế Giới Cộng sản.

Người sinh ở vùng giao địa dù muốn dù không, vẫn cứ phải tham dự vào rất nhiều cuộc chiến đấu. Cây muốn lặng mà gió chẳng dừng. dù không muốn chiến đấu thì quân thù cũng tìm đến đè đầu chúng ta, bóc lột chúng ta, bắt buộc chúng ta phải vùng lên, tranh cho được cái quyền sống tự chủ.

Trong Lam Sơn thực lục, vua Lê Thái Tổ đã có những lời rất thành thật về tình cảnh những người sinh trưởng ở vùng giao địa như sau:

— Lúc đầu, ta đến ở Lam Sơn vốn không có lòng muốn lấy thiên hạ. Chỉ muốn vui thú ruộng vườn, tìm cuộc yên ổn cho gia đình và bảo thân.

Tuy vậy quân Minh tham cầu không chán. Ta đã hết sức cung phụng chúng đến nỗi tài sản gần khánh kiệt mà vẫn không được chúng buông tha. Bất đắc dĩ phải phất cờ nghĩa mà đứng dậy!

Trong việc tranh thủ độc lập, không bao giờ có một cuộc quật khởi độc nhất và riêng lẻ mà lại thành công. Trước một cuộc quật khởi lớn thường có vài cuộc khởi nghĩa làm tiêu thanh và rất có thể đồng thời với một cuộc khởi nghĩa lớn còn có những cuộc khởi nghĩa khác, không một lời ước hẹn mà tất cả đều làm thanh thế yểm trợ cho nhau khiến quân thù cướp nước phải ứng chiến nhiều mặt, phải phân tán lực lượng mà đối phó. Trong số những người vùng dậy cứu nước, người thành công có nhiên thành anh hùng dân tộc nhưng những người thất bại cũng rất đáng cho dân tộc tri ân.

Đó là nói về cấp lãnh đạo. Còn như những người chiến đấu ở hàng ngũ binh sĩ thì một kẻ được trông thấy cảnh thái bình, ít nhất cũng đã có hai ba người gục ngã ở chốn sa trường từ trước. Đến ngày có cảnh tượng thái bình thì những kẻ đã từng chiến đấu để kiến tạo thái bình lại không còn nữa. Tiền tướng quân của nhà Nguyễn gia Miêu là Nguyễn văn Thành đã nhận thức tình cảnh éo le bi đát này trong bài văn tế trận vong tướng sĩ:

Đã biết rằng anh hùng thì chẳng quản, trăm trận một trường oanh liệt, cái sinh không mà cái tử cũng là không.

Nhưng tiếc cho tạo hóa khéo vô tình ngàn năm một hội tao phùng. phận thủy có phận chung sao chẳng có?..

Người kiến tạo thái bình lại không được hưởng thái bình! Sự thiệt thòi đó càng làm cho cao nghĩa của các chiến sĩ càng thêm sáng tỏ.

Các nước Tây Phương có cái tục xây nấm mộ tượng trưng cho Người Lính Vô Danh. Thiệt là một cử chỉ công bình, rất nhiều ý nghĩa. Lịch sử nào ghi chép cho hết danh sách những người đã chiến đấu, đã chết cho đại nghĩa dân tộc, đã chết để cho người đồng bang được sống độc lập, tự do? Nấm mộ người lính Vô Danh bổ khuyết cho sự thiếu sót của lịch sử.

II—. Những người Việt bất diệt

Bất diệt vì thể phách trường tồn. Bất diệt vì phương danh đáng được cho người đời biết đến mà tưởng niệm.

Từ Trưng Vương trở đầu truyền thống Bắc Cự đến giờ, dân tộc VN trải qua bao nhiêu biến cố tang thương vẫn phải dốc toàn lực chống với kẻ thù chính xuất hiện từ phương Bắc.

Cả một thế hệ yêu nước vùng lên. Rồi những thế sau kế tục sự nghiệp. Thế hệ nào cũng có những phương danh mà lịch sử chưa ghi cho đủ, chưa được quốc dân quen thuộc tên tuổi để kỷ niệm cho xứng đáng hơn...

Trước Trưng Vương đã có THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA dấy đầu phong trào chống nhau với quân nhà Đông Hán. Sau THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA đem quân bản bộ, chịu quyền tiết chế của Trưng Vương. Đồng thời với THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA ở vùng thượng lưu sông Thao có NGUYỄN THỤC NƯƠNG nổi dậy, được dân chúng ở các vùng Vũ Ninh, Tân Hưng, Lục Hải tôn làm Đại Hiệp Bát Nàn tướng quân.

Trong thế hệ Trưng Vương, chúng ta cần ghi thêm tên các bà MÃ KIỀU, tướng trấn thủ Lạng Sơn HÙNG QUANG TẢO giòng giỏi Hùng Vương của bà HOÀNG THIỀU HOA. NGUYỄN NGỌC NƯƠNG tướng cận vệ của nhà vua, các bà ĐINH TRINH NƯƠNG, NGUYỄN NGỌC NƯƠNG tuy đã chiến tử từ mấy trăm năm nhưng có những hiển linh giúp dân, giữ nước.

Trong hàng tướng lĩnh của Trưng Vương có hai nhân tài đặc biệt:

— BÀ TRẦN MÃ CHÂU đáng được ngành Thông tin, Tâm lý chiến ngày nay tôn làm thủy tổ vì Bà đã dùng văn nghệ, âm nhạc để cổ động khích lệ tinh thần binh sĩ...

— Tướng HOÀNG HÙNG có biệt tài lặn lâu dưới nước, đục thuyền địch quân. Mãi đến hơn ngàn năm sau, lịch sử mới ghi được một nhân tài tương tự là Yết Kiêu, gia tướng của Trần Hưng Đạo. Ngành người nhái trong thủy quân cần phải biết hai vị tiền sư này.

Thế kỷ thứ 15, đất nước VN lại trải qua một cơn nguy biến trầm trọng. Giặc Minh cướp nước, đặt lại ách thống trị Hán Đường.

Trước Lê Thái Tổ, từ năm 1417 đã có NGUYỄN TRINH nổi dậy ở Lục Na, lưu vực sông Lục Nam, NGUYỄN CHÍCH nổi dậy ở Hoàng Sơn, huyện Nông Cống, tỉnh Thanh Hóa.

Kịp đến khi Lê Lợi đại bại ở Chí Linh lực, lượng tan rã hết, cơ hồ không còn cơ hội tái khởi, quân Minh bủa lưới tảo thanh khắp rừng núi Lê Lợi phải trốn lánh sang vùng đất Tây Trường Sơn thì may sao, hào kiệt nổi dậy lao xao, cả vùng trung châu Bắc Việt, đâu đâu cũng có ngọn cờ cứu nước.

— Ở Hải Dương có TRỊNH CÔNG CHỨNG, LÊ HÀNH

— Ở Sơn Tây có NGUYỄN ĐẶC

— Ở Hoàng Giang có NGUYỄN ĐA CẦU, TRẦN NHUỆ

— Ở Thủy Đường, Quảng Yên có LÊ NGÃ.

Trong công việc cứu nước, nhân dân miền núi cũng có tinh thần chiến đấu không kém gì nhân dân trung châu. Ngay từ năm 1417, ở châu Gia Hưng (Sơn La) có người Thái là XA TAM dựng cờ khởi nghĩa được các sắc sơn dân nhiệt liệt hưởng ứng, thanh thế rất lớn.

Phong trào cứu nước lan rộng lôi cuốn được những người do dự, cầu an và cả đến những người đã lầm đường phục vụ trong hàng ngũ giặc. Những người sớm quay đầu, trở về với Chính Nghĩa Dân Tộc, lập công chuộc tội là LÊ HẠCH, PHAN CƯỜNG, TRẦN KHẢ LUẬN ở Thuận Hóa, PHAN LIÊU ở Nghệ An. Tất cả đều đem thân báo đền ơn nước, xứng đáng được dự vào dịp kỷ niệm Trận Vong Chiến Sĩ không một chút mặc cảm thẹn thùng. Họ đã hối ngộ, lại dám... Tổ Quốc cũng đãi họ như những người con thân yêu khác vì họ đã tử chiến với quân thù. Không người Việt yêu nước nào lại hẹp lượng cố chấp chỉ trích những lỗi lầm quá khứ miễn là những người trong cuộc đã biết xóa tan những kỷ niệm xấu và thay vào đó bằng những thành tích hào hùng.

III Đạo lý của chiến sĩ

Thấy việc nghĩa phải làm, người trai Hùng Việt thường cảm khái và tự coi mình có bổn phận phải tham dự cho khỏi mang tiếng dư sinh và hư sinh. Sống ở trên đời, không làm được việc gì có ích lợi, thấy việc đại nghĩa cũng không dám góp sức với anh em, như vậy dầu có hưởng trọn tuổi thọ trăm năm cũng là một kiếp sống tối tăm vô nghĩa.

Ngày trước, những bậc thảo dã anh hùng xuất thân ở ruộng đồng, rừng núi thường tâm niệm câu:

Kiến nghĩa bất vi vô dũng dã
Lâm nguy bất cứu mạc anh hùng!

Thấy việc nghĩa không dám dự vào người như vậy đích thị là người thiếu can đảm, người hèn nhát. Gặp việc nguy biến, không dám mở lòng bảo hiệp xông vào cứu nạn những người ấy dầu có học vấn tài năng đến đâu đi nữa, cũng không đáp được kẻ là người anh hùng.

Làm việc lớn, làm việc nghĩa làm việc bổn phận, không phải lúc nào chiến sĩ ta cũng nắm được yếu tố thành công. Có khi không thấy triển vọng thành công mà vẫn cứ làm làm rất hăng hái là khác nữa. Người anh hùng gặp những trường hợp rất nguy khốn chỉ tự hỏi lòng mình:

— Có dám làm hay không dám làm?

Nghĩa nên làm thì cứ làm, quan tâm chi đến kết quả thành bại! Chiến tướng cần vương là Mai Xuân Thưởng có câu:

Anh hùng mạc bả doanh du luận,
Vũ trụ trường khan tiết nghĩa lưu

dịch

Anh hùng không luận câu thành bại
Tiết nghĩa còn lưu khoảng đất trời.

Đó cũng là đạo lý «không thành công thì cũng thành nhân» mà nhà cách mạng Nguyễn Thái Học đã nói đến trước ngày khởi nghĩa Yên Bái.

Cố nhân là gồm được cả việc thành nhân lưu tấm gương trung nghĩa ngàn đời và thành công, cứu vớt đất nước thoát vòng nguy biến thì đó là hạnh phúc tuyệt đỉnh cho chiến sĩ rồi.

Nhưng nếu không thành công, chỉ có thành nhân, chiến sĩ cũng cứ lấy làm mãn nguyện vì mình đã thực hiện truyền thống cứu nước truyền thống hào hùng bất diệt của giống nòi.

Sơn hà dẫu trải qua bao phen nguy biến, hễ còn cái truyền thống ấy thì vận nước cứ trường tồn!

LAM GIANG

và từ đó...

Viết cho anh

và anh từ đó đi xa
và em từ đó đậm đà nỗi đau
và anh từ đó quay đầu
và em từ đó rợi rào nhớ nhung
người yêu bỗng chốc lạnh lùng
hồn hoa bỗng chốc chập chùng đắng cay
rượu nồng không uống cũng say
tình yêu không cánh cũng bay mất rồi!
em giờ buồn lắm, anh ơi!
thương anh, thương cả cuộc đời..., còn đâu?
người ta tính chuyện cau trầu
em ơi anh, vẫn lắc đầu dửng dưng
biết rằng lạc nẻo lầm đường
biết rằng duyên kiếp nửa chừng, thế thôi
biết rằng «phận bạc như vôi»
lỡ yêu đành bảo: «số trời đẩy đưa»!»
thuyền trôi nước chảy hững hờ
đục trong nào rõ bến bờ ra sao?
ước mơ ngày một nhạt màu
đam mê ngày một ngọt ngào trong tim
anh mười hai tháng: quên em!
em mười hai tháng: còn nguyên nỗi buồn!

GIÁNG-NGỌC

GĐ

thu xưa

mấy mùa vàng lá giăng mưa
tình tôi còn mãi đi chưa thấy về (?)
giữa mùa lá đổ lê thê
cơn heo may cuốn lời thề ra đi
sương mơ mặn đọng cuối mi
giọt lòng đã cạn từ ly ca đầu
gọi tên người lấp rừng sâu
mà thu đã trút lá dâu rừng rồi
lên người hóa đá trên môi

bóng người đã nhuộm máu tôi thành tình
ngàn đời vào chốn lặng thinh
ngậm ngùi kỷ niệm với mình chưa xa
lòng tôi đã trót trút ra
làm sao ươm lại nụ hoa ngày nào
người về qua đỉnh đời cao
xin yên giấc ngủ ngọt ngào ngàn năm
dưới lòng đất có lạnh căm
tôi xin đốt nén hương lòng ấm hơi.
sưởi mùa lá chết vàng rơi
như tình tôi lạc vào nơi mộ người

HOÀNG-ANH

HÀ-VÂN CHỌN VÀ TRÌNH BÀY

TRANH CHUA MỖI NGÀY

của LÊ ĐÌNH

1287 NGÀY TRONG BỘ CHỈ HUY TỐI CAO «MẶT TRẬN GIẢI PHÓNG»

● Hồi ký của VŨ-HÙNG ● Cải biên KIM-NHẬT

(TIẾP THEO)

— Chưa! Hồi kháng chiến, tôi là y tá trưởng ở bệnh viện Chợ Rẫy ra khu tham gia kháng chiến ở chi đội 16. Sau tập kết, tôi được đưa đi học lớp y sĩ chương trình 3 năm. Xong là về Nam. Nhưng anh coi chương trình y sĩ 3 năm mình học ở miền Bắc lúc đó nó cực bỏ mẹ đi, đâu phải mấy lớp y sĩ sau này, chỉ học có một năm hay theo lối cấp tốc tám tháng. Y sĩ mà học tám tháng thì mần ăn chó gì được.

Nghe Đại nói, tôi nghĩ thầm trong bụng, cha nội này lại có điều gì ấm ức, bất mãn đây! Cái nhiệm vụ bệnh xá trưởng bệnh xá 70 của anh ta không làm anh anh ta hài lòng có lẽ vì bỗng chốc mình bị loại ra khỏi cái hàng cán bộ quan trọng, nhường cho những kẻ về sau nhiều khả năng hơn.

Đại chép miệng, mắt đăm chiêu như tiếc nhớ thời oai hùng cũ:

— Kể ra mấy anh ở Tiền Phương, nguy hiểm thì có nguy hiểm thật nhưng được đi đó đi đây, được xử dụng hết khả năng mình, chứ còn như tụi tôi..

Tôi cười, «bốc thơm» anh ta.

— Coi vậy chứ công tác nào nó cũng có cái thú riêng của nó. Nhưng anh ở đây, kể ra cũng chưa thiệt bạ rồi. Dễ gì những anh em y sĩ khác được như anh?

Ở phía sau nhà, có một gian nhà khác. Tôi thấy có bốn, năm thanh niên cũng đang ngồi vây quanh chiếc bàn con, nói chuyện, cười vui vẻ. Trên tay mỗi người đều cầm ca muỗng, dường đang sửa soạn đi ăn sáng.

Tôi hỏi Đại:

— Công tác điều trị của bệnh xá có vất vả lắm không anh?

— Anh coi, Bệnh xá của tụi này có điều trị ai đâu?

— Ủa! Tôi ngạc nhiên. Ở đây không ai bị bệnh sao?

— Anh biết bệnh xá này, tuy thuộc Cục Tham mưu quản lý, nhưng nó là một bệnh xá đặc biệt, chăm sóc sức khỏe riêng cho Bộ chỉ huy. Mà mấy ông tướng làm sao có thể bị bệnh được? Dù có bệnh đi nữa mấy ông tướng cũng ở nhà riêng, tụi tôi đến chăm sóc chớ đâu có ai đến đây.

— Bên khu A thì sốt rét dữ lắm. Chắc bên khu B này ít sốt hơn nhiều, phải không anh?

Đại lắc đầu:

— Đâu? Khu B đâu thua gì khu A. Tôi đây nè, anh xem. Mặt mày xanh xao có khác gì mặt giặc. Anh em khác cũng vậy. Chỉ có Bộ chỉ huy là...

— Mấy ông ấy sao hay vậy, anh?

— Vậy có tụi tôi đây để làm gì? Đại cười vui vẻ. Nhưng nói chơi với anh vậy chứ anh cũng hiểu là vi trùng chỉ vật ngã mình khi sức khỏe của cơ thể bị giảm sút, yếu tố đề kháng bị tiêu mòn.

Cho nên yếu tố cơ thể đề kháng là yếu tố chính. Yếu tố vi trùng là yếu tố phụ. Bộ chỉ huy ăn uống, bồi dưỡng nhất định không giống như bọn mình rồi. Tiêu chuẩn đặc biệt mà! Ăn uống đã vậy, mỗi tháng còn có mấy sư tổ ở bệnh viện 320 và Phòng Quân Y đến khám sức khoẻ hai lần.

— Mấy anh ở đây chi? Cần gì phải đến người khác anh?

— Ấy! Cái sự đời nó... ấy lắm! Mang tiếng là bệnh xá đặc biệt phục vụ cho Bộ Chỉ huy, thực ra, suốt hai năm nay tụi này chỉ là những chuyên viên... chuyên bưng cước, rót nước và làm thợ lụi theo mệnh lệnh của sư tổ.

Sư tổ mỗi lần khám sức khỏe cho mấy ông tướng, kê toa, ra mệnh lệnh điều trị. tụi này cứ việc răm rắp thi hành. Theo dõi, bảo vệ sức khoẻ cho Bộ Chỉ huy là công việc của những sư tổ. Tụi tôi đâu được cái hân hạnh có tiêu chuẩn đó anh!

— Sư tổ nào vậy, anh?

— Anh không biết sao? Anh ba Thành với anh ba Trung chớ còn ai vào đây nữa.

— Phải anh ba Thành tức anh BS Nguyễn thiện Thành quân y viện trưởng khu 9 và anh Bác Sĩ Trương công T..., quân y viện phó khu 9 hồi kháng chiến chống Pháp đó hả?

(CÒN NỮA)

Kết quả XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XỔ NGÀY 4-11-1969
loại 11A1-A2
A3-A4-A5

Số độc đắc trúng 5 triệu đồng
558.614

Trúng 300.000 đồng
383.340
480.129
894.090
085.424
073.169

Trúng 150.000 đồng
099.468
120.000
241.576
356.778
089.278

Trúng 30.000 đồng
25891 04407 67694
01968 89871 26848

Trúng 15.000 đồng
1.187 8.522

Trúng 3.000đ 384
Trúng 1.500đ 035
Trúng 300đ 04

Những vé có 5 con số giống lô độc đắc đều trúng lô an 6.031

tạp ghi

Trở lại «Trường hợp Nguyễn Văn Trung»

Sau bài «Trường hợp Nguyễn Văn Trung» do tôi gửi về, tôi và vài bạn hữu đã nhận được tòa báo gửi sang cho xem vài lời của ông Trung cũng đăng ở mục Tạp Ghi, chúng tôi đọc đi đọc lại cái bài đó và chẳng hiểu ông Trung viết bài đó làm gì ? Vì nó chẳng đính chánh hay trả lời chút nào về những lời nói của ông liên quan tới danh dự của một số người ở Pháp cũng như ở nhà. Chúng tôi buộc lòng phải nêu ra những lời đó vì nếu chúng tôi không làm thì ở nhà sẽ chẳng ai biết trong khi ở Pháp người ta thắc mắc bàn tán về thái độ của ông Trung.

Trong bài đã viết hẳn mọi người ở nhà cũng đã rõ là chúng tôi phẫn nộ khi thấy giới trẻ bị chụp mũ là bị Mỹ mua chuộc. Chúng tôi không hề viết và cũng không hề nghĩ rằng ông Trung là Cộng sản hay thân cộng hay tam cộng. Người ta đã biết Cộng sản không bao giờ chấp nhận những trí thức như ông Trung. Giả tỉ Cộng sản chịu nhận hộ những người như ông Trung thì thật là điều may cho chúng ta.

Trong cái thư của ông Trung, ông cho biết là ông đã buồn vì hai lý do. Thứ nhất là vì người chống Cộng hay có thói chụp mũ. Cái buồn ấy thực chánh đáng. Chẳng những chúng tôi ghét người chống Cộng chụp mũ kẻ khác mà mà chúng tôi còn không chấp nhận lời nói hay hành động chụp mũ bất cứ của giới nào trong bất cứ phạm vi nào, dù là ở Pháp ở VN hay ở đâu đi nữa. Dù sao chúng tôi cũng mừng là đã đồng ý với ông Trung được 1 phần trong lý do thứ nhất đã làm ông buồn.

Riêng cái lý do thứ nhì làm ông Trung buồn thì chúng tôi hoàn toàn không đồng ý. Ông nói tại sao báo Tiền Tuyến lại đi đăng một bài không ký tên đụng chạm tới ông — sao không điện thoại hỏi qua ông trước... Ông Trung có lẽ hơi vội buồn khi trách các ông Phạm Xuân Ninh và Phan Lạc Phúc, những người mà ông Trung cho biết là rất quen thuộc với ông. Chúng tôi nghĩ ông Trung không nên buồn về điểm đó. Bài của chúng tôi có ký tên. Ông Phạm xuân Ninh rất biết kẻ viết bài là «hạng người» như thế nào và ông đã cho đăng tên tắt. Chúng tôi hết sức cảm ơn báo Tiền Tuyến. Vì một bài đụng chạm tới 1 người có địa vị như ông Trung, việc tòa báo dấu dùm cái tên là 1 sự lo xa thông thường, hợp lý.

Còn về điểm trách tại sao không điện thoại hỏi ông trước... Chúng tôi nghĩ một việc đã làm dư luận Việt Kiều ở Pháp xôn xao không ít không nên được dàn xếp trong vòng thân mật. Cái gì đã trở thành công khai cần phải được minh định 1 cách công khai. Ông Phạm Xuân Ninh và ông Phan lạc Phúc tuy quen với ông Trung mà vẫn đăng bài đụng chạm tới ông Trung, vì cũng đã hiểu như thế. Ông Trung nên đồng ý rằng 1 vấn đề liên quan đến danh dự của 1 lớp người trẻ khi đã được ông Trung đề cập tới thì cũng chẳng nên vì sự quen biết mà «ém nhẹm» đi.

Về điểm ông Trung buồn vì tại sao lại có sự tiết lộ 1 cuộc mạn đàm thân mật riêng tư với 1 số người trong T.H.S.V.V.N tại Pháp, ông Trung buồn như vậy hơi nóng nỗi. Chúng tôi muốn trình lên để ông Trung rõ dù là 1 lời nói ông nói nhỏ bên tai 1 vài người thì rồi nó cũng đã được truyền tụng rất nhanh và rất xa tại 1 nơi mà tất cả những gì liên quan tới Việt Nam đều được Việt kiều truyền cho nhau biết trong cái tình hoài hương chia xẻ... Hơn nữa nội dung câu chuyện lại đụng chạm tới cả 1 số người trẻ ở Pháp lẫn ở nhà. Kể cũng nên cho người ở nhà biết với chớ ! Chúng tôi nghĩ 1 đại trí thức như ông Trung dù nói trước trăm ngàn người hay nói trước 1 người thì cách nói nói có thể khác nhưng nội dung lời nói đâu có thể khác. Ông nêu rõ đó chỉ là nói riêng, chẳng lẽ thái độ của 1 nhà đại trí thức trước đám đông nói khác, trong vòng riêng tư nói khác; trước mặt nói khác, sau lưng nói khác hay sao ? Bởi vậy chúng tôi mới đánh bạo viết ra để ông Trung công khai xác định lại nhận xét của ông về 1 số người đã được ông nhắc tới trong câu chuyện kia. Và chúng tôi thấy đúng ra ông Trung cần tự xử, chứ T.H.S.V.V.N tại Pháp không có lầm lỗi điều chi mà phải tự xử !

Câu chuyện của ông Trung khi qua Pháp đã khiến chúng tôi thắc mắc. Vấn đề chúng tôi nêu ra trước ông Trung thật giản dị, ông chỉ cần lời công khai là ông có nói như chúng tôi thuật hay không khi cư trú tại Balê ? Thú thực chúng tôi chỉ mong ông cải chánh là ông không hề có nhận xét hồ đồ như vậy. Và chúng tôi sẽ vui vẻ nhận lỗi đã nói sai.

Chúng tôi cũng xin nói rõ hơn : tại cái đất Pháp này chúng tôi đã quá chán ngán cái thái độ «mắc dịch»... thiên cộng cuối mùa của 1 số người mệnh danh là đại trí thức đứng xa chỗ hiểm nguy để «làm xiếc» với tự do tư tưởng. Nhưng họ lại cũng chẳng dám trực tiếp tranh đấu cho mảnh đất miền Nam của chúng ta

(Xem tiếp trang 8)

GHI VÀO LỊCH SỬ

*** Việt-Nam giao địa ở Đông Nam Á, phải có ngày quốc lễ Trận Vong Chiến Sĩ hết sức long trọng, huy hoàng...**

Anh hùng nhược ngộ vô chung địa,
Bảo hận thâm cừu bất đới thiên.

NGUYỄN TRUNG TRỰC

I) Phận thủy có ; phận chung sao chẳng có ?

Lịch chiến đấu VN oai hùng khởi đầu bằng một cuộc giỗ trận đầu năm (mồng 5 tháng giêng), tiếp theo là kỷ niệm Hai Bà Trưng (mồng sáu tháng hai), hội Đức Thánh gióng Phù Đổng Thiên Vương (mồng tám tháng tư), kỷ niệm Hưng Đạo Vương và Lê Thái Tổ (hạ tuần tháng tám) rồi sau cùng lễ Trận Vong Chiến sĩ vào buổi tàn thu.

Một năm có 4 mùa thì ba mùa xuân hạ, thu đều có những ngày liên quan đến cuộc chiến đấu trường kỳ của dân tộc trong quá trình lịch sử. VN ở đông biên bán đảo Đông Dương bán đảo này là nơi giao tiếp của hai nền văn minh lớn nhứt Á Châu từ ngày xưa và là nơi gặp gỡ của vô lực các cường quốc Tây Âu, Đông Á (Anh, Pháp, Nhật) vào thế kỷ thứ XX, và hiện giờ lại là nơi tranh hùng của hai phe Thế Giới Tự Do và Thế Giới Cộng sản.

Người sinh ở vùng giao địa dù muốn dù không, vẫn cứ phải tham dự vào rất nhiều cuộc chiến đấu. Cây muốn lặng mà gió chẳng dừng. dù không muốn chiến đấu thì quân thù cũng tìm đến đè đầu chúng ta, bóc lột chúng ta, bắt buộc chúng ta phải vùng lên, tranh cho được cái quyền sống tự chủ.

Trong Lam Sơn thực lục, vua Lê Thái Tổ đã có những lời rất thành thật về tình cảnh những người sinh trưởng ở vùng giao địa như sau :

— Lúc đầu, ta đến ở Lam Sơn vốn không có lòng muốn lấy thiên hạ. Chỉ muốn vui thú ruộng vườn, tìm cuộc yên ổn cho gia đình và bản thân.

Tuy vậy quân Minh tham cầu không chán. Ta đã hết sức cung phụng, chúng đến nỗi tài sản gần khánh kiệt mà vẫn không được chúng buông tha. Bất đắc dĩ phải phất cờ nghĩa mà đứng dậy !

Trong việc tranh thủ độc lập, không bao giờ có một cuộc quật khởi độc nhất và riêng lẻ mà lại thành công. Trước một cuộc quật khởi lớn thường có vài cuộc khởi nghĩa làm tiêu thanh và rất có thể đồng thời với một cuộc khởi nghĩa lớn còn có những cuộc khởi nghĩa khác, không một lời ước hẹn mà tất cả đều làm thanh thế yểm trợ cho nhau khiến quân thù cướp nước phải ứng chiến nhiều mặt, phải phân tán lực lượng mà đối phó. Trong số những người vùng dậy cứu nước, người thành công có nhiều thành anh hùng dân tộc nhưng những người thất bại cũng rất đáng cho dân tộc tri ân.

Đó là nói về cấp lãnh đạo. Còn như những người chiến đấu ở hàng ngũ binh sĩ thì một kẻ được trông thấy cảnh thái bình, ít nhất cũng đã có hai ba người gục ngã ở chốn sa trường từ trước. Đến ngày có cảnh tượng thái bình thì những kẻ đã từng chiến đấu để kiến tạo thái bình lại không còn nữa. Tiền tướng quân của nhà Nguyễn gia Miêu là Nguyễn văn Thành đã nhận thức tình cảnh éo le bi đát này trong bài văn tế trận vong tướng sĩ :

Đã biết rằng anh hùng thì chẳng quản, trăm trận một trường oanh liệt, cái sinh không mà cái tử cũng là không.

Nhưng tiếc cho tạo hóa khéo vô tình ngàn năm một hội tao phùng, phận thủy có phận chung sao chẳng có ?...

Người kiến tạo thái bình lại không được hưởng thái bình ! Sự thiệt thòi đó càng làm cho cao nghĩa của các chiến sĩ càng thêm sáng tỏ.

Các nước Tây Phương có cái tục xây nấm mồ tượng trưng cho Người Lính Vô Danh, Thiệt là một cử chỉ công bình, rất nhiều ý nghĩa. Lịch sử nào ghi chép cho hết danh sách những người đã chiến đấu, đã chết cho đại nghĩa dân tộc, đã chết để cho người đồng bang được sống độc lập, tự do ? Nấm mồ người lính Vô Danh bổ khuyết cho sự thiếu sót của lịch sử.

II—. Những người Việt bất diệt

Bất diệt vì thể phách trường tồn. Bất diệt vì phương danh đáng được cho người đời biết đến mà tưởng niệm.

Từ Trưng Vương sứ đầu truyền thống Bắc Cự đến giờ, dân tộc VN trải qua bao nhiêu biến cố tang thương vẫn phải dốc toàn lực chống với kẻ thù chính xuất hiện từ phương Bắc.

Cả một thế hệ yêu nước vùng lên. Rồi những thế sau kế tục sự nghiệp. Thế hệ nào cũng có những phương danh mà lịch sử chưa ghi cho đủ, chưa được quốc dân quen thuộc tên tuổi để kỷ niệm cho xứng đáng hơn...

Trước Trưng Vương đã có THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA dấy đầu phong trào chống nhau với quân nhà Đông Hán. Sau THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA đem quân bản bộ, chịu quyền tiết chế của Trưng Vương. Đồng thời với THÁNH THIÊN CÔNG CHÚA ở vùng thượng lưu sông Thao có NGUYỄN THỤC NƯƠNG nổi dậy, được dân chúng ở các vùng Vũ Ninh, Tân Hưng, Lục Hải tôn làm Đại Hiệp Bai Nào tướng quân.

Trong thế hệ Trưng Vương, chúng ta cần ghi thêm tên các bà MÃ KIỀU, tướng trấn thủ Lạng Sơn HÙNG QUANG TẢO giảng giờ Hùng Vương của bà HOÀNG THIỀU HOA. NGUYỄN NGỌC NƯƠNG tướng cận vệ của nhà vua, các bà ĐINH TRINH NƯƠNG, NGUYỄN NGỌC NƯƠNG tuy đã chiến tử từ mấy trăm năm nhưng có những hiển linh giúp dân, giữ nước.

Trong hàng tướng lĩnh của Trưng Vương có hai nhân tài đặc biệt :

— BÀ TRẦN MÃ CHÂU đáng được ngành Thông tin, Tâm lý chiến ngày nay tôn làm thủy tổ vì Bà đã dùng văn nghệ, âm nhạc để cổ động khích lệ tinh thần binh sĩ...

— Tướng HOÀNG HÙNG có biệt tài lặn lâu dưới nước, đục thuyền địch quân. Mãi đến hơn ngàn năm sau, lịch sử mới ghi được một nhân tài tương tự là Yết Kiêu, gia tướng của Trần Hưng Đạo. Ngành người nhái trong thủy quân cần phải biết hai vị tiền sư này.

Thế kỷ thứ 15, đất nước VN lại trải qua một cơn nguy biến trầm trọng Giặc Minh cướp nước, đặt tại ách thống trị Hán Đường.

Trước Lê Thái Tổ, từ năm 1417 đã có NGUYỄN TRINH nổi dậy ở Lục Na, lưu vực sông Lục Nam, NGUYỄN CHÍCH nổi dậy ở Hoàng Sơn, huyện Nông Cống, tỉnh Thanh Hóa.

Kịp đến khi Lê Lợi đại bại ở Chí Linh lực, lượng tan rã hết, cơ bồ không còn cơ hội tái khởi, quân Minh bủa lưới tảo thanh khắp rừng nơi Lê Lợi phải trốn lánh sang vùng đất Tây Trường Sơn thì may sao, hào kiệt nổi dậy lao xao, cả vùng trung châu Bắc Việt, đâu đâu cũng có ngọn cờ cứu nước.

— Ở Hải Dương có TRỊNH CÔNG CHỨNG, LÊ HÀNH

— Ở Sơn Tây có NGUYỄN ĐẶC

— Ở Hoàng Giang có NGUYỄN ĐA CẦU, TRẦN NHUỆ

— Ở Thủy Đường, Quảng Yên có LÊ NGÃ.

Trong công việc cứu nước, nhân dân miền núi cũng có tinh thần chiến đấu không kém gì nhân dân trung châu. Ngay từ năm 1417, ở châu Gia Hưng (Sơn La) có người Thái là XA TAM dựng cờ khởi nghĩa được các sắc sơn dân nhiệt liệt hưởng ứng, thanh thế rất lớn.

Phong trào cứu nước lan rộng lôi cuốn được những người do dự, cầu an và cả đến những người đã lầm đường phục vụ trong hàng ngũ giặc. Những người sớm quay đầu, trở về với Chính Nghĩa Dân Tộc, lập công chuộc tội là LÊ HẠCH, PHAN CƯỜNG, TRẦN KHẢ LUẬN ở Thuận Hóa, PHAN LIÊU ở Nghệ An. Tất cả đều đem thân báo đền ơn nước, xứng đáng được dự vào dải kỷ niệm Trận Vong Chiến Sĩ không một chút mặc cảm thẹn thùng. Họ đã hối ngộ, lỗi lầm. Tổ Quốc cũng đãi họ như những người con thân yêu khác vì họ đã tử chiến với quân thù. Không người Việt yêu nước nào lại hẹp lượng cố chấp chỉ trích những lỗi lầm quá khứ miễn là những người trong cuộc đã biết xóa tan những kỷ niệm xấu và thay vào đó bằng những thành tích hào hùng.

III Đạo lý của chiến sĩ

Thấy việc nghĩa phải làm, người trai Hùng Việt thường cảm khái và tự coi mình có bổn phận phải tham dự cho khỏi mang tiếng dư sinh và hư sinh. Sống ở trên đời, không làm được việc gì có ích lợi, thấy việc đại nghĩa cũng không dám góp sức với anh em, như vậy dầu có hưởng trọn tuổi thọ trăm năm cũng là một kiếp sống tối tăm và nghĩa.

Ngày trước, những bậc thảo dã anh hùng xuất thân ở ruộng đồng, rừng núi thường tâm niệm câu :

Kiến nghĩa bất vi vô dũng dã
Lâm nguy bất cứu mạc anh hùng !

Thấy việc nghĩa không dám dự vào người như vậy, đích thị là người thiếu can đảm, người hèn nhất. Gặp việc nguy biến, không dám mở lòng bảo hiệp xông vào cứu nạn những người ấy dầu có học vấn tài năng đến đâu đi nữa, cũng không đáp được kể là người anh hùng.

Làm việc lớn, làm việc nghĩa làm việc bổn phận, không phải lúc nào chiến sĩ ta cũng nắm được yếu tố thành công. Có khi không thấy triển vọng thành công mà vẫn cứ làm làm rất hăng hái là khác nữa. Người anh hùng gặp những trường hợp rất nguy biến chỉ tự hỏi lòng mình :

— Có đáng làm hay không đáng làm ?

Nghĩa nên làm thì cứ làm, quan tâm chỉ đến kết quả thành bại ! Chiến tướng cần vương là Mai Xuân Thưởng có câu :

Anh hùng mạc bả doanh du luận,
Vũ trụ trường khan tiết nghĩa lưu dịch

Anh hùng không luận câu thành bại Tiết nghĩa còn lưu khoảng đất trời.

Đó cũng là đạo lý «không thành công thì cũng thành nhân» mà nhà cách mạng Nguyễn Thái Học đã nói đến trước ngày khởi nghĩa Yên Bái.

Cố nhân là gồm được cả việc thành nhân lưu tấm gương trung nghĩa ngàn đời và thành công, cứu vớt đất nước thoát vòng nguy biến thì đó là hạnh phúc tuyệt đỉnh cho chiến sĩ rồi.

Nhưng nếu không thành công, chỉ có thành nhân, chiến sĩ cũng cứ lấy làm mãn nguyện vì mình đã thực hiện truyền thống cứu nước truyền thống hào hùng bất diệt cũng giống nòi.

Sơn hà dầu trải qua bao phen nguy biến, hễ còn cái truyền thống ấy thì vận nước cứ trường tồn !

LAM GIANG

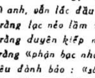

và từ đó...

Viết cho anh

và anh từ đó đi xa
và em từ đó đậm đà nỗi đau
và anh từ đó quay đầu
và em từ đó rạt rào nhớ nhung
người yêu bỗng chốc lạnh lùng
hồn hoa bỗng chốc chập chùng đắng cay
rượu nồng không uống cũng say
tình yêu không cánh cũng bay mất rồi !
em giờ buồn lắm, anh ơi !
thương anh, thương cả cuộc đời..., còn đâu ?
người ta tính chuyện cau trầu
em ơi anh, vẫn lắc đầu dửng dưng
biết rằng lạc nẻo lầm đường
biết rằng duyên kiếp nửa chừng, thế thôi
biết rằng «phận bạc như vôi»
lỡ yêu đành bảo : «số trời đẩy đưa» ! »
thuyền trôi nước chảy hững hờ
đục trong nào rõ bên bờ ra sao ?
ước mơ ngày một nhạt màu
đam mê ngày một ngọt ngào trong tim
anh mười hai tháng : quên em !
em mười hai tháng : còn nguyên nỗi buồn !

GIÁNG-NGỌC
GĐ

thu xưa

mấy mùa vàng lá giăng mưa
tình tôi còn mãi đi chưa thấy về (?)
giữa mùa lá đổ lê thê
cơn heo may cuốn lời thề ra đi
sương mơ mặn đọng cuối mi
giọt lòng đã cạn từ ly ca đầu
gọi tên người lấp rừng sâu
mà thu đã trút lá dâu rừng rồi
tên người hóa đá trên môi

bóng người đã nhuộm máu tôi thành tình
ngàn đời vào chốn lặng thinh
ngậm ngùi kỷ niệm với mình chưa xa
lòng tôi đã trót trút ra
làm sao ươm lại nụ hoa ngày nào
người về qua đỉnh đời cao
xin yên giấc ngủ ngọt ngào ngàn năm
dưới lòng đất có lạnh căm
tôi xin đốt nén hương lòng ấm hơi.
sưởi mùa lá chết vàng rơi
như tình tôi lạc vào nơi mộ người

HOÀNG-ANH

HÀ-VÂN CHỌN VÀ TRÌNH BÀY

TRANH CHUA MỖI NGÀY

của **LÊ ĐÌNH**

1287 NGÀY TRONG BỘ CHỈ HUY TỐI CAO «MẶT TRẬN GIẢI PHÓNG»

● Hồi ký của **VŨ-HÙNG** ● Cải biên **KIM-NHẬT**

(TIẾP THEO)

— Chưa ! Hồi kháng chiến, tôi là y tá trưởng ở bệnh viện Chợ Rẫy ra khu tham gia kháng chiến ở chi đội 16. Sau tập kết, tôi được đưa đi học lớp y sĩ chương trình 3 năm. Xong là về Nam. Nhưng anh coi chương trình y sĩ 3 năm mình học ở miền Bắc lúc đó nó cực bỏ mẹ đi, đâu phải mấy lớp y sĩ sau này, chỉ học có một bấm hay theo lối cấp tốc tám tháng. Y sĩ mà học tám tháng thì mần ăn chó gì được.

Nghe Đại nói, tôi nghĩ thầm trong bụng, cha nội này lại có điều gì ấm ức, bất mãn đây ! Cái nhiệm vụ bệnh xá trưởng bệnh xá 70 của anh ta không làm anh anh ta hài lòng có lẽ vì bỗng chốc mình bị loại ra khỏi cái hàng cán bộ quan trọng, nhường cho những kẻ về sau nhiều khả năng hơn.

Đại chép miệng, mắt đăm chiêu như tiếc nhớ thời oai hùng cũ :

— Kể ra mấy anh ở Tiền Phương, nguy hiểm thì có nguy hiểm thật nhưng được đi đó đi đây, được xử dụng hết khả năng mình, chứ còn như tụi tôi...

Tôi cười, «bốc thơm» anh ta.

— Coi vậy chớ công tác nào nó cũng có cái thú riêng của nó. Nhưng anh ở đây, kể ra cũng chưa thiệt bạo rồi. Dễ gì những anh em y sĩ khác được như anh ?

Ở phía sau nhà, có một gian nhà khác. Tôi thấy có bốn, năm thanh niên cũng đang ngồi vây quanh chiếc bàn con, nói chuyện, cười vui vẻ. Trên tay mỗi người đều cầm ca muỗng, dường đang sửa soạn đi ăn sáng.

Tôi hỏi Đại :

— Công tác điều trị của bệnh xá có vất vả lắm không anh ?

— Anh coi, Bệnh xá của tụi này có điều trị ai đâu ?

— Ủa ! Tôi ngạc nhiên. Ở đây không ai bị bệnh sao ?

— Anh biết bệnh xá này, tuy thuộc Cục Tham mưu quản lý, nhưng nó là một bệnh xá đặc biệt, chăm sóc sức khỏe riêng cho Bộ chỉ huy. Mà mấy ông tướng làm sao có thể bị bệnh được ? Dù có bệnh đi nữa mấy ông tướng cũng ở nhà riêng, tụi tôi đến chăm sóc chớ đâu có ai đến đây.

— Bên khu A thì sốt rét dữ lắm. Chắc bên khu B này ít sốt hơn nhiều, phải không anh ?

Đại lắc đầu :

— Đâu ? Khu B đâu thua gì khu A. Tôi đây nè, anh xem. Mặt mày xanh xao có khác gì mặt giặc. Anh em khác cũng vậy. Chỉ có Bộ chỉ huy là...

— Mấy ông ấy sao hay vậy, anh ?

— Vậy có tụi tôi đây để làm gì ? Đại cười vui vẻ. Nhưng nói chơi với anh vậy chớ anh cũng hiểu là vi trùng chỉ vật ngã mình khi sức khỏe của cơ thể bị giảm sút, yếu tố đề kháng bị tiêu mòn.

Cho nên yếu tố cơ thể đề kháng là yếu tố chính. Yếu tố vi trùng là yếu tố phụ. Bộ chỉ huy ăn uống, bồi dưỡng nhất định không giống như bọn mình rồi. Tiêu chuẩn đặc biệt mà ! Ăn uống đã vậy, mỗi tháng còn có mấy sư tổ ở bệnh viện 320 và Phòng Quân Y đến khám sức khoẻ hai lần.

— Mấy anh ở đây chi ? Cần gì phải đến người khác anh ?

— Ấy ! Cái sự đời nó... ấy lắm ! Mang tiếng là bệnh xá đặc biệt phục vụ cho Bộ Chỉ huy, thực ra, suốt hai năm nay tụi này chỉ là những chuyên viên... chuyên bưng nước, rót nước và làm thợ lụi theo mệnh lệnh của sư tổ.

Sư tổ mỗi lần khám sức khỏe cho mấy ông tướng, kê toa, ra mệnh lệnh điều trị, tụi này cứ việc răm rắp thi hành. Theo dõi, bảo vệ sức khoẻ cho Bộ Chỉ huy là công việc của những sư tổ. Tụi tôi đâu được cái hân hạnh có tiêu chuẩn đó anh !

— Sư tổ nào vậy, anh ?

— Anh không biết sao ? Anh ba Thành với anh ba Trung chớ còn ai vào đây nữa.

— Phải anh ba Thành tức anh BS Nguyễn thiện Thành quân y viện trưởng khu 9 và anh Bác Sĩ Trương công Lìn, quân y viện phó khu 9 hồi kháng chiến chống Pháp đó hả ?

(CÒN NỮA)

kết quả XỔ SỐ KIẾN THIẾT

XỔ NGÀY 4-11-1969
loại 11A1-A2 A3-A4-A5

Số độc đắc trúng 5 triệu đồng

558.614

Trúng 300.000 đồng
383.340
480.129
894.090
085.424
073.169

Trúng 150.000 đồng
099.468
120.000
241.576
356.778
089.278

Trúng 30.000 đồng
25891 04407 67694
01968 89871 26848

Trúng 15.000 đồng
1.187 8.522

Trúng 3.000đ	384
Trúng 1.500đ	035
Trúng 300đ	04

Những vé có 5 con số giống lô độc đắc đều trúng lô an 6.0??

NHẬT BÁO **tiền tuyến**
TIẾNG NÓI CỦA QUÂN, DÂN MIỀN NAM TỰ DO
Năm thứ 5 ★ số 1.375 ● Thứ Tư 12-11-69

TỈNH LỴ QUẢNG NGÃI CÓ Ô TÔ BUÝT

QUẢNG NGÃI.— Trong khuôn khổ giúp đỡ con em và các gia đình binh sĩ thuộc Khu 12 Chiến thuật xe dịch đến các trường tiểu học tại Thị xã Quảng Ngãi và di chuyển tại thành phố khỏi tốn tiền, Bộ chỉ huy Khu 12CT ... cho thiết lập 2 GMC cải tiến thành xe buýt ... gia đình binh sĩ Khu 12CT.

Mỗ chiếc ô tô buýt cải tiến nói trên có 40 chỗ ngồi ... tỉnh lỵ Q. Ngãi có 7 ga ô tô buýt quân đội hàng ngày có 4 chuyến xe buýt thông lệ 6 giờ, 14 giờ và 18 giờ và nhiều chuyến chạy 9 giờ 13 giờ và 16 giờ nối liền các khu gia binh Khu 12CT và khu gia binh Trung đoàn 4 Bộ binh.

VIỆN ĐẠI HỌC CẦN THƠ TỔ CHỨC LỄ KHAI GIẢNG NIÊN KHÓA IV

CẦN THƠ.— Viện Đại học Cần Thơ sáng 10-11 đã chính thức khai giảng niên khóa từ (1969-1970) trong một buổi lễ tổ chức tại giảng đường khu văn hóa, trước một số đông quan khách địa phương và gần 200 sinh viên thuộc các phân khoa.

XEM TIẾP TRANG 6 K

Ngày và địa điểm bán gạo lưu động đợt 3 tại Saigon

SAIGON— Tổng cuộc Tiếp tế vừa phát động, kể từ ngày 8-11-69, chiến dịch bán gạo lưu động đợt III tại các quận Đô thành đặc biệt nhắm vào các khu đông dân cư và ở ven đô.

Tổng cuộc cho biết mỗi người sẽ được mua một bao gạo Mỹ hạt dài, cân nặng 45 kí 600 (khoảng 55 lít) với giá tiền 1.611đ, 1 bao.

Sau đây là lịch trình bán gạo lưu động của TCTT từ ngày 8-11-69 tới ngày 17-11-69.

NGÀY 8-11 : Phường Trần Quang Khải (Q 1), Phường Nguyễn cảnh Chân (Q.2), Phường Cộng Hòa (Q3) Phường Xóm Chiếu (Q.4), Phường Chợ Quán (Q5), Phường phú Lâm (Q.6), Phường Phú Định (Q.7), Phường Xóm Củi (Q8).

Ngày 9-11: Phường Cầu ông Lãnh (Quận 2), Phường Lê văn Duyệt (Q 3), Phường Lý Nhơn (Q 4) Phường An Đông (Q 5) Phường Chánh Hưng (Q 8), Phường Chí Hòa (Q 10), Phường Ng tri Phương (Q 10), Phường Phú Thọ (Q 11).

NGÀY 10-11 : Phường Bùi viện (Quận 2), Phường Bàn cờ (Q3), P. Vĩnh hội (Q4), P. Hàng thái (Q7), P. Hưng phú (Q8), P. Phan thanh Giản (Q10), P Bình thới (Q11) P. Phú Thọ hòa (Q11).

Ngày 11-11 : Phường Yên Đỗ (Quận 3), Phường Cầu Kho (Q.2), Phường Trương minh Giảng (Q.3), Phường Trang Tử (Q 5), Phường Chợ Quán (Q.5) Phường Phú Lâm (Q 6), Phường Minh Mạng (Q.10), Phường Cầu Tre (Q 11).

Ngày 12-11 : Phường Nguyễn cư Trinh (Q 2), Phường Lê v Duyệt (Q 3), Phường Cây Bàng (Q.4), Phường Khổng Tử (Q.5), Phường Rạch Ông (Q.8), Phường Chí Hòa (Q 10), Phường Phú Thọ (Q.11), Phú thọ Hòa (Q 11)

NGÀY 13-11 : Phường Cư xá Đô Thành (Quận 3), Phường Phan Đình Phùng (Q 3), Phường Bình Tiên (Q.6), Phường Xóm Củi (Q8) Phường Phan Thanh Giản (Q.10), Phường Nguyễn Tr Phương (Q.10) Phường Đình Thới (Q.11), Phường Cầu Tre (Q 11).

XEM TIẾP TRANG 6 S

Phóng sự của NGƯỜI HỌ TRẦN

Ngủ đường, Ngủ chợ

Điều trần

Bắt chước người làm nhớr, những người có chức sắc và có báo kê sinh mạng, theo chân những người biếm hoạ và tiết kiệm chữ nghĩa, tôi xin ra điều trần trước... những vị có tí trách nhiệm đến sự thẩm Mỹ của Thủ đô, những vị một quanh mình hai chữ nhân đạo và những người từng ngủ thẳng giấc về vấn đề xã hội.

Thưa quý vị,

Thủ Đô của chúng mình, hôm nay đã được liệt vào danh sách những thủ đô hiển hách của nhân loại. Người Saigon đã được quyền, cất cao đầu khỏi ... (xin chú thích ngay rằng : Cây cối Saigon đã đang sẽ lần lượt được ông Lục Lộ... Từ RMK đốn tề. Do đó, kẻ bên này chỉ còn thấy Rác và phải lấy nó thay cây cối râm mát mà ví von dở buồn) để lòng thơ thới hân hoan với dân xứ nhược tiểu ở tận bên xứ Congo. Saigon của chúng ta đã làm những du khách tứ xứ khâm phục về kiến trúc. Cứ nhìn những tòa Building cao đến... mỏi cổ, cứ nhìn những nẻo đường thênh thang và chang chói ánh sáng văn minh với những hàng hàng xe hơi, lớp lớp máy dầu và người Saigon phởn phơ du hí. Đứa nào, dại mồm, dại miệng nói : chiến tranh là 1 điều bất hạnh cho bất cứ Quốc gia nào phải gánh vác. Tôi xin thưa ngay rằng : Chiến tranh có thật ở VN, nhưng chả hề có ở Sg. Nếu, cuộc tổng cấn trộm của Cộng quân đừng xảy ra ở những nẻo đường thành... thì Sg có biết mùi thuốc súng là gì thì tôi chịu... Củi. Ngay cả đến sự sống của Sg của những kẻ có xe hơi, nhà lầu, có cả thước bạc, gửi khắp mặt Ngân Hàng họ có biết khóc, biết khổ là gì đâu. Họ chỉ biết cười, biết sống cạnh những khổ đau, sầu não của những dân nghèo, chui rúc trong những con hẻm âu u, nằm dài trong thành phố. Cho đến, giờ chiếc xe kiện ... đang đồ đèo chiếc xe đó, theo luật lưu thông sẽ đến một đoạn đường bằng phẳng hoặc khúc khuỷu hoặc dãy ma rùa. Tôi chả dám, nghĩ đến sự thành công rực rỡ của người tài xế đều khiển chiếc xe đó. Vì đôi hoàn toàn đu mù trong vấn đề này, hoặc giả có ... thì cũng đành câm— lý do dễ hiểu nhất, tôi cũng là 1 trong những hành khách trên chuyến xe kiệm ước.

Tóm lại, dân Thủ đô ai nấy đều được tự do thở hít chả có gì sốt. Ai đã có tiền thì vẫn có dài dài. Kẻ đọi, có quyền tự an ủi :

— Ăn đã nhiều, ăn mấy chục năm. Bây giờ ngày ăn bữa một cũng chả sao.

Ngoài những thành phần chủ lực và tiểu lề của Nội các Chiến tranh trước ..., được khắc khổ chúng ta cần nói đến những thành phần lang thang, vất vưởng trong thành phố.

Thưa quý vị,

Khi nói đến những kẻ Bò ề miệt ... tay, bất cứ ai cũng có thể liên tưởng đến những em bé đánh giày, bán báo những người hành khất hoặc không là

XEM TIẾP TRANG 8 A

CẦN BIẾT

B.S. THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ tư 12-11-1969 từ 19g đến 6g sáng thứ năm
(Trưa thứ năm 13-11-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

B.S Lê văn Triều 25 Phát Diệm SAIGON

B.S Bùi nghĩa Bình 43 Phan đình Phùng GIAĐINH

B.S Tô đình Cư 45 Hồng Bàng (trước chợ An Đông) CHOLON

B.S Nguyễn kiến Ngọc 708 Nguyễn đình Chiểu, Tân Định SAIGON

(Tối thứ Năm 13-11-1969 từ 19g đến 6 giờ sáng thứ Sáu)
(Trưa thứ sáu 14-11-1969 từ 13g đến 14 giờ 30)

B.S. Lê thị Tuyết 36 bis Ngô Tùng Châu SAIGON

B.S. Nguyễn Bình Nghiên 30 Nguyễn tri Phương CHOLON

B.S Đào hữu Lân 1337 Huỳnh quang Tiên (ngang nhà thờ 3 chuông) G-ĐH

BS Uông ngọc Thạch 136 Phan thanh Giản Đakao SAIGON —

PHÓNG SỰ

PHỞ ! PHỞ !

NGÔ ĐÌNH VẬN

«Cũng làm thì đi bán phở» câu nói này có vẻ đùa cho vui chứ không đúng với thực tế chút nào, bởi vì nghề bán phở có cả 1 kỹ thuật cao độ ấm ở nhảy vô vào nghề này thì có nước bán thùng phở đi thôi.

Lời giáo huấn trên đây là lời nơi tâm huyết của một bậc «lão trượng» đã có 40 năm sinh sống bằng nghề bán phở. Cụ già cười vô vai ... viên đến xin nghiên cứu về nghề phở và nói : «Xin lỗi anh chứ, trăm hay không bằng tay quen, cứ anh mà làm phở thì chỉ có đem đổ đi thôi, bởi vì nội cái chuyện nấu nướng nó cũng khó khăn lắm, có nhiều phương pháp gia truyền mà nghề nghiệp không cho phép nói ra».

Trước những lời khuyến cáo đầy thẩm quyền này xét ra chúng ta cũng nên biết qua kỹ thuật căn bản của nghề bán phở, xem nó khó khăn ra tới đến mức độ nào.

«Bí kíp» của thùng nước lèo

Đến 60% cái khó khăn của nghề làm phở là thùng nước lèo. ... ông ... như ... vậy.

Nước lèo, trước hết, phải trong và ngọt, rồi phải thơm của Ông ... vài Tám chủ 1 xe phở ở đg Bàn cờ nói rằng : «khó lắm, nếu không có kinh nghiệm thì nước lèo hoặc chua, hoặc nồng, hoặc hôi không thể ăn được» vả theo ông Tám ngoài kinh nghiệm ra còn phải «có tay» nấu phở mới được. Cái sự «có tay» cũng giống như nhiều bà có tay làm mắm, mắm mới ngon và để được.

Nước lèo phải cầu từng

XEM TIẾP TRANG 6 C

Trường Thiên Võ Hiệp Tiểu Thuyết Mới Nhất CỦA KIM-DUNG

(TIẾP THEO)

Hồi mở đầu

Ba người cùng nghe rõ tràng cười ... bèn nhiên từ trên nóc thuyền phát ra. Trong ba người này, Cố Viêm Võ lều lĩnh hơn hết. Lão đã được học sơ qua chút võ công ...

Cố Viêm Võ vừa coi chừng vừa thò tay vào học móc lấy lưỡi đao trủy thủ. Lão mở cửa khoang bước ra vừa ngước nhìn lên mui thì ... một bóng đen nhoai mình vọt tới.

Cố Viêm Võ quát hỏi :

— Ai ?

Đồng thời vung đao trủy thủ đâm vào bóng đen. Bóng ... cảm thấy ... tay đau nhói dường như bị 1 cái khâu sắt xiết chặt. Kế đó sau lưng cũng ... lão đã bị đối phương điểm trúng huyệt đạo. Lưỡi dao truy thủ bay ra khỏi tay. Người lão cũng bị đẩy vào trong khoang thuyền.

Huỳnh tôn Hy cùng Lã Lưu Lương thấy Cố Viêm Võ bị người đẩy ngược trở vào và sau lưng lão có 1 hán tử áo đen đứng ...

Người này thân thể cao lớn, trên miệng nở một nụ cười danh ác. Tuy gã không cầm khí giới, nhưng tay to chân dài, chứng tỏ là của người có bản lãnh. Lã Lưu Lương hỏi :

— Các hạ lên đây trong lúc đêm khuya là có dụng ý gì ?

Đại hán cười nhạt đáp :

— Còn dụng ý gì nữa ? Ba các ngươi khiến cho lão gia thăng ... phát ... 1 Ngô Lục Kỳ làm phản, Tra Y Hoàng cũng ... Ngao lão gia mà được ... mật báo, ... ta ... thưởng. H... Ba ta ba vị ! Ba vị hãy theo ta lên Bắc Kinh một chuyến sẽ rõ.

Lã, Cố, Huỳnh ba người cùng kinh hãi, bàn ... dạ :

— Bọn mình nói chuyện riêng ... lúc ... chuyện ở trong thuyền đều bị gã nghe lỏm hết rồi. Mình ... sơ hở bị chết đã đành, nhưng làm hại đến Ngô Tướng quân ...

Lã Lưu Lương hỏi :

— Các hạ nói gì vậy ? Bọn tại hạ chẳng hiểu gì hết. Các hạ muốn vu ... mà làm. Còn định bắt ... vào người ngoài ...

Lão đã quyết định chủ ý cho ... đại hán không kịp để phòng liều chết ... thì cũng không còn người nào mà đối chứng.

Đại hán cười ... tiếng rồi đột nhiên nhảy xổ tới, vung chỉ nhanh ... điểm vào trước ngực Lã Lưu Lương và Huỳnh Tôn Hy.

Lã, Huỳnh lập tức không nhúc nhích được nữa.

Đại hán ra chiều đắc ý cười ha hả nói lớn :

— Các vị thị vệ 1 vào cả khoang thuyền đi ! Phen này chúng ta lập được công lớn rồi !

Mấy người ở dưới ... lại đồng thanh dạ một tiếng. Đoạn bốn tên tiến vào. Tên nào cũng ăn mặc theo kiểu ... hạ đó, nói lên trang cười khanh khách.

Cố Viêm Võ, Huỳnh tôn Hy và Lã lưu Lương ... ngơ ngác nhìn nhau. Chẳng ai ngờ bọn bảy lại là thị vệ trong triều ... trang để gạt ... Chúng giả làm thuyền phu thì dĩ nhiên đã ... ngoài nghe lóm hết.

Huỳnh Tôn Hy và Lã lưu Lương bị gạt đã ... Nhưng Cố Viêm Võ ... mươi mấy năm nay khắp cõi Thần Châu ... nào cũng có vết chân ... giao kết anh hùng hào kiệt tới đó. Nhà ... quảng ... phải kém ... nhìn không ra mấy tên thuyền phu giả ... này ?

Bỗng nghe một tên thị vệ quát :

— Nhà đò ! Hãy quay thuyền trở lại Hàng Châu. Nếu xảy chuyện gì quái lạ là tự ngươi đó. Hãy coi chừng cái mạng ... của nhà ngươi !

Một lão già ở đằng lái thuyền đáp :

— Xin vâng !

Cố Viêm Võ nhớ lại lão hề lại là một ... già cờ sáu, bảy chục tuổi. Lúc mướn thuyền Cố đã ... chuyện với lão này thấy lão mặt mũi ... nhèo lại lưng gù. Dung là một lão già chất phác, nên không hoài nghi gì nữa.

De đâu lão hề lại là người nhà đò, còn, những bọn thủ hạ làm thuyền phu của lão đều bị đánh tráo rồi. Lão đã bị bọn thị vệ áp bức nên không làm gì được.

Cố Viêm Võ nghĩ vậy liền tự trách.

— Đang trách mình chỉ cùng Huỳnh, Lã trong lúc nói chuyện quá cao hứng sơ ý để bị hãm vào vòng nguy hiểm mà không hay biết.

Đại hán có đen chắc phải là thủ lãnh bọn này. Gã ngồi xuống sập thuyền. Bốn người kia đứng thõng tay, vẻ mặt rất cung kính.

Đại hán áo đen nói :

— Chúng ta đã có đủ bằng chứng về Ngô Đề Đốc ở Quảng Đông âm mưu tạo phản. Bây giờ phải kíp đi Hải Ninh bắt lão họ Tra. Ba tên phản tặc này dù liều lĩnh đến đâu cũng chẳng thể trốn thoát được. Có điều mai để phòng bọn chúng uống thuốc độc hoặc nhảy xuống sông tự tử. Vậy các vị mỗi người phải giữ một tên. Nếu xảy chuyện gì bất trắc thì mối liên can không phải là nhỏ.

Ba tên kia đáp :

— Dạ ! Bọn tại hạ xin kính cẩn tuân lời căn dặn của Trảo quản Đới Nguyễn tên quản đới này họ Trảo tên Giai, người Mãn Châu

Trảo Giai lại nói :

— Khi tới kinh ra mắt Ngao thiếu bảo, Các vị chẳng lo gì không được thăng quan phát tài.

Một tên thị vệ cười đáp :

— Đây toàn là công ơn của quản đới ban cho. Ba người trong bọn tại hạ làm gì đang hưởng phúc đó ?

Trảo Giai cười khanh khách chưa kịp trả lời thì nơi đầu thuyền bỗng có tiếng cười sảng khoái rồi có tiếng người nói :

(Xem tiếp trang 6)

GIA ĐỊNH: BẮT SỐNG 3 TÊN đặc công C.S., với chất nổ

ĐANG DI CHUYỂN TỪ ĐỨC HUỆ XUỐNG

GIAĐINH.— Cảnh sát ngày 6-11 đã chận bắt được 3 tên đặc công VC đi xe gắn máy, có gắn chất nổ, di chuyển từ Đức Huệ xuống.

Khi chận bắt NVCS có nổ súng, làm 1 binh sĩ bị thương vì đạn lạc.

Ta còn tịch thu được 1 ký chất nổ.

Sedéc : Bắt sống 1 Y sĩ Trưởng và 1 Y tá CS

SADEC — Theo nguồn tin một báo của xã Vĩnh Thạnh, lực lượng Nghĩa quân thuộc Chi khu Lấp Vò ngày 30-10 mở cuộc hành quân khám phá một hầm bí mật, bắt sống 2 tên một Y sĩ trưởng và 1 Y tá Cộng sản. Ngoài ra ta còn tịch thu một súng Carbine M1 2 kí lô tài liệu, một số thuốc chích cùng dụng cụ quân y, hai lựu đạn M.26 và 2 lựu đạn nội hóa.

Do sự nỗ lực hoạt động của Quân dân chánh quận Lấp Vò Sa Đéc, vùng Vò Sa Đéc vùng Vòi Vàm thuộc xã Bình Thạnh Trung quận trên trước kia là sào huyệt của bọn CS, nay đã tái lập được an ninh. Công tác khai quan đã được xúc tiến mạnh mẽ.

Do đó, đồng bào tỵ nạn CS đã tấp nập đã trở về làng cũ sinh sống.

Trịnh trọng trên bọn CS đã rút về ẩn náu tại vùng Thủ Ô thuộc xã kế cận và thường hăm dọa khủng bố đồng bào.

ĐỪNG CÓ THỪA NƯỚC ĐỤC THẢ CÂU !

PHỞ!

KEO ĐỒNG tui vừa nhận được bài của LÍNH CHẠY CỜ, xin đăng nguyên văn để chư hải nội quân tử phán xét :

Binh sĩ không sướng hơn nhưng cũng không khổ hơn trước !

Xin đừng mượn danh binh sĩ để hoan hô, đả đảo ?

Trong thời gian vừa qua, nhiều vị đã nhân danh quyền lợi của quân nhân, công chức để tranh đấu với hành pháp bằng những danh từ đao to búa lớn hoặc làm ly bi đát. Nhưng tiếng nói đích thực của binh sĩ thì lại chưa có cơ hội để phát biểu !

Các biện pháp tăng lương, tăng thuế vừa qua đã làm cho binh sĩ không khổ hơn trước nhưng cũng không sướng hơn trước nghĩa là chẳng thay đổi gì cả.

Dù sao việc đó đã xảy ra rồi, dù có muốn trở lại nguyên trạng cũng không được. Vả lại những biện pháp ấy không thay đổi đời sống của binh sĩ thì cũng coi như là đã trở về nguyên trạng rồi. Mọi cuộc tranh đấu trong giai đoạn này đều làm cho tình thế đã nát càng thêm nát !

Có ông dân biểu đã đề nghị quân đội phán quyết xem ai phải ai trái trong vụ này, nghĩa là ông ấy xúi giục đảo chánh ! Những người binh sĩ không ưa đảo chánh trong giai đoạn này, vì họ đã đổ máu quá nhiều ngoài chiến trường rồi. Vả lại nếu đảo chánh thất bại thì vợ con không có tiền tử tuất !

«Người quốc gia chết đến đít hãy còn cãi nhau như mỏ bò», câu phê bình ấy cũng có phần đúng !

Người binh sĩ chỉ mong quý vị hòa giải tốt bực với nhau cho tình hình khỏi nát thêm. Nhân dịp này, người binh sĩ cũng muốn nói lên một điều mà chưa có quý vị nào đề cập tới, cũng như những cái lông mi ở sờ sờ trước mắt mà có ai nhìn thấy đâu ! Đó là :

Cùng thuộc thành phần ăn bám như nhau, mà vợ con ông hạ sĩ hay bác tùy phái lại được mỗi người trên 1.000đ, còn vợ con người lính trực tiếp bảo vệ chế độ thì lại lãnh có mấy trăm !

Dưới chế độ này, chẳng ai bắt buộc binh sĩ ký kiến nghị suy tôn này nọ. Nhưng vẫn còn những kẻ mượn danh binh sĩ để hoan hô đả đảo và chính họ lại không biết gì về nguyện vọng của binh sĩ !

LÍNH CHẠY CỜ

(Xem tiếp trang 6)

QVK ĐI BƠM XĂNG VÀ LAU KIẾNG XE ĐỂ KIẾM TIỀN TRẢ NỢ

OLYMPIA 10-11 (UPI).— Ông A Ludlow Kramer, quốc vụ khanh tiểu bang Hoa thịnh Đốn đã kiếm thêm được 1 việc làm phụ là bơm xăng và lau kính xe tại một trạm xăng để trang trải 10.000 Mỹ kim tiền nợ cuộc vận động bầu cử.

Ngoài ra, ông Kramer còn xin đi rửa bát đĩa trong 1 tiệm ăn địa phương và dự định làm việc 50 giờ phụ trội 1 tuần.

Ông Kramer tuyên bố rằng «Tôi biết nhiều người không muốn tin được điều đó, nhưng thực sự tôi muốn thanh toán cho xong món nợ này».

Ông cho biết còn mắc nợ khoảng 6.000 Mỹ kim trong đợt vận động trực tiếp vào chức thị trưởng Seattle năm nay và 4.000 Mỹ kim thuộc các khoản nợ khác.

XEM TIẾP TRANG 6 U

NƯỚC MẮT, MỒ HÔI VÀ ĐỒNG LƯƠNG KHÔNG ĐỦ SỐNG !!

MẶT TRÁI «NGHỀ CẦM ĐỒ» VÀ NIỀM ĐAU CỦA DÂN NGHÈO

● **Tất cả đồ mang vào tiệm cầm đồ đều bị ghi vào giấy «đồ cũ», tại sao ? ✱ Một số chủ tiệm cầm đồ lộng hành vì nghiệp đoàn cầm đồ chưa bao giờ áp dụng biện pháp kỷ luật với các đoàn viên**

(HẢI BẰNG)

7) *Mỉa mai, cay đắng nhứt dành cho những kẻ thiếu may mắn phải mang đồ đến các tiệm cầm đồ radio mới mua, đồng hồ mới vừa lấy ở tiệm ra, quần áo vừa mới cắt xong chưa kịp mặc, nhưng khi mang đến tiệm cầm đều bị ghi vào giấy «đồ cũ» và nếu là quần áo thì họ sẽ ghi «đồ rách» v. v...*

Ghi vào giấy như vậy có lợi gì cho chủ tiệm cầm đồ và hại gì cho những người mang đồ đi cầm ? Xin thưa, khi một số chủ tiệm gian lận muốn làm điều gì, chứt định điều đó không có lợi ở hiện tại cũng có lợi về sau: Sở dĩ đồ mới nhưng họ cố tình ghi vào biên lai cầm đồ cũ là vì mai mốt họ có thể làm trầy trụa hư hao đôi chút, người đi cầm đồ sẽ không đủ yếu tố pháp lý để thưa gửi hay khiếu nại được.

Đối với những đồ vật như Radio, đồng hồ đeo tay đó là những thứ các chủ tiệm cầm đồ chê, vì cầm đồ họ khoái nhứt là vàng, kim cương nhưng nếu chủ tiệm cầm đồ, cảo đồng ý cầm các món ấy thì hãy coi chừng lúc chuộc đồ ra có thể sẽ bị đổi ruột !

Sẻ cho người cầm đồ chuộc không nổi...

Có một số chủ tiệm cầm đồ với ý gian manh họ sẽ đánh giá trị của món đồ rồi kêu giá vừa phải, khiến cho người đi cầm đồ khoái trong bụng, nhưng chắc chắn là món đồ ấy sẽ đứt vì người cầm đồ sẽ không thể chuộc ra nổi.

Đồ cầm bị đứt, nếu đúng pháp lý thì chủ tiệm cầm đồ không có quyền lợi gì cả, bởi lẽ họ phải khai báo và bán đấu giá, nhưng với thủ đoạn sẵn có trong tay, 1 số chủ tiệm cầm đồ có thể tạo ra những vụ đấu giá cụi.

Thí dụ họ sẽ đưa toàn là đám «chim mồi» anh em của họ ra để đấu giá. Dĩ nhiên với những mánh khoé ấy một số chủ tiệm cầm đồ sẽ giàu «nứt trứng». Nghĩa là có thể nói, họ không cần dựa vào tiền lời chánh thức mấy phân được Chánh phủ qui định, họ vẫn có thể làm giàu thật nhanh nhờ các thủ đoạn gian trá mà chúng tôi vừa kể.

Thủ đoạn mới : cầm đồ không cần vào sổ !

Theo dõi những thủ đoạn gian manh của một số chủ tiệm cầm đồ, chúng tôi được biết đôi khi mười món đồ khách mang đến cầm, có thể có đến đôi ba món họ âm thầm cho cầm bất hợp pháp. Nghĩa là bọn nầy sẽ không cho vào sổ chánh thức mà lẽ ra trên pháp lý bắt buộc họ phải ghi vào sổ. Trường hợp này, những món đồ khi người đi cầm không chuộc nổi là họ sẽ tự do mang ra bán, thay vì phải mang ra đấu giá công khai. Trá nói là ai ai cũng đều biết, những món đồ mà họ không cho vào sổ chánh thức phải là những món hàng tốt, ngon ăn chỉ có thể khi những món đồ ấy bị đứt họ mới có cơ hội ngồi không mà hốt bạc dễ dàng.

Nếu chúng tôi tiếc lắm, nghề cầm đồ bình dân đã có Nghiệp Đoàn từ lâu, nhưng đáng buồn là từ lâu nay Nghiệp Đoàn cầm đồ có vẻ tỏ thái độ quá mềm dẻo với các đoàn viên, thế nên mới xảy ra những vụ gian lận, bóc lột người đi cầm đồ 1 cách quá vô nhân.

Sở dĩ chúng tôi đặt thành vấn đề trên với Nghiệp đoàn cầm đồ là vì lâu nay có ai thấy Nghiệp đoàn kể trên tỏ thái độ, hoặc áp dụng kỷ luật với các đoàn viên của họ bao giờ đâu !

(CÒN TIẾP)

Chương trình VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH

Thứ Tư 12-11-1969

VIỆT NAM		HOA KỲ	
18.30	Đài hiệu — Quốc kỳ	12g00	Ed Sullivan
18g33	Tin văn	13g00	Bonanza
18g36	Thời sự quốc tế	14g00	Misson Impossible
18g46	Chiêu Hồi	15g00	Mid-Afternoon Report
19g35	Thông cáo	15g15	Movie-The Voice Of Merrill
19g40	Thanh niên Thể Thao	17g00	The King Family
20g00	Tin Tức	17g30	Gentle Ben
20g18	Cảnh Sát Công Lộ	18g00	Space Rendezvous
21g10	Điểm báo, bình luận, giới thiệu chương trình hôm sau	18g30	Big Valley
21g20	Thời sự Quân Đội	19g30	Evening news
21g30	Kịch ngắn Sự bất ngờ Ban HH	20g00	Sports
22g30	Tin giờ chót	22g00	Hawaii Fve-O
22g33	Đài Hiệu — Quốc Kỳ	23g00	11th Hour News
		23g20	Tonight Show

BỒ BẦY

Cướp Honda

GIAĐINH.— Hôm 6-11, anh Tr v Năm cầu thủ thương khẩu ngụ tại căn nhà số 45G ấp 7 đg Bạch Đằng (GĐ) đang ở trong nhà thình lình có 1 tên lạ mặt xông vào đủ g súng và lựu đạn tự xưng là VC uy hiếp anh Năm để cướp tiền.

Trong lúc anh Năm bị tên lạ mặt bất nhốt trong phòng tên cướp đang lục soát đồ đạc thì có cậu Trương anh Tuấn đến nhà Năm chơi, nghe có tiếng người kêu cứu nên cướp liền ra chĩa súng vào người cậu Tuấn bắt vào trong nh... bắt luôn, đoạn hắn uy hiếp đoạt chiếc xe honda chạy mất. Cậu Năm và Tuấn chỉ còn nước đi cớ bót.

Qua 2 hôm 8-11, Tuấn đi xem hát tại rạp Cao đồng Hưng tình cờ gặp tên xe Honda cậu có mặt trong rạp hát, liền báo CS đến bót. Đưa về bót mở cuộc điều tra hắn khai tên Nguy xu Chảy 17t.

Xập xám xập người

GIAĐINH.— Trong số báo hôm qua, chúng tôi có loan tin cậu Ng v Sang 18t, ngụ tại ấp Nhất Trí 2 xã Thạnh mỹ Tây Thị Nghè đâm chết anh Châu v Xương 27t. Hôm nay chúng tôi được biết thêm nguyên nhân xảy ra vụ án mạng này là Sang và Xương đánh xập xám. Không hiểu Sang bị Xương gian lận cách nào quá uất ức nên dùng dao đâm Xương 1 dao ngay tim chết tốt.

Sau khi đâm chết Xương Sang bỏ trốn, nhưng chiều hôm 9-11, Sang đã tự đến bót nạp mình và thú nhận tội trạng. Nội vụ đã lập biên bản để giải tòa.

Trộm thích có tủ lạnh

GIAĐINH.— Ngày 8-11, gia đình ô Chung v Sự 31t ngụ tại đg Trương tấn Bửu (PN) có việc đi vắng, khóa cửa gởi cho người lối xóm. Lúc trở về thì có kẻ trộm cạy cửa vào nhà chở 2 cái tủ lạnh đi mất.

Ô Sự lên đi cớ bót, Cảnh sát mở cuộc điều tra, hôm sau đó bắt được bà Ng t Hựu 44t ngụ cùng xóm có oa trữ 1 tủ lạnh của ô Sự. Bà Hựu bị mời về bót để thẩm vấn.

Siêu thị gì lạ vậy ?

ĐÔ THÀNH— Ô Huỳnh Khắc Dung chánh biện lý tòa sơ thẩm Saigon được mật tin tại siêu thị số 7 đg Ng Minh Chiếu do tên N.H.C là chủ thương lãnh gạo của chính phủ đem về gán giá chính thức cho đồng bào nhưng siêu thị này lãnh gạo về lại nhảy dù đem bán cho một tiệm chạp phô ở gần đó để bán giá cắt cổ. Ngoài ra lại còn một căn nhà bí mật cho Hoa kiều mướn lậu thuế và đem hàng lậu thuế của Mỹ về bán trên thị trường. Lúc 15g chiều ngày thứ bảy 0-11 mặc dầu là ngày nghỉ hàng tuần nhưng ông chánh biện lý chỉ thị cho ô. Phạm đ Tân phó biện lý chỉ huy Cảnh sát Nha Giám Đốc CSĐT tới khám xét siêu thị này.

Gian thương bị tóm

Khi nhà chức trách tới nơi xét sổ sách thì được biết siêu thị này lãnh gạo về cách đây 3 ngày nhưng chủ siêu thị không bán gạo cho dân chúng. Tên này lại đem hết số gạo bán cho tiệm chạp phô hiệu Vĩnh Phước gần đó, tên chủ tiệm chạp phô đem bán giá cắt cổ. Ông phó biện lý và cảnh sát xét tiệm chạp phô Vĩnh Phước bắt được 20 bao gạo còn nguyên và còn rất nhiều bao không. Nội vụ được lập biên bản tại chỗ, 2 gian thương bị bắt ngay tại chỗ.

Đồ lậu

Ngay lúc đó nhà chức trách xét một căn nhà bí mật số 15A cùng đường, bên ngoài căn nhà này treo tấm bảng công ty chế tạo máy móc, khi vào xét thì căn nhà này chia ra nhiều căn phòng cho các Hoa kiều mướn lậu thuế chính phủ, bên trên căn nhà này là một cái trần có một thùng thông hơi, cảnh sát leo lên xét bắt gặp nhiều thứ hàng lậu của hợp tác xã Mỹ và dưới nệm giường nằm của các Hoa kiều cũng bắt được nhiều đồ lậu thuế.

Mang súng báo hiệu không giấy tờ đi trong đêm giới nghiêm

SAIGON.— Hồi 2g sáng ngày 10-11, người ta phát giác được 1 người lạ mặt mang 1 khẩu súng báo hiệu không giấy tờ đi trên đường phố vắng lạnh trong giờ giới nghiêm. Ông này bị chặn giữ lập tức, trình ra giấy tờ mang tên Ng v Châu 43t, hồi chánh viên (ngụ tại đg Trần quí Cáp). Ông Châu bị NVCS điệu về bót điều tra xem mang súng báo hiệu không giấy tờ định làm gì trong đêm khuya.

Trộm cướp liên miên

SAIGON— Nội ngày 9-11, nhiều vụ trộm cướp đã bạo xảy ra. Thoạt đầu khoảng 9g sáng, có 1 thanh niên vào nhà sách Khai Trí giả vờ mua sách vở lén trộm 10 cuốn tập 200 trang bỏ ra. Anh ta bị bắt lại giao cho cảnh sát điệu về bót. Được biết tên Lê v Đức 20t (ngụ tại đg Cô Giang).

Đến 11g sáng, do lời tri hô của chủ căn nhà số 23 đg Phùng khắc Khoan, NVCS có bắt giữ 1 thanh niên trộm xe Honda dựng trước nhà này. Thanh niên nọ bị điện về bót, khai tên Trần văn Quới 23t, sinh viên (ngụ tại đg Lý trần Quán). Chưa rõ có phải vì nghèo túng mà anh sinh viên này lại đi trộm xe hay không.

1g trưa, bà Trần thị Dung 30t (ngụ tại đg Võ Tánh Thủ Đức) đang đi trên đg Ngô thời Nhiệm thình lình bị 2 tên cướp chở nhau trên xe honda giựt mất xách tay. Trong xách có đựng số bạc 2.003đ và 1 số giấy tờ. 2 tên cướp chạy mất. Bà Dung chỉ còn nước đi cớ bót.

Cùng giờ một người đàn bà tên Tạ t Hai 46t (ngụ tại công trường Lam sơn) đi thăm bà con trên đg Trương minh Giảng cũng bị hai tên cướp chở nhau bằng xe Honda giựt xách tay đựng 1 số bạc mặt và nữ trang tổng cộng là 10.000đ. Bà này tri hô cầu cứu. May thay có NVCS rượt theo bắt được hai tên cướp. Chúng khai tên Lê công Trường 19t (quân nhân) và Trần quốc Dũng 15t (ngụ đg Trương minh Giảng).

Đến 4g chiều, một đại úy tên Trần v Phong 39t (ngụ tại cư xá Tự Do ở đg Lê v Duyệt) cỡi xe Honda đến bến Bạch Đằng hóng mát suýt bị trộm xe. Tên trộm bị bắt được quả tang. Bị điệu về bót, cậu ta khai tên Nguyễn v Đông 16t, học sinh (ngụ tại đg Tôn đản).

Một tiếng đồng hồ sau, ông Trần Hi (ngụ tại đg Pétrus Ký) cỡi xe đi chơi về gần đến nhà thình lình bị 2 tên cướp chở nhau bằng xe Honda chận đường giựt đồng hồ. Ông này tri hô lên. Hai tên cướp bỏ chạy nhưng bị rượt theo bén gót. Kết quả 1 tên sa lưới cảnh sát. Y khai tên Lê ngọc Anh 49tuổi (vô gia cư).

Chiếc tàu đứt dây làm ghe chở gạo chìm

SAIGON.— Vì một sự rủi ro bất ngờ, tai nạn lại xảy đến cho một chiếc ghe chở đầy gạo trên sông trước Ty CSQG quận Bảy. Được biết chiếc ghe này mang số HF 8130 chở gạo từ Saigon hướng về miền Hậu Giang và được một chiếc tàu kéo mang số HF.1611 biệu Tân Hưng của ông Lê văn Tòng 43t làm chủ cầm lái. Đến nơi nói trên, thình lình sợi dây kéo đứt ngang. Chiếc ghe chài chở gạo hơi nặng bị mất thăng bằng nên chìm lỉm. Sự thiệt hại về vật chất khá quan trọng.

Sao lại hành hung

SAIGON.— Một vụ lộn xộn đáng tiếc với những pha hành hung, đoạt súng ... lại xảy ra lối 11g đêm 9-11. Nạn nhân vụ này lại là ông Hà nhựt Tân 41t CSV tu sự tại Q 10 kiêm Ủy viên an ninh khóm 12, phường Chí Hòa.

Theo lời tố cáo của ông Tân ông đã bị 4 người lạ mặt vây đánh trong lúc hướng dẫn 1 ... viên NDTV Khóm nhà đi tuần tiễu. Nội vụ xảy ra ... hẻm số 623 khu nhà sao (không có số nhà rõ)

Chỉ biết rằng khi đi ngang qua nhà 1 người đàn ông tên Tám Rang thì bị đánh. Nghe nói ông Tám Rang này là 1 người chuyên chứa gái mãi dâm. Sau khi bị hành hung, ông Tân còn bị 4 kẻ lạ mặt tước đoạt khẩu súng lục và đoạt số bạc 500đ trong túi. Nạn nhân tri hô cầu cứu vang dội. Nhờ sự can thiệp kịp thời của 1 số người lân cận, ông Tân được giải thoát ngay. Đồng thời người ta cũng đã vây bắt được 2 cha con trộm.

Ông Mẽo ăn rồi trả đô la giả

SAIGON.— Một người Mỹ vừa bị cơ quan an ninh bắt giữ điều tra về tội dùng đô la giả trả cho bar nọ tiền ăn uống. Được biết tên John Cirton Rose 37t (ngụ tại hẻm 220 Trương minh Giảng).

Theo cuộc điều tra của nhà chức trách, khoảng 11g đêm 9-11, Mỹ kiều nói trên vào quán MH số 245/14 Khu chợ Trương minh Giảng ăn nhậu. Sau khi no say anh ta trả 100 đô la bù lại số bạc 16.000đ tiền tổn phí ăn uống trong bar. Nhưng người trong quán MH phát giác ra đô la giả nên tri hô lên. Kết quả Mỹ kiều nọ bị câu lưu điều tra.

Các ông nhậu dữ nên đọc tin này

SAIGON.— Hồi 12g trưa 9-11 có 1 người đàn ông uống rượu say mèm đi loạng choạng trên đg thình lình ngã ra bất tỉnh. Người ta đoán rằng ông này trúng gió đột ngột nên vội vàng chở vào bịnh viện cứu cấp. Nhưng dọc đường nạn nhân trút linh hồn. Thi hài người đàn ông nói trên được chở thẳng vào nhà xác chờ bác sĩ khám nghiệm. Nhờ có giấy tờ, được biết tên Ng v Thanh 40t tài xế ngụ tại đg Nguyễn t Thuật.

Vẫn những cô làm công yêu quý

SAIGON.— Hồi 9g sáng 10-11 bà Lê t Nữ 56t ngụ đg Bùi h Nghĩa đến bót cảnh sát vô đơn trình có 1 vụ trộm quan trọng xảy ra tại nhà bà. Thủ phạm vụ trộm này là 1 thiếu nữ tên Võ t Huệ 18t quê ở Gò Công làm công cho nhà bà Nữ.

Theo trong đơn thưa, cô gái làm công nói trên đã thừa lúc chủ ngủ say vào đêm 9 rạng 10-11 cạy tủ trộm 1 số nữ trang hột xoàn trị giá tổng cộng 2200.000đ bỏ trốn mất biệt. Mãi sáng hôm sau, gia đình bà Nữ mới phát giác.

THẮC MẮC KHIẾU NẠI

SINH VIÊN KÊU CA VỀ MỘT LỊCH TRÌNH THI CỬ

Kính gửi : Phó Thủ tướng kiêm Tổng trưởng Bộ Giáo Dục.

Kính gửi : Ông Thứ trưởng Giáo dục Đặc trách Kỹ Thuật.

Kính thưa Quý vị,

Chúng tôi là 1 nhóm sinh viên có bằng Cử nhân Giáo Khoa Khoa Học, xin kính trình Quý vị 1 việc như sau :

Nguyên ngày 29-10-1969, Trường Cao Đẳng hóa Học có mở 1 kỳ thi tuyển sinh viên vào năm thứ Ba Ban Kỹ sư. Lịch trình kỳ thi như sau :

— ngày 27-10-69 : thông cáo về kỳ thi trên vô tuyến truyền hình

— ngày 28-10-69 : hạn chót nộp đơn dự thi

— ngày 29-10-69 : thi

Với 1 lịch trình thi cử như vậy, chúng tôi có những nhận xét sau đây :

1) Mục đích của 1 cuộc thi tuyển là để lựa chọn những sinh viên ưu tú trên toàn quốc vào học. Vậy với thời gian nộp đơn ngắn ngủi là MỘT NGÀY, như thế thì chúng tôi, các sinh viên ở các khu Đại Học Đàlạt, Cần thơ, Huế... cũng như các sinh viên sinh kế đang ở xa Saigon, làm sao có đủ thời giờ về Saigon nộp đơn, đừng nói chi đến thời giờ tối thiểu cần thiết để soạn bài chuẩn bị. Điều này làm chúng tôi không khỏi có cảm tưởng rằng :

— Ông Giám Đốc Trường Cao Đẳng Hóa Học đã dự mưu hạn chế số sinh viên dự thi.

— Ngoài một số sinh viên rất ít may mắn ở Saigon, chỉ có những ai quen biết hoặc thân cận với Ông Giám Đốc mới có thể biết kịp về kỳ thi.

2) Ngoài ra, chúng tôi lại được nghe rằng :

a) Bản dự thảo nghị định đã được ông Giám đốc trường Cao Đẳng Hóa học thay đổi nhiều lần và tính cách mờ ám của những sự thay đổi này đã gặp phải sự phản đối của 1 nhóm giáo sư trong trường.

b) Cuộc thi tổ chức ngày 29-10-69 đã không sự hướng ứng tham dự của của một số đông nhân vật có tên trong thành phần giám khảo, khiến một nghị định bề

(Xem tiếp trang 6)

GIA ĐÌNH TIỀN TUYẾN

LINH TRANG PHỤ TRÁCH

Thơ và bài gởi về
— Hộp thơ số 4 —
Nhật báo T.T. Saigon

Vấn đề của bạn gái:

CÁC CHỊ EM NỘI TRỢ VỚI VẤN ĐỀ KHAN HIẾM THỰC PHẨM

★ THU-GIANG

(TIẾP THEO)

«Chỉ tại các bà hại lẫn nhau bà ... tham lợi, bà thì nhát gan, các bà ... lẫn quẩn nhìn được chuyện ở trước đầu mũi — và chính các bà đã gieo thêm cho nạn đầu cơ những chất dinh dưỡng để tồn tại hoài».

Thật ra trách chị em chúng ta vì quá lo xa mà không nhìn thấy xa nên càng làm thị trường khan hiếm giá tọc, vật giá vì thế càng lên cao, là một điều hơi khe khắt.

Dĩ nhiên chúng ta đâu phải là ... nhà kinh tế, chúng ta làm sao ... xa hơn ngoài phạm vi chợ búa ... cửa thức ăn, thức uống hàng ngày? Những thứ đó thực tế đã ... quanh chúng ta, chồng con, gia đình chúng ta, và đặt ... ta trong 1 kế hoạch xoay sở, nhiều khi chúng ta biết rằng mình bị «bắt chẹt» song vì bí lối mà chúng ta vẫn lại phải rơi vào cái bẫy thông thường của người chủ động thao túng thị trường.

Một số đông chị em đã phàn nàn:
— Mình không lo sao được? Bao nhiêu biện pháp ngăn chặn bán quá giá tích trữ đầu cơ đã đi tới đâu? nếu ở đó đợi thì thiên hạ mua hết rồi. Ai bán cho mình với giá chính thức? Mình biết phải mua đắt song cứ phải lo trước là hơn.

Thực ra chị em chúng ta phải phụ nhận thiện chí của người có ... chính lo ổn định vật giá điều ... mức sống sinh hoạt cho đồng ...

thiếu bình tĩnh của các bà nội trợ và sự chậm chạp thiếu hữu hiệu của người có trách nhiệm, dù biết rằng trong một nước có chiến tranh, sự xáo trộn bao giờ cũng làm nên hao nhiều đối với những kế hoạch qui mô tốt đẹp đầy thiện chí.

Chúng tôi biết rằng những kế hoạch tốt đẹp do cần được đề ... đồng bào trợ lực, nhất là trong vấn đề ăn uống hàng ngày, chị em PN là vai trò trụ cột để tiếp tay điều hòa mức sống chung.

Điều hòa, phân phối thực phẩm và có biện pháp kiểm soát giá cả kịp thời

Như chúng tôi đã nói, việc khan hiếm trên thị trường phần nhiều do những mưu mô của số người muốn lũng đoạn giá cả, đầu cơ. Vì vậy nếu đã có sự kiểm soát thường xuyên, phân phối đúng mức nhất là ngăn chặn kịp thời những âm mưu «cho leo thang» giá cả thì dù có biến cố hay 1 sự xáo trộn nào cũng không đến nỗi xô đẩy đồng bào mình vào các mưu kế thông thường nhưng tai hại đó.

Việc phân phối thực phẩm cho đồng bào cần được đơn giản, mua bán mau lẹ hơn, giải quyết dễ dàng hơn tránh được cái cảnh chầu chực hết mấy ngày liền mới mua nổi chục gạo, mấy hộp sữa lại còn bị thất lạc tờ khai gia đình v.v.. chúng ta chọn nhiều địa điểm phân phối tin cậy để cho chị em đỡ lấn chen, mất nhiều thì giờ. Kiểm soát việc giấu ... chợ đen ...

...

(Xem tiếp trang 6)

LINH-TRANG TRẢ LỜI CÁC BẠN

PHƯỢNG KHÁNH, THƯƠNG THỤY THẢO (GĐ)
Sẽ đọc bài của bạn và chuyển cho người phụ trách. Mến.

HUY LINH KBC 4091: Xin chào mừng cậu lính mới tò te. Chị được thư em từ quân trường gửi về báo tin em khoẻ và đang cố gắng. chị mong được tin em ngày ra đơn vị. Mến.

Buồn vui đời con gái

BÂY GIỜ

● LỤC.THỦY

—★—

(TIẾP THEO)

Nội tâm con người mâu thuẫn như vậy đ... Tôi cũng không hiểu mình ra sao nữa. Ai bảo anh cười đùa với người ta quá tự nhiên như thế. Tôi sống trong tay rứt riêng mình chứ không lên tiếng hạch hỏi anh 1 lần. Tôi muốn mối tình của tôi, của chúng ta dù không đi đến đoạn chót của con đường thì nó vẫn mãi là 1 kỷ niệm đẹp không phai. Anh đã từng công nhận câu nói của Paul Bourget là gì «một mối tình đã trải qua một lần ghen tương cũng như một gương mặt đẹp đã một lần bị bệnh đậu, nó luôn luôn bị rỗ đôi chút»,

Đã như vậy thì im lặng vẫn là hơn dù biết rằng im lặng là chấp nhận sự mất mát. Giang ơi, nếu bây giờ anh nghĩ đến anh có nuối tiếc gì không?!

Tôi vẫn cầu mong cho hạnh phúc của anh; như cái ngày mà anh chính thức lồng chiếc nhẫn hôn phối vào trong tay người ta đó. Mau quá phải không Giang.

Nhớ cái ngày nào anh cúi đầu im lặng người ta hất mặt tự hào và bước chân tôi trốn chạy; dư âm đó sao mà mặn đắng nặng nề. Tôi đâu có ngờ, nếu hôm ấy tôi cương quyết 1 chút, tôi mạnh bạo một chút tôi đã chẳng ôm sầu, chua cay như vậy! Anh dạo phố, xem hát với người ta. Đổ lỗi cho ai đây. Trách móc ai đây?! ...

là người trong cuộc thì làm sao họ nhận định ai đúng ai sai...»

Đúng như vậy không Giang nhỉ? Những dòng này không mong gì anh đọc được. Lẽ ra tôi không nên nói làm gì. Tôi vô tình làm rộn tâm trí của anh. Một nén ép đã lên đến tột độ thì nổ bùng chứ đâu có gì lạ phải không Giang?! Chỉ mong anh hiểu cho rằng: Hạnh phúc của anh vẫn là điều mà tôi hằng mong ước.

Trời bây giờ như banh nóng. Đêm vào khuya thật sớm. Tờ nhật ghi vẫn là 1 màu trắng lạnh lùng. Tôi viết gì vào bây giờ. Nhớ thương ray rứt cũng lắm rồi, Hứa cũng đã hứa lắm rồi. Ưu phiền trên mắt mẹ tôi càng chồng chất thâm sâu, 18 tuổi đời, tuổi của hoa mộng kiêu sa mà Diên của mẹ đã ngậm đắng nuốt cay. Diên hứa đây 1 lần sau cuối, Lời hứa này in đậm trên trang cuối của nhật ghi nghĩ rằng từ lâu nay Diên làm Mẹ khổ đã nhiều rồi. Giờ chỉ xin cho Diên bình yên tâm tưởng để tìm về thời thơ dại ngày xưa... Hứa với mẹ.. Mẹ của Diên... Diên đang mơ thấy Mẹ cười Mẹ ơi! mẹ ơi!!

LỤC THỦY
(viết cho người tên Diên)

Soi gương

Vẻ miệng buồn
Cô TRẦN THỊ A SÓC TRĂNG

HỎI.— ...

ĐÁP: ...

Gầy tròn
Bà NGUYỄN THỊ B Gia định

HỎI: ...

ĐÁP: Hàng ngày, bà hãy luyện tập như sau:

Ngồi ngay ngắn trên ghế, xương sống thẳng đứng so vai. Thót bụng lại, đầu và tay quàng ra phía sau.

Luyện như thế trong 2 tháng, gáy sẽ mềm mại đẹp như ngày trước.

VƯỜN THƠ

Hoàng diễm Trang
chọn

Vùng đêm đen

Mặt trời sao chưa tắt
cho tôi vào đêm đen
vùng không gian huyền hoặc
tạo lời thơ êm đềm
Tôi vẫn nhờ bóng đêm
xóa tan nỗi ưu phiền
nhịp đời say ngủ hết
hoa cỏ chừng lặng yên
là lúc nàng thơ lên
tôi trút nhẹ nỗi niềm
ngàn năm mơ mãi chuyện
thì chắc là vô duyên
thơ làm không ai xem
tôi trải nhẹ bên thềm
trăng vàng soi âu yếm
bảo rằng ta hiểu em

THÙY DƯƠNG

NHẬN XÉT

● THÙYDƯƠNG có được ý thơ rất ngộ. Không ai xem và hiểu thơ mình thì đã có trăng. Trăng vẫn còn là của Thơ, và ngược lại. Ý thơ đã «vớt» được sự dễ dãi và kỹ thuật của thể thơ ngũ ngôn.

HOÀNG DIỄM TRANG

Trang HOA XUÂN

★ HÀ-VĂN, NGUYỄN-THANH, ĐINH-NGHĨA phụ trách

TRUYỆN CON NÍT

● THƯƠNG HỒNG NƯƠNG

Đã hơn 1 tháng nay em phải nghỉ học vì đau. Ngọc đứa bạn cùng xóm với em, cũng là người bạn thân nhất lớp của em, ngày nào Ngọc cũng qua thăm em, kể truyện lớp học cho em nghe. Ấy thế mà 2 3 ngày nay chả hiểu tại sao tự nhiên Ngọc không qua thăm em nữa. Em thắc mắc ghê lắm nhưng chả tìm được câu trả lời nào thích đáng cả.

Này giờ ngồi trong phòng có một mình không ai nói chuyện buồn ghê, em bước ra sân ngồi cho đỡ buồn (bệnh của em cũng đỡ nhiều) Tình cờ Ngọc đi ngang qua ngay lúc đó, Em mừng rỡ gọi.

— Ngọc ơi! Ngọc.

Nghe em gọi Ngọc quay lại nhìn em rồi bỏ đi luôn. Thấy thái độ của Ngọc em hơi ngạc nhiên, Không biết em có làm gì mà Ngọc phải giận em? À chắc trong lớp có có bạn nào mới vô, Ngọc làm quen được nên quên em. Ý nghĩ đó làm em giận tím gan thầm nghĩ «Đã vậy từ nay trở đi ta không thèm chơi với mi nữa»

Hôm nay, cơn bịnh của em đã hoàn toàn bình phục. Em bắt đầu đi học trở lại. ...

bịt nhẹ vào mắt em. Em quơ tay qua lại rồi đoán mò.

— Mỹ đúng không?

Không có tiếng đáp lại. Biết mình đoán sai. Em làm thầy bói đoán lại.

...hay là Cúc không ấy là Hoa đó. Lần này nhất định đúng không sai đâu..

Có tiếng cười khúc khích. đồng thời bàn tay bịt mắt em cũng được mở ra. Em quay phắt ra đằng sau nhìn xem ai bịt mắt em. Ồ! thì ra không ai khác hơn là cái con bé Ngọc dễ ghét, Nó đứng nhìn em mỉm cười. Em cau có. (mặc dầu trong bụng em muốn, làm quen với N). Đồ cái dòng cái thứ, không biết ở đâu chạy lại bịt mắt người ta, nhức thấy mồ. Mắt mi sao mi không bịt.

Nói rồi em quầy quả định bỏ đi nhưng Ngọc đã níu tay em lại

— B; Thanh còn giận mình hả? Thôi cho mình xin lỗi đi, gặp nhau như vậy đủ rồi... À mình có cành hoa lan cho Thanh để làm hòa đây nè. Vừa nói Ngọc vừa đưa cành hoa lan cho em. Cái gì chứ hoa lan em thích nhất. vì thế em tươi ngay nét mặt.

— Ngọc cho Thanh thật hả Ngọc Thanh cám ơn Ngọc nhiều lắm Ngọc mỉm cười

— Ừ. Ngọc cho Thanh để cầu hòa đấy.

(CÒN NỮA)

LỘN XÀ MÈO

Oanh vừa đi vừa khóc, trên tay cầm cuốn «carnet» mà ông thầy phát để coi có lên lớp hay không.

Mẹ đang làm bếp thấy Oanh về, khóc: Hả, gì thế hở con?

Không nói gì Oanh đưa cho mẹ cuốn «Car-net», trí Oanh căng thẳng chờ đợi.

Mẹ đọc: Toán 3, Địa lý 6. Đức dục: 4. Chính tả: 8 cái này thì được Luận văn: 2, Vệ sinh: 0, chà cái này giỏi quá há. định đem về để tao luộc há, Công dân 4, Cách trí: 1. Bài không thuộc nói chuyện trong lớp Trời ơi, con tôi nó quá lắm rồi, Bé lại đây mẹ biểu, mẹ thét lên: «Con hư lắm nha, tại sao vậy hả Oanh! Chẳng chần chờ gì nữa hết mẹ tán bé một cái thiệt mạnh, Oanh ứa nước mắt. Mẹ cầm cuốn «Carnet» đọc tiếp Mẹ trợn hai con mắt lên: Phải ở lại lớp! Sao lúc này mày làm biếng vậy mầy lại học giỡ mà không lo chăm chỉ nữa. .. Nè hai roi này chừa nha con! ... Chát! Chát!

Oanh ỏ khóc lên..

Sáng hôm sau, chân, mông Oanh bầm tím hết Oanh nhớ lại mẹ nói rằng: Học giỡ một lần có thể tha được nhưng không lên lớp thì... Tiếng của chị Thủy kêu: Oanh ơi Oanh có bạn mầy đến thăm kìa!

— Ừ. Mời nó ngồi em xuống!

Vừa xuống lầu thì Oanh thấy con Phượng bạn thân nhất của Oanh đang đứng mỉm cười hỏi: Đậu hay rớt?

Oanh trả lời buồn bã: rớt rồi, còn bồ thì sao?

— Đậu! ...

— Ủa! sao Phượng lại khóc hả, đậu mà khóc cái gì?

— Oanh ơi Oanh có biết gì không hai đứa mình lấy lộn với nhau rồi

— Mà lộn cuốn gì?

...

— Ừ! Phượng đợi Oanh chút xíu nha...

— Nè trả lại cho bồ đó

Mẹ từ dưới đi lên

Phượng thưa: Dạ thưa bác...

Mẹ Oanh cười nói: Cháu đến đây chơi hả cháu biết không. con Oanh nó ở lại lớp rồi còn cháu,

— Dạ thưa bác đâu có Oanh lên lớp mà. bác coi thử lại coi...

— Ủa! sao kỳ vậy nè. chính hôm qua mẹ đọc thấy con ở lại lớp mà Oanh. Oanh: Chắc tại nó có cánh đó mẹ.

Ừ! Chắc thế à.

3 người cười vang lên

Sau khi mẹ nghe kể lại đầu đuôi câu chuyện thì mẹ cười quá xá

Mẹ nói: Mẹ xin lỗi Oanh nha, hôm qua mẹ đánh đau không?

— Dạ thưa đau chớ, đó là lẽ gì nhiên rồi mẹ ơi. con cũng hết giận mẹ rồi!

— Đời lại thấy cười quá, chỉ coi lên lớp không chớ không biết coi tên.

3 người lại cười lên nữa, vui quá.

— Sao cháu ở lại lớp mà không buồn hả?

— Dạ thưa buồn, thì cũng buồn chứ bác nhưng mà cháu sẽ không còn học ở đây nữa. cháu sẽ lên Dalat học.

Oanh hỏi: Tại sao hả Phượng, nè coi chừng bỏ tui mà tui không chịu mà cũng đi tui giận à.

Mà tại sao cháu lên Dalat học?

— Dạ thưa bác tại vì hồi cháu còn 9 tuổi thì cha cháu mất tích mẹ không đủ sức nuôi cháu nên nhờ người chú nuôi dùm cho đến ngày nay. tuần trước cháu vừa nhận được thơ mẹ, mẹ bảo «con về Dalat với mẹ, mẹ đã có việc làm cho nên mà có thể cho con ăn học ở trên luôn», và mẹ con cũng có biên thư cho chú con để cám ơn chú đã nuôi con cho đến bây giờ, và mẹ đã ...

...

Cả 3 cười vang lên.

PHI PHỤNG

THƠ TUỔI XANH

Thương

Mẹ nghèo dãi nắng dầm sương
Chỉ mong con trẻ đến trường học chăm,
Vai gầy oằn gánh âm thầm
Lê từng bước nhỏ nhọc nhằn không than
Con theo người học làm sang
Mẹ buồn phận mẹ nên van đất trời
Bao giờ sao có đổi ngôi
Chỉ xin con trẻ vì đời mà quên...
Chờ êm ấm quá lời khuyên
Nghe đi em nhé để phiền lụy mẹ
Nhìn người lòng mãi xót xa
Tôi giờ chẳng có người che chở dùm
Gượng cười trong nỗi mông lung
Đi trong nuối tiếc chập chùng nhớ thương

THÙY DƯƠNG

Nỗi nhớ niềm thương

Thôi hết rồi tháng ngày tuổi ngọc
Em thẫn thờ thương nhớ lên ngôi
Ngày xưa tuổi nhỏ sao vui lạ
Đếm mãi niềm vui vẫn không vơi
Em đánh mất thiên đường tuổi nhỏ
Để bây giờ cố níu thời gian
Và với mãi tìm hoài không thấy
Em xuôi tay nước mắt đôi hàng
Tuổi bây giờ sầu tư chín rụng
Ngồi bên song gọi nhớ gọi thương
Ngày tháng thơ ngây làm thơ ngọc
Xa hết rồi như giọt mù sương
Em bỡ ngỡ nhìn mây trôi nhẹ
Mây thật mềm và thật mênh mông
Em hay khóc hay buồn với mẹ
Nỗi u buồn chôn kín trong tim

PHƯƠNG THỤY
tặng người thương
và Áo tím (TTT)

Tai sao không ngồi yên?

...

VÕ ĐỨC BIẾC

Alô! Đây Binh Cà Gật

«Khổ như Lính»?

RENG..! RENG..! RENG..! RENG..!

— Binh Cà Gật đây hả?
— Xe... oa! Cờ vu-lê vu?
— Je v... x «xạc-cơ-rê con cóc» tôi!
— You're welcome!
— Chu... oa! Hách ...?
— H... sao được? Mình là cái thớt để thiên hạ ... mà!
— B... Gật tính sao đây? Liệu lính và vợ con có ... mùa Đông này không?
— ... ác độc dữ rứa? Đọc bài «Phơ» hôm na... 3, có anh «LÍNH CHẠY CƠ» nói rằng lính ... không khổ hơn mà cũng không sướng ... vụ tăng thuế nay..
— ... bọc chứa. Có nhiều lính khổ lắm chứ!
— Đồng ý lính khổ nhất. Bởi vậy bi giờ người ta thường bảo «khổ như lính». Nhưng đồng bào cũng khổ kém chi?
— Thật ra đem cái khổ đặt lên bàn cân thì ai cũng cho rằng mình .. «nặng kí» cả. Nhưng cậu có thấy lính b... trăm bề và bị thiệt thòi hơn cả không?
— Xưa là cái chắc. Nhưng Nhà Nước cũng đang lo tận tình cho lính đ... Nhà Nước còn trăm phương nghìn việc mà...
— Cứ vậy là hổng đi tới đâu hết. Chính phủ dùng biện pháp mạnh một lần cho lính ... sướng ... thấu nao?
— Ví dụ?
— Ví dụ cho lính ... «xập» là đâu vào đó hết! Dứt khoát một lần cho xong.
— Tăng lương là biện pháp ... nhất. Phải bỏ qua giải pháp đó. Mình đang chủ trương «tăng thu giảm chi» mà!
— Thế giảm ... quân, giảm... chiến ... có được không bồ?
— Đâu có được! ... chuyện sinh tử của đất nước!
— Vậy thì...???

NHỮNG NHÂN VẬT CỦA CHÚNG TA

GHI DẤU TIỂU ĐOÀN 37 P.B.

nhân Lễ Kỷ Niệm Đệ Thập Chu Niên ngày thành lập Tiểu Đoàn này 1-11-59 — 1-11-69

✲ HƯƠNG-TỬ — THƯƠNG-CHÂU

Tại một vùng đất hoang vu cạnh miền rừng núi Cao nguyên ngày nay (01-11-69) 10 năm về trước, trên một ngọn đồi thuộc ấp Hoàng Ân, cách thị xã Pleiku chừng 20cs, 21 phát súng thần công đã khai hỏa, chính thức báo hiệu ngày khai sinh Tiểu đoàn 37 Pháo binh.

Trong bước đầu chập chững đó, Tiểu Đoàn 37 đã gặp phải nhiều khó ...

...

đẫm máu như Đồ xá, Thần phong II, Plei Me, Đức Cơ, Thăng long 234, 236, Bình Phú 10-27, Lôi hỏa, Chuprong vv...

Sự thành công trên khắp các mặt trận của Tiểu đoàn 37 P.B nói riêng và binh chủng Pháo binh nói chung qua các cuộc hành quân truy kích địch đã chứng tỏ khả năng làm chủ chiến trường của binh chủng này, vì ...

...

thường xuyên được tổ chức ... đã hơn 1 lần Trung Tướng TL/QĐII. Thiếu tướng TCT/TC CTCT gởi giấy ban khen là một đơn vị xuất sắc. Chúng tôi đã được Thiếu tá Phạm thế Chương Tiểu đoàn trưởng TĐ37PB dẫn đi thăm doanh trại với những dãy nhà cao ráo khang trang qua chương trình kiến thiết dài hạn. Hội trường Cổ Loa nơi thường xuyên tổ chức các buổi học ...

...

1-11-69
HƯƠNG TỬ, PHƯƠNG CHÂU
ghi nhận

TỨ BẦN — TỨ BẦN

(CÒN NỮA)

KHOA HỌC

THỨ TƯ

★ *LƯU BẰNG phụ trách*

Giới thiệu 3 phi hành gia Mỹ sẽ cởi Phi Thuyền Apollo 12 lên Mặt Trăng

Charles Conred Jr. Phi hành gia chỉ huy Phi vụ Apollo 12

«Tôi đã tự làm phòng lái phi cơ đầu tiên của tôi khi tôi mới lên chín tuổi... Tôi còn nhớ tôi bầy phòng lái đó trong phòng... Tôi dùng những hộp đựng xà bông, những đinh ghim và những ghế... rồi ngồi hàng giờ đóng vai phi công».

Phi hành gia Charles Conrad Jr. đã nói như trên để nhắc lại thời gian 30 năm trước đây khi ông bắt đầu sửa soạn cho sự nghiệp mai hậu của ông. Khi là 1 thiếu niên, sự quan tâm về hàng không của ông đã được thân phụ ông, 1 nhà lái khinh khí cầu trong thế chiến I, khuyến khích.

Hiện nay ở tuổi 39, với những đóng góp quan trọng cho chương trình không gian HK đã đạt được, Conrad đang sửa soạn cho cuộc thám hiểm lớn lao nhất của ông. Vào ngày 14-11-69, ông sẽ chỉ huy phi vụ Apollo 12 được dự định thực hiện cuộc đổ bộ mặt trăng lần thứ hai của nhân loại.

Phi vụ Apollo 12 sẽ là chuyến bay không gian thứ 3 của ông. Chuyến đầu tiên vào tháng tám 1965 khi lái phi thuyền Gemini 5 trên quĩ đạo suốt 8 ngày. Trong chuyến bay lịch sử này, lần đầu tiên người ta biết rằng con người có thể hoạt động trong không gian mà không bị ảnh hưởng có hại trong thời gian đủ để thực hiện chuyến bay lên tới nguyệt cầu rồi trở lại trái đất.

Khi Conrad và phi hành gia chỉ huy Gordon Cooper được phóng vào quĩ đạo ngày 21-8-1965, họ đã lập kỷ lục mới ở lâu trong không gian 190 giờ và 56 phút. Chuyến Gemini 5 bay được tất cả 5.300.788 cây số và chấm dứt vào ngày 29-8.

Một năm sau, vào ngày 12-9-1966 Conrad giữ trách nhiệm phi hành gia chỉ huy trong phi vụ Gemini 11 quay 44 vòng trong ba ngày. Cùng đi với ông trong chuyến này là phi hành gia Richard F. Gordon, Jr. cũng sẽ lái phi thuyền chỉ huy của phi vụ Apollo 12.

Trong phi vụ Gemini 11, phi hành gia Conrad đã vận dụng khéo léo trên quĩ đạo để hội ngộ và ráp nối, trong không đầy một vòng quĩ đạo, với một phi thuyền Agena đã được phóng lên trước đó.

Phi hành gia Conrad sinh tại Philadelphia, Pennsylvania, vào ngày 2-6-1930. Sau khi đậu cử nhân về cơ khí Hàng không tại Viện Đại học Princeton vào năm 1953, ông ghi tên gia nhập Hải quân HK như 1 sinh viên phi công. Ông đã được cấp hiệu phi công hải quân và sau đó đã theo học trường phi công Trắc nhiệm Hải quân.

Sau đó ông là một phi công trắc nghiệm, điều khiển những chuyến bay thí nghiệm và thẩm định về phi cơ mới của Hải quân. Conrad kế tiếp trở nên huấn luyện viên phi hành và kỹ sư thực hành tại căn cứ Không quân của Hải quân tại Patuxent, Maryland.

Công việc kế tiếp của ông là huấn luyện viên phi hành tại căn cứ phòng quân thuộc Hải quân tại Miramar, California, nơi đó ông là 1 sĩ quan an ninh phi hành cho phi hành đoàn chiến đấu 96 trong thời gian ông được tuyển chọn làm phi hành gia từ ngày 17-9-62.

Sự nghiệp của ông đi song song với đường lối mà người lái tầng chỉ huy trong phi vụ Apollo-12, Richard F. Gordon, Jr. đã đi. Gordon cũng là 1 phi công tốt nghiệp trường Phi công Trắc nghiệm Hải quân và cũng đã phục vụ tại Phi đoàn chiến đấu 96 tại Miramar trước khi được lựa chọn làm phi hành gia.

Conrad đã có hơn 4.000 giờ bay và đã bay được hơn 3.000 giờ bay phi cơ phản lực.

Ông là một trong số những người nhỏ con nhất trong số những phi hành gia, cao 1.69 th, nặng 62,5 ký tóc nâu và mắt xanh.

Vào ngày ông tốt nghiệp tại viện đại học Princeton năm 1953, ông Conrad thành hôn với bà Jane DuBose, tại Uvalde, Texas. Bà Conrad là 1 họa sĩ tài tử, yêu nghề phi hành, và là ái nữ của 1 trại chủ. 2 vợ chồng ông thường về nghỉ mát và cưỡi ngựa tại nông trại của nhạc gia.

Ông bà Conrad có 4 người con: gia đình ông ở ngoại ô tỉnh Houston Texas, gần Trung tâm không gian Người lái Hoa kỳ.

Charles Conrad, Jr., 1 vị trung tá trong Hải quân Hoa kỳ, 1 cựu phi công phản lực, và 1 phi hành gia có nhiều kinh nghiệm, đã trải qua con đường dài từ khi còn là cậu bé đóng khoang lái máy bay giả làm trò chơi 30 năm trước đây và đã mơ ước 1 ngày được gắn cấp hiệu phi công thực sự.

Richard F. Gordon, Jr. (Phi hành gia lái phi thuyền mẹ trong chuyến bay Apollo-12)

Nhiều năm trước đây 1 tạp chí ở Hoa kỳ có đăng 1 bức ảnh dường như thuộc vào loại gia đình Mỹ kiểu mẫu. Tuy nhiên bức hình đó thật sự còn khác hơn là một gia đình kiểu mẫu qua lời chú thích dưới ảnh nói về bà mẹ còn trẻ này: «Bà chăm sóc sáu con, một con khỉ, và một phi hành gia.»

Người đàn bà trong hình đó là bà Richard F. Gordon, Jr., và phi hành gia ba «chăm sóc» sắp được khoác thêm danh dự mới qua chức hoa tiêu Phòng Điều Khiển Apollo 12 của Hoa kỳ ... để ... những người đi chuyến thứ hai trong lịch sử con người lên mặt trăng.

Lúc tạp chí đó đăng hình ấy, phi hành gia Gordon đang chuẩn bị chuyến bay chung đầu tiên giữa ông cùng với ông Charles Conrad Jr., chỉ huy phi vụ Apollo 12.

Gemini-II, phóng đi ngày 12-9-1966, đã là chuyến du hành không gian đầu tiên chung của cặp Gordon và Conrad (Trước đó, tháng 8-1965 trung tá Hải quân Conrad đã làm hoa tiêu của phi vụ không gian Gemini-5.)

Với Gordon làm hoa tiêu và Conrad là phi công chỉ huy phi thuyền Gemini 11 đã lập kỷ lục thế giới về cao độ 1360 cây số trên không gian. Gordon chịu trách nhiệm về thực hiện động tác ráp nối với phi thuyền Agena đã phóng lên trước, và thực hiện hai hoạt động phi thường, đi bộ trong không gian. Phi vụ đó đã kết thúc thành công ngày 15-9 khi phi thuyền đáp xuống biển Đại tây Dương cách chỗ chiếc tàu với đặc bốn cây số.

Các thành quả của Gordon ở phi vụ Gemini 11 đã là to dự của một thời gian dài chuẩn bị cho nghề nghiệp một phi hành gia. Trước khi được chỉ định làm hoa tiêu Phòng Điều khiển Apollo 12 ông đã là hoa tiêu dự khuyết Phòng Điều khiển cho phi vụ Apollo có người điều khiển thứ hai Apollo 8.

Chính nhờ tài ba lỗi lạc của 1 phi công mà Gordon đã được chọn trong số nhiều người dự cuộc tuyển lựa để trở thành 1 phi hành gia. Là người thắng cuộc đua Bendix Trophy Race từ Los Angeles tới Nữu Ước hồi tháng Năm 1961, ông đã tạo một kỷ lục mới về bay 1391 cs một giờ và 1 kỷ lục xuyên lục địa trong 2g47ph. Khi ông thắng giải Bendix ông đã hành nghề phi công được 10 năm.

Trung tá Hải quân Gordon sinh ngày 5-10-1929 ở Seattle, tiểu bang Hoa thịnh Đốn.

Sau khi tốt nghiệp trung học Poulsbo Hoa thịnh Đốn, ông theo học trường đại học University of Washington và đậu cấp bằng cử nhân Khoa học về Hóa học 1951.

Cùng năm đó ông gia nhập Hải quân Hoa kỳ và sau đó tốt nghiệp trường Phi hành trong tất cả các thời tiết và rồi lại tốt nghiệp Phi công lái Phi cơ bay thử của Hải quân tại Patuxent Maryland.

Ông làm hoa tiêu lái phi cơ bay thử tại Patuxent từ 1957 tới 60 và sau đó được cắt cử thi hành nhiệm vụ tại Phi đoàn chiến đấu tại Miramar, California, căn cứ không lực của Hải quân.

Binh nghiệp của ông có nhiều chỗ giống với binh nghiệp của phi hành gia đồng hành ông trong phi vụ A.12 trung tá Hải quân Conrad, người cũng tốt nghiệp Trường Phi công Lái Phi cơ Bay thử của Hải quân và phục vụ tại Phi đoàn Chiến đấu tại Căn cứ không lực của Hải quân ở Miramar, trước khi được chọn làm phi hành gia.

Ông Gordon đã bay trên 3700 giờ bằng phản lực cơ.

Ông đang học tại trường bổ túc Hải quân HK tại Monterey, California, thì được chọn làm phi hành gia hồi tháng 10-1963.

Ông cao 1 thước 70, nặng 68 ký, tóc ông màu hung hung và mắt màu nâu.

Trung tá Hải quân Gordon thành hôn với cô Barbara J. Field of Seattle, tiểu bang Hoa thịnh Đốn. Họ có cùng nhau sáu người con: Carleen 15 tuổi; Richard, 14; Lawrence, 11; Thomas, 10; James, 9 và Diane, 6. Gia đình này ngụ tại Houston, Texas gần Trung tâm Phi hành Không gian có người điều khiển.

*

ALAN L. BEAN. — (Phi hành gia lái phi thuyền nguyệt cầu trong chuyến Apollo-12)

Phi hành đoàn của phi vụ không gian Apollo 12 gồm có 3 phi hành gia với những quá trình hoạt động không khác nhau mấy. Tất cả 3 người đều đã được huấn luyện làm những phi hành gia trắc nghiệm, đều là những cựu phi công và tất cả là các sĩ quan thuộc Hải quân Hoa kỳ.

Thiếu tá Hải quân Alan L Bean 1 cựu chiến sĩ phục vụ trong Hải quân 14 năm, sẽ là phi hành gia lái Tầng nguyệt cầu trong phi vụ Apollo 12. Các bạn trong phi hành đoàn của ông là Trung tá Hải quân Charles Conrad Jr chỉ huy trưởng Phi vụ Apollo 12, và ông Richard F. Gordon, Jr., phi hành gia lái tầng chỉ huy, cả hai người này đã thực hiện những chuyến bay không gian trước đây.

Tuy nhiên, phi vụ Apollo 12 mới là cuộc thám hiểm không gian đầu tiên của phi hành gia Bean.

Kể từ khi ông được tuyển chọn làm phi hành gia vào tháng 10, 1963 ông là 1 phi hành gia chỉ huy dự bị cho phi vụ Gemini 10 và phi hành gia lái tầng nguyệt cầu dự bị của chuyến bay Apollo thứ hai có người lái Apollo 8. Ông sinh tại Wheeler, Texas vào ngày 15 - 3 - 1932. Song thân ông, Ông Bà Arnold H. Bean, hiện nay cư ngụ tại Fort Worth Texas.

Bean học xong chương trình Trung học tại trường Paschal tại Fort Worth và đậu cử nhân Khoa học hàng không tại viện đại học Texas năm 1955.

Ông là một hội viên thuộc Đoàn huấn luyện sĩ quan trừ bị thuộc Hải quân trong khi theo học tại đại học và đã tốt nghiệp lớp sĩ quan. Sau khi hoàn tất lớp huấn luyện và phi hành, ông được cử đến phục vụ tại một phi đoàn Tấn công tại căn cứ Không quân thuộc Hải quân ở Jacksonville Florida.

Sau đó, Bean theo học trường Phi công Trắc nghiệm tại Patuxent Maryland. Sau khi tốt nghiệp ông được phái tới phục vụ tại Trung tâm Trắc nghiệm Hàng không Hải quân, Patuxent, làm phi công trắc nghiệm tại đó, ông đã lái các loại máy bay của Hải quân (những kiểu máy bay cánh quạt, phản lực và trực thăng) để thẩm định sự thích ứng của những loại phi cơ này với việc xử dụng của Hải quân.

Trong binh nghiệp Hải quân của ông, ông đã bay 27 loại phi cơ khác nhau và bay được 3.500 giờ bay — kể cả 3.000g bay phi cơ phản lực.

Thiếu tá Bean cao 1 765 thước nặng 70 ký, tóc màu nâu và mắt màu nâu nhạt.

Ông thích môn thể thao trượt nước, liệng banh, bơi lội thể dục và còn thích hội họa nữa.

Ông thành hôn với B Sue Ragsdale tại Dallas, Texas. Ông bà Bean đã được 2 người con. Gia đình ông ngụ tại gần Trung tâm không gian có người lái ở Houston, Texas.

★

Phi đoàn Apollo 12 sẵn sàng cho cuộc đổ bộ nguyệt cầu lần thứ 2

Nếu mọi việc xảy ra như đã hoạch định bắt đầu ngày 14.11 phi hành đoàn của phi vụ không gian Apollo 2 sẽ thực hiện một việc mà mới chỉ được thực hiện một lần trong lịch sử nhân loại, một cuộc đổ bộ thành công trên mặt trăng và trở về trái đất an toàn.

Con người đầu tiên đáp xuống và đi bộ trên mặt trăng trong phi vụ Apollo-11 hồi tháng 7-1969, Apollo-12 là chuyến bay thứ hai trong một loạt các chuyến bay kế tiếp được dự tính phức tạp hơn trong không gian, hiện đang chờ đợi phóng đi ngày 14 tháng 11 trong một công tác quan trọng để thu thập thêm hiểu biết khoa học trong một cuộc thám hiểm thứ hai lâu hơn bề mặt nguyệt cầu.

Ba phi hành gia của Apollo-12 là: Charles Conrad Jr, phi đoàn trưởng

Richard F. Gordon, Jr. hoa tiêu phi thuyền mẹ.

Alan L. Bean, hoa tiêu phòng nguyệt cầu.

Cả 3 đều là sĩ quan Hải quân Hoa Kỳ. Ông Conrad, 39 tuổi, và Gordon 40 tuổi, đều là Trung tá. Ông Bean, 37 tuổi là Thiếu tá.

Có rất ít khác biệt về các đặc tính thể chất của các phi hành gia này. Ông Conrad, cao 1 thước 69, nặng 62,599 cân. Ông Gordon, cao 1 thước 70 nặng 68 cân. Bạn đồng hành của 2 ông là ông Bean hơi cao hơn và nặng hơn 2 ông; ông Bean cao 1 thước 76, nặng 70 cân.

Các ông đều là những phi công kỳ cựu, đã từng bay trung bình 4 ngàn giờ, phần lớn trên phản lực cơ. 2 người đã tham gia các chuyến bay không gian từ trước.

Trong số các phi hành gia Hoa kỳ, ông Conrad dường như đã chú tâm sớm nhất về phi hành. Thân sinh ra ông, là 1 người lái khinh khí cầu trong thời gian Đệ nhất Thế chiến, đã khuyến khích con trai ông quan tâm tới ngành hàng không.

Sinh ngày 2-6-1930, tại Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania, Trung tá Conrad theo học trường tiểu học và trung học tại Haverford, tiểu bang Pennsylvania, và tại New Lebanon, tiểu bang Nữu Ước. Trong năm 1953 ông đậu bằng cử nhân khoa học về kỹ thuật hàng không tại đại học đường Princetown.

Ông Conrad gia nhập Hải quân Hoa kỳ năm 1953, trở thành 1 phi công của Hải quân và theo học trường phi công thí nghiệm của Hải quân.

Là một phi công thí nghiệm và 1 huấn luyện viên phi hành, ông đã bay trên 4.000 giờ bay.

Ông Conrad được làm phi hành gia thuộc cơ quan quản trị Hàng không và Không gian quốc gia (NASA) vào tháng 9-1962.

Vào tháng 8, 1965, ông đã làm hoa tiêu trong chuyến bay Gemini 5 trong 8 ngày. Ông và phi vụ trưởng Gordon Cooper được phóng lên quỹ đạo ngày 21-8 và đã lập một kỷ lục mới trên không gian về chịu đựng là 190g56ph. Chuyến bay, kéo dài trong 120 vòng và đi được một khoảng đường là 5.300.788 cây số, chấm dứt vào ngày 29-8.

Ngày 12-9-1966, ông làm phi vụ trưởng trong chuyến bay Gemini 11.3 ngày và 44 vòng. Ông thực hiện các cuộc điều chỉnh trên quỹ đạo để hội ngộ và ráp nối trong chưa đầy một vòng quỹ đạo với 1 vệ tinh Agena được phóng đi từ trước và điều khiển Gemini-11 trong 2 chuyến đi bộ bên ngoài phi thuyền của phi hành gia Richard Gordon. Chuyến bay này cũng lần đầu tiên thực hiện việc trở về hoàn toàn tự động.

Hoa tiêu phi thuyền mẹ Richard Gordon Jr bạn đồng hành của phi hành gia Conrad trong chuyến bay lịch sử Gemini-11 sinh ngày 5-10-1929, tại Seattle, tiểu bang Hoa thịnh Đốn. Sau khi tốt nghiệp trường trung học tại Poulsbo tiểu bang Hoa thịnh Đốn, ông theo trường đại học Hoa thịnh Đốn tại đây ông đậu bằng cử nhân khoa học về hóa học trong năm 1951.

Năm đó ông gia nhập Hải quân Hoa Kỳ, tốt nghiệp trường Phi hành Trong Mọi Thời Tiết và trường Phi công Thí nghiệm Hải quân, sau đó được bổ nhiệm tới một phi đoàn khu trục tại Căn cứ Không quân thuộc hải quân Hoa Kỳ tại Miramar, tiểu bang California. Ông đã thực hiện trên 3.700 giờ bay, với hơn 3.000 giờ trên phản lực cơ.

Chính kinh nghiệm là một phi công xuất sắc ghi trong hồ sơ của Gordon đã khiến ông được lựa chọn làm phi hành gia trong số rất nhiều người khác. Là người thắng giải cuộc đua Bendix từ Los Angeles tới Nữu Ước trong tháng 5, 1961, ông đã lập một kỷ lục về tốc độ là 1.391, 6 cây số một giờ và một kỷ lục đi từ đầu này tới đầu kia của Hoa kỳ trong 2 giờ 47 phút.

Trung tá Gordon theo học trường Hải quân Hoa kỳ tại Monterey, tiểu bang California, khi ông được cơ quan NASA tuyển chọn vào nhóm thứ ba các phi hành gia hồi tháng 10, 1963.

Cùng đi với Trung tá Conrad trong chuyến bay Gemini-11, ông Gordon là hoa tiêu và thực hiện việc điều khiển ráp nối với phi thuyền Agena phóng đi từ trước. Ông cũng thực hiện hai cuộc đi bộ ở bên ngoài phi thuyền và động tác buộc một sợi dây vào phi thuyền Agena và tháo một dụng cụ thí nghiệm về sức phóng xạ ở bên ngoài phi thuyền. Chính trong chuyến bay này hai phi hành gia Gordon và Conrad đã thiết lập một kỷ lục về chiều cao là 1.360 cây số.

Thiếu tá Alan L Bean, nhân vật thứ 3 trong chuyến bay Apollo-12, sẽ bay lần đầu tiên trong không gian. Sanh tại Wheeler, tiểu bang Texas, ngày 15-3-1932 ông theo học cấp trung học tại Forth Worth, tiểu bang Texas Năm 55 ông tốt nghiệp cử nhân khoa học về kỹ thuật hàng không tại đại học đường Texas.

Ông Bean là 1 nhân viên của đoàn huấn luyện sĩ quan trừ bị Hải quân tại đại học đường Texas và được cấp bực sĩ quan khi tốt nghiệp. Sau khi hoàn tất việc huấn luyện phi hành, ông được bổ nhiệm tới một phi đoàn khu trục tại căn cứ Không quân thuộc Hải quân Hoa kỳ tại Jacksonville, tiểu bang Florida trong 4 năm.

Sau đó ông theo học trường huấn luyện phi công thí nghiệm của Hải quân tại Patuxent, tiểu bang Maryland Khi tốt nghiệp ông được chỉ định làm phi công thí nghiệm tại Trung tâm Thí nghiệm Hàng không thuộc Hải quân, tại Patuxent, tại đây ông đã bay đủ các loại phi cơ thuộc Hải quân (cánh quạt, phản lực, và các loại trực thăng) để thẩm định xem chúng có đáng để Hải quân xử dụng hay không. Trong thời gian phục vụ tại Hải quân của ông, ông đã bay 27 loại phi cơ và có hơn 3.500 giờ bay gồm có 3.400 trên phi cơ phản lực.

Ông được cơ quan NASA tuyển chọn làm phi hành gia tháng 10-1963 và được chỉ định làm phi đoàn trưởng dự khuyết trong chuyến bay Apollo-10 ông cũng được chỉ định làm hoa tiêu phòng nguyệt cầu dự khuyết trong chuyến bay Apollo có người điều khiển thứ 2 — Apollo-8

0g22 ngày 15-11 (giờ Saigon) Apollo 12 sẽ được phóng lên

CUỘC ĐỔ BỘ NGUYỆT CẦU LẦN THỨ HAI CÓ THỂ SẼ CHÍNH XÁC HƠN LẦN TRƯỚC

APOLLO 12 ĐỨNG HẠNG 3 VỀ THỜI GIAN BAY TRONG KHÔNG GIAN CÓ NGƯỜI ĐIỀU KHIỂN

Phi hành đoàn Apollo-12 đứng trước Phòng Nguyệt Cầu. Từ trái: Charles Conrad, Jr. trưởng phi vụ Apollo-12, Richard F Gordon, Jr., hoa tiêu Phòng Điều khiển, và Alan L. Bean hoa tiêu Phòng Nguyệt Cầu. Trước mặt phi hành đoàn, bên trái là bộ máy đo từ trường trên Mặt Trăng, bên phải là máy đo gió Mặt Trời.

Nhân viên phụ trách về cuộc đổ bộ nguyệt cầu sắp tới của Mỹ nhận định rằng những phi hành gia Charles Conrad và Alan Bean có cơ hội may mắn thực hiện được 1 cuộc đổ bộ chính xác.

«Chúng tôi biết những gì đã xảy ra» trong cuộc đổ bộ của phi thuyền Apollo-11 vào tháng 7 và «dự định điều chỉnh» 3 vấn đề liên hệ, ông Chester M. Lee, Giám đốc phi vụ Apollo-12 mới đây tuyên bố.

Chỗ đổ bộ xuống nguyệt cầu thì ... đối với Apollo-12 vào tháng ... tới chưa đi, vì nếu những phi hành gia Mỹ sau này còn phải làm sao đổ bộ được an toàn xuống miền đồi gò ghề trên nguyệt cầu. Công tác này rất hữu ích về phương diện khoa học.

Những phi hành gia Apollo-12 Conrad, Bean và Richard Gordon — được dự định phóng lên vào ngày 14-11 để đáp xuống Biển Bão Tố. Phi hành gia Gordon lái phi thuyền chính «Yankee Clipper» trong quỹ đạo nguyệt cầu trong khi do những bạn phi hành của ông trong phi thuyền «Intrepid» đổ bộ và thám hiểm mặt trăng vào những ngày 19 và 20-11.

Ông Lee cho biết, «mọi công việc đều tiến hành tốt đẹp» và «cuộc kiểm soát cuối cùng bắt đầu ngày 7-11» để có thể phóng lên ngày 14-11.

Ô Lee nói ba vấn đề liên hệ tới sự việc phi hành gia Neil Armstrong đã đổ bộ xa hơn mục tiêu tám cây số và chếch sang mục tiêu 1,6 cây số là: Bị mất liên lạc phần nào giữa địa cầu và nguyệt cầu khi tầng đáp xuống khai hỏa, «sự bối rối của Armstrong» về máy điện tử báo động cho biết máy đã quá nặng, và việc nhìn ra cửa sổ phi thuyền đổ bộ nguyệt cầu chậm quá để có thể hạ xuống trúng địa điểm đã được lựa chọn.

Ô Lee cho hay vấn đề liên lạc đã được theo dõi và giải quyết.

Trọng lượng của máy điện tử đã được giảm thiểu, ông cho biết, không chứa dữ kiện phi hành cho cuộc trở lại tự động của phi thuyền đổ bộ nguyệt cầu hội ngộ phi thuyền chỉ huy. Thay vì thế máy điện tử chỉ xử dụng dữ kiện phi hành để hướng dẫn phần hạ xuống đáp xuống nguyệt cầu và biểu đồ máy radar cho biết các phi hành gia cách mặt nguyệt cầu bao xa mà thôi.

Ông Lee cho hay phi hành gia Armstrong ngó ra cửa sổ lần thứ nhứt ở độ cao khoảng 900th, thay vì ở độ cao 2100 thước. Tới lúc đó thì phi thuyền đổ bộ nguyệt cầu đã hướng đúng vào chiếc hố lớn mà phi hành gia miêu tả hố được lấp đầy với những hòn đá to như những chiếc xe hiệu Volkswagen. Ông chuyển sang lái tay sớm hơn để bay qua hố này và hạ xuống khoảng rộng ở bên dưới.

Ông Lee cho hay những cách thức hạ xuống của những phi hành gia Apollo-12 hết sức chu đáo: Ngó ra ra ngoài cửa sổ sớm hơn, chuyển sang lái tay sớm hơn, và lái xuống thấp để nhìn cho rõ địa điểm đổ bộ.

Chương trình của phi vụ đòi hỏi phi hành gia Conrad hạ xuống trong phạm vi 900 thước nơi đặt máy truyền hình của phi thuyền Surveyor Hoa kỳ trước đây trong miệng hố tạo thành địa điểm đổ bộ.

Phi hành gia Conrad đã tự chọn lựa một mục tiêu cần thiết hơn, trong phạm vi miệng hố vài trăm thước, trên một khu hẹp bằng phẳng được tìm ra trên hình ảnh do Apollo 11 chụp được.

Apollo-12 sẽ xếp hạng thứ ba về thời gian bay trong không gian có người điều khiển

Chuyến bay nguyệt cầu Apollo-12 sẽ là chuyến bay không gian có người dài thứ ba trong lịch sử.

Từ lúc được phóng đi ngày 14-11 từ mũi Kennedy cho đến lúc đáp ngày 24-11 xuống Thái Bình dương khoảng 240 cây số phía tây các đảo Samoa của Hoa Kỳ, người ta tính chuyến bay sẽ kéo dài 244 giờ và 41 phút, tức là 10 ngày, 4 giờ 41 phút.

Chỉ có 2 chuyến bay không gian có người để xảy ra lâu hơn—chuyến bay 2 người Gemini-7 hồi tháng 12, 1965 kéo dài gần 2 tuần, và chuyến bay Apollo-7 hồi tháng 10, 1968, trong đó ba người đã bay chung quanh quỹ đạo địa cầu trong gần 11 ngày.

Kỷ lục chịu đựng do chuyến bay Gemini-7 đạt được, gồm 265 vòng quỹ đạo Địa cầu trong 330g35 phút. Kỷ lục này do 2 phi hành gia Frank Borman và James A. Lovell, Jr. đạt được. Sau này, 2 người này, cùng với phi hành gia William A. Anders đã trở thành những người đầu tiên bay chung quanh Nguyệt cầu trong chuyến bay Apollo-8 hồi tháng 12-68. Chuyến bay lịch sử đó, kéo dài 147g hoặc hơn 6 ngày, bây giờ chỉ đứng hàng thứ 8 về thời gian bay trong các chuyến bay không gian có người.

Chuyến bay lần thứ nhì, Apollo-7 gồm 163 vòng quỹ đạo địa cầu trong 260g và 9 phút. Dưới sự điều khiển của phi hành gia Hoa Kỳ Walter M. Schirra, chuyến bay đó đã là chuyến bay đầu tiên có người của phi thuyền Nguyệt cầu Apollo.

8 chuyến bay không gian dẫn đầu về thời gian bay trên thế giới đều do người Hoa kỳ thực hiện. Chuyến bay không gian có người dài nhất của Nga là chuyến Vostok-5 hồi tháng 6, 1963 trong đó 1 phi hành gia thực hiện 81 vòng quỹ đạo Địa cầu trong 119 giờ 6 phút.

Từ hạng tư đến hạng 7 về thời gian bay là các chuyến bay: Apollo-7 hồi tháng 3, 1969 để thí nghiệm phi thuyền đổ bộ Nguyệt cầu và phi thuyền Nguyệt cầu, trong quỹ đạo Địa cầu, 241 giờ 1 phút; Apollo-11 hồi tháng 7, 1969 lần đầu tiên con người đáp xuống mặt trăng: 195g 18ph; Apollo-10 hồi tháng 5, 1969, để thí nghiệm phi thuyền Nguyệt Cầu trong quỹ đạo Nguyệt cầu, 192g 3 phút và Gemini-5 hồi tháng 8, 1965; thực hiện 120 vòng quỹ đạo Địa cầu để thử sức chịu đựng của con người trong 1 tình trạng vô trọng lượng kéo dài, 190g56ph.

Phi thuyền Apollo— 12 Sẽ đổ bộ ở nơi nào trên nguyệt cầu?

Nhìn từ dưới mặt đất lên, các phi hành gia Apollo — 12 sẽ đổ bộ ở phía sau mặt trăng, giữa khoảng cách từ trung tâm điểm đến rìa mặt trăng, dưới đường quỹ đạo nguyệt cầu. Vậy nếu mặt trăng tròn như mặt đồng hồ thì nơi đổ bộ sẽ ở khoảng giữa đường vạch từ trung tâm điểm đến chỗ rìa chỉ 8 giờ 43 phút. Nơi này gọi là Biển Bão Tố.

Cũng như các địa phận khác mệnh danh biển và đại dương trên nguyệt cầu, đây chỉ là một vùng khô ráo, bằng phẳng Đ. a danh Biển Bão Tố do các nhà thiên văn học đặt ra từ nhiều thế kỷ trước, vì xuyên qua kính vọng viễn họ thấy nơi đồng bằng đó như là một vùng lắm nước.

Các khoa học gia khảo sát nguyệt cầu gọi phía trên của mặt trăng (nhìn từ dưới đất lên) là hướng bắc phía dưới là Nam bên tả là tây và bên hữu là Đông. Trên bản đồ mặt trăng và nguyệt cầu, địa phận mà phi thuyền Apollo 12 sẽ hạ xuống ở vào hai độ, 56 phần, vĩ độ Nam, và 23 độ, 27 phút, kinh độ tây.

Khi các phi hành gia Apollo 12 đáp xuống mặt trăng ngày 19-11 tới đây, lúc đó trăng sẽ gần tròn và hầu hết phần trông xuống địa cầu đều sáng chói.

Trừ có phía cực tả tức là phía tây còn bị bóng tối che khuất, Tại nơi đổ bộ, mặt trời sẽ dọi xuống góc cạnh giữa 7 đến 20 độ dưới chân trời của mặt trăng giống như vị trí của mặt trời khi dọi xuống địa cầu khoảng thời gian từ đầu đến giữa buổi sáng. Người ta đã cố ý lựa chọn thời gian đó để lúc ấy có nhiều bóng râm trên mặt trăng cho các phi hành gia dễ nhận xét những đặc điểm của bình diện địa cầu như các hố, triền núi và tảng đá lồi.

Địa điểm đó hơi chếch lên bên trên (phía bắc) và về bên tay phải (phía đông) của trung tâm mặt trăng tròn (ở khoảng độ, 41 phút vĩ độ bắc, và 23 độ, 26 phút kinh độ đông).

Trong bản mục lục của những kế hoạch gia không gian Mỹ, những người đã chọn lựa những địa điểm đổ bộ nguyệt cầu của phi vụ Apollo trong tương lai, địa điểm của Apollo-11 được ghi là «Địa Điểm Số Hai» và địa điểm của Apollo 12 là «Địa Điểm Số Bảy». Cả hai địa điểm này được lựa chọn vì nó nằm gần xích đạo nguyệt cầu (giúp cho phi thuyền từ quĩ đạo đáp xuống dễ dàng hơn) và vì hai địa điểm đó tương đối bằng phẳng, bề mặt không mấp mô khiến cho cuộc đổ bộ an toàn hơn.

Apollo-12: chuyến bay không gian có người thứ 37 trên hoàn cầu

Chuyến bay Apollo-12, sẽ được phóng đi từ Mũi Kennedy, tiểu bang Florida tại Hoa kỳ, sẽ là chuyến bay không gian có người thứ 37 trên hoàn cầu. Trước đây đã có 21 chuyến bay do phi hành Hoa Kỳ thực hiện, và 15 chuyến bay do phi hành gia Nga sô thực hiện.

Trong tám năm rưỡi từ khi con người phiêu lưu lần đầu tiên ra ngoài khí quyển, 44 người — 23 phi hành gia Hoa kỳ và 21 phi hành gia Nga sô — đã bay trong không gian trong những khoảng thời gian từ 15 phút đến gần hai tuần.

4 người hết thảy là đều người Mỹ đã tham dự mỗi người 3 chuyến bay như vậy 13 người khác — 10 phi hành gia Mỹ và 3 phi hành gia Nga sô — đã tham dự mỗi người 2 chuyến bay không gian.

Phi đoàn trưởng chuyến bay Apollo-12, ông Charles Conrad, Jr. 39 tuổi đã từng tham dự 2 chuyến bay không gian Gemini 2 người trong năm 1965 và 66, trong chuyến bay sắp tới sẽ trở thành người thứ 5 trên thế giới đã tham dự chuyến bay không gian.

Đồng nghiệp của ông, ông Richard F. Gordon Jr 40t, hoa tiêu phi thuyền chỉ huy trong chuyến bay Apollo-12 đã từng tham dự 1 chuyến bay Gemini trong năm 66, sẽ trở thành người thứ 14 thực hiện 2 chuyến bay không gian.

Đối với nhân viên phi hành thứ ba của Apollo-12, ông Alan L. Bean, 37t, đây sẽ là chuyến bay không gian đầu tiên của ông. Ông sẽ trở thành người thứ 27 đã tham dự mỗi người một chuyến bay không gian.

TIẾP THEO TRANG 3 C

thùng nhỏ, nếu thùng lớn để lâu dễ chua; muốn nước lèo ngọt phải dùng xương ống bò dập vỡ hay chặt nhỏ ra. Tốt nhất là dùng đuôi bò, một cái đuôi bò có giá trị bằng hai cái xương ống. Nếu nước lèo mà dùng xương bả vai, xương tạp, xương sườn, xương dẹp vừa ít tùy, nước lèo không ngọt mà lại đục ngầu

Mua xương về phải ngâm nước gạo pha muối một buổi rồi mới đem dược. Trong lúc nấu phải vớt vọt váng dềnh đều nước mới trong và ngọt.

Về tóa thuốc gia vị biến chế thì có canh hồi, quế chi, gừng, hành và bây giờ thêm bột ngọt nữa. Bình thường những thứ này giữ bí mật về cân lượng, cho nhiều hồi hương nước lèo, hắc ít thì hôi. Tất cả cái bí kíp ở chỗ cho ít, cho nhiều các vị này gọi nôm na ra là có tay nấu phở vậy.

Trung bình nấu một thùng nước lèo mà ... dùng bò có thể dùng được ..., nhưng muốn nước lèo ngọt và thơm cần phải nấu thêm nữa. Nước lèo mới bán còn một gang tay «ngai ất tây» ở đáy thùng thì phải bỏ mới ngon được.

Ai bảo thái thịt là dễ ?

Thái thịt cũng là cả 1 nghệ thuật, dao phải sắc thịt thái mới mỏng được. Ông Tám cho biết thịt thái mỏng gió thổi bay ăn ngon, lại đỡ hao. Thịt bán phở phải chọn thịt «tế» nhỏ, mua thịt «phi lê» để bị ngót lắm. «Gu» của khách thật khó, ông thích tái gầu, chú thích sụn, cô thích mỡ vè, cậu thích «Ngầu pín», bà thích chín nạm. Mua thịt phải lựa đủ thứ cho hợp khẩu với đủ loại thực khách.

Làm 1 cái «ngầu pín» cho chín lại dòn, không bị hôi là cả 1 nghệ thuật chứ chơi à.

Thịt tái không nên để lộ liễu, không nên thái trước vừa ngót vừa ôi. Thịt tái bán tới đâu thì thái tới đó.

Vả theo phép thái thịt thì thịt thái bầy ngay vào tô phở, bầy trên mặt bánh, trông sao cho quyến rũ mới giữ được khách.

Thịt tái thái xong bốc bỏ vào môi múc nước lèo lấy đũa khoắn khoắn vài cái là cách làm phở cho nhanh cho tiện mà thôi. Làm như thế là thất sách, ông Tám nói tố «thịt tái nấu theo kiểu đó ngót trông thấy khi đổ vào tô phở thịt teo lại trông tô phở trắng nếu dầy bánh thiếu ngoạn mục, khách sẽ chán.

Thịt tái thái mỏng dài đều trên mặt bánh rồi múc nước lèo nóng đổ vào thì mới phải phép trông tô phở vừa ngon có vẻ nhiều hạt nhưng thực ra đỡ tốn thịt nhiều lắm vậy.

Bánh phở ớt, rau, giá, chanh tuy phụ nhưng phải đúng điệu

Bánh phở phải dai, bánh có nhiều hàng the quá thì phải nồng ít quá thì hanh dễ vữa. Nước nhúng bánh phở lúc nào cũng phải nóng và phải thay luôn, nếu để lâu nước nhúng bánh sẽ đặc quánh bánh nhúng dễ bị hôi.

Các loại gia vị khác như chanh, ớt, rau, giá sống, tương đỏ, tương đen là những thứ phụ thuộc tối cần thiết để làm «dậy lên» hương vị của một tô phở.

Chanh phải cắt miếng th. ớt tươi chín đỏ, rau tươi giá trắng, tương đen, tương đỏ sạch sẽ đó là cách để chiều dụ khách tốt nhất.

Theo ông Tám thì một người hàng phở lão luyện nhìn khách ăn phở thích loại rau sống nào là biết rõ tính tình của người khách đó nữa. Có những ông khách thích nhúng đũa vào nước nhúng bánh cho sạch, có ông thì thích lấy vỏ chanh lau đũa ai thích kiểu nào thì chiều ngay kiểu đó là cách giữ mối lâu dài đó.

Sở hụi 1 xe phở cả trăm ngàn

Một cái xe phở giá 69 ngàn, tiền ghế, tiền đũa và các dụng cụ hành nghề khác tốn cả trăm ngàn đồng.

Một xe phở hành nghề ở các ngõ hẻm, các dãy đường phải đóng thuế mỗi ngày 20đ. Trong các tiệm lớn thì tùy theo bản ủy theo khu phố phải nạp thuế theo mức ấn định.

Hành nghề bán phở là một nghề dễ «ăm vào thân» trước hết lúc nào cũng được ăn no, lại kiếm ra tiền.

Không 1 ông hàng phở nào chịu cho biết lời lãi bao nhiêu, đó là bí mật nhà nghề nhưng theo sự điều tra riêng bằng lối chiết tính thì có thể lời 30%.

Mỗi thùng phở bán 1 hơi có thể thu được 6000đ, như vậy lời hai ngàn nếu bán lai rai thì thu được 4000đ mà thôi.

«Bán thật lẹ để lãi nhiều» đó là phương châm sơ đẳng của nghề bán phở vậy.

Một ông hàng phở giải thích rằng bán phở 1 lèo cả trăm tô thì vừa đỡ mệt, bốc ít bốc nhiều không ai để ý cả. Tiệm đông khách, có phở ăn ngay là quý rồi không ai để ý tới chuyện ít, nhiều. Tiệm thưa khách thì phải cẩn thận lắm cái gì cũng phải đủ, nặng chân nặng tay cho khách khỏi chê Bán lai rai vừa ít lời là bởi lẽ đó vậy.

Bưng phở một nghề đòi hỏi nhiều thông minh

Làm «Bồi» ở tiệm phở không phải là chuyện dễ nghề này đòi hỏi một sự thông minh kinh khủng mới có thể cáng đáng được.

Nếu bạn không tin, sáng Chúa Nhật hãy tới phở Tàu Bay mi Hải Kí thì biết ngay.

Có nhiều anh «Bồi» bưng cả bốn tô phở một lúc, hai tay lại đưa đưa biểu diễn như kiểu làm «xiếc» miệng la oai oái «nước sôi, nước sôi» Bưng 4 to phở nóng đưa đưa như vậy mà không đổ vào đám thực khách thì phải đủ bản lãnh lắm mới thực hiện được,

Nhanh tay là vậy, việc lẹ mắt cũng cần, một ông khách mới vào, biết ngay, một bà ngoắc tay gọi, biết ngay, anh nào ăn xong quên trả tiền, biết ngay, thì mới khá được.

Hơn thế nữa, cần phải có óc thông minh kinh khủng mới nhớ nổi một lúc cả năm bảy thực khách kêu phở. Các thực khách kêu cùng một lúc nhưng lại khác nhau đủ thứ nào tái chín không mỡ, không giá, hành chần một tô, chín nạm hành tây nước béo hai tô, sụn và sữa ít bánh, nước trong một tô, xách về ngầu pín nước không một tô. Tái nạm hột gà, hành chần giá sống nước béo một tô. Lại còn mục thối tiền cho ông béo, bà gầy, cậu xanh, cô đỏ nữa, các anh bồi đọc như hát bay vậy.

Cứ nghe các ông «bồi» đọc vanh vách và bưng ra đúng phong phóc, chỗ nào vào chỗ ấy là bà con đủ «khớp» rồi.

Nhanh tay, lẹu miệng tinh mắt, thuộc sách là những điều căn bản của nghề bưng phở vậy.

Làm nghề bưng phở ở tiệm nhỏ lương 3, 4 ngàn đồng cơm nuôi làm việc cả ngày, ít được tiền «pourboire», ở các tiệm lớn có thể được lương 5 7 ngàn lại còn thu được nhiều tiền «pourboire» nữa.

Sách xưa dạy rằng: "Nhất Nghệ tinh, nhất thân vinh" là vậy đó. Muốn theo nghề bán phở phải chịu khó vào nghề từ nhỏ và quyết sống chết với nghề mới mong khá được. Nếu nay đổi nghề này, mai đổi nghề khác giống chuyện ngư ... làm ở (đủ) trong Q ... vân Gia Khua Thư, thì suốt đời chỉ có tá như cái mền mà thôi.

Xin cám ơn lời khuyên tâm tình của ông hàng phở Nguyễn v Tám, chúng tôi chỉ xin được viết về triết lý» làm phở mà thôi chứ không có ý định đi hả vào nghề phở, bởi vì như vậy các tay hành nghề phở chân chính lão luyện sẽ «buồn» mà làm teo và chúng ta sẽ chẳng còn phở ngon mà ăn nữa.

TIẾP THEO TRANG 1 A

hành khất, sống vô gia cư, chết thì dĩ nhiên, được chôn bố thí.

(CÒN NỮA)

Thắc mắc...

(Tiếp theo trang 5)

tức thành phần giám khảo đã phải ra đời để điều khuyết

c) Hai sinh viên Nguyễn văn Kiên và Dương Hoàng Kỳ cho đến ngày 28-10-69 là ngày đầu tiên và cuối cùng để nộp đơn, vẫn chưa có đủ điều kiện văn bằng (cử nhân giáo khoa lý hóa khoa học hóa học) để thi Vậy mà 2 sinh viên này vẫn được phép thi, và đã được chấm đậu.

Vậy, chúng tôi một nhóm sinh viên đã không dự kịp cuộc thi tuyển này, kính xin Quý Vị nghiêm minh tra xét lại cuộc thi này, trước hết để loại bỏ những âm mưu đen tối liên quan tới cuộc thi, và sau nữa để cho chúng tôi có thể dự một kỳ thi tuyển khác trong đó toàn thể chúng tôi có thể đem tài sức ra mà ganh đua một cách công bằng hơn.

Nay kính,

Một nhóm sinh viên có bằng Cử nhân Khoa Học

Lộc Đình Ký

(Tiếp theo trang 5)

— Cả bọn các ngươi đều không đáng hưởng phần phần này.

Trảo Giai ngẫm ngẫm kinh hãi nghi thầm:

— Người này xem chừng bản lãnh rất lợi hại! Hắn lên tới thuyền mà không phát ra một tiếng động.

Soạt một tiếng! Bốn tên thị vệ rút đơn đao ở sau lưng ra, đứng hơi lảng tránh sang một bên để phòng địch nhân lợi dụng lúc vào qua cửa khoang thuyền.

Trảo Giai tự phụ võ công cao cường thường không đeo binh khí bên mình. Hắn lên bốc 1 miếng ván thuyền chuẩn bị chống cự.

Đột nhiên 2 cánh cửa khoang thuyền bay ra đánh «vù» 1 tiếng nhắm đập vào mặt hắn.

Trảo Giai nghĩ thầm:

— Hai tấm cửa khoang thuyền không phải đối phương đã dùng tay đánh tới, vì không nghe thấy tiếng gì đập cửa. Đây là chưởng lực cách không hất bắn ra. Nếu vậy nội lực của địch thật không phải tầm thường.

Hắn nghĩ vậy, vội vận kình lực vung tấm ván thuyền lên để gạt 2 tấm cánh cửa khoang thuyền.

Bỗng thấy 1 chàng thư sinh xuất hiện trước cửa khoang, 2 tay chắp để sau lưng, trên môi mỉm 1 nụ cười.

Trảo Giai tuy đánh rớt được cánh cửa khoang thuyền, nhưng cánh tay mặt bị chấn động làm cho tê nhức. Hắn lớn tiếng quát:

— Đây là các quan đang xét án. Ngươi biết điều thì lánh cho xa.

Thư sinh cười hỏi:

— Con không biết điều thì sao?

Chàng khoa chân tiến vào khoang thuyền, bỗng thấy ánh đao lấp loáng. Hai thanh đơn đao chém vào hai bên người thư sinh.

Võ công của hai tên thị vệ này cũng không phải tầm thường. Hai chiêu đao của chúng vừa mau vừa mạnh.

Thư sinh ... người sang một bên sấn vào phía Trảo Giai. Chàng vung chưởng nhắm đánh vuông dinh dãi hắn.

Trảo Giai vung tay trái lên gạt. Tay phải nắm lại thành quyền hết sức đánh ra.

Chàng thư sinh vung chân trái đá ngược lại đúng vào trước ngực 1 tên thị vệ.

Tên thị vệ rú lên một tiếng. Máu tươi trong miệng phun ra như suối. Giữa lúc ấy ba tên thị vệ kia đều vung đao lên hoặc đâm, hoặc chém. Trong khoang thuyền địa thế chật chội lại có 3 lão Cổ, Huỳnh, Lưu làm cho vướng chân tay chàng thư sinh liền thi triển cầm nã thủ pháp.

Bỗng nghe đánh «rắc» một tiếng. Một tên thị vệ bị chàng đánh gãy cổ. Trảo Giai phóng chưởng đánh vào sau gáy thư sinh.

Chàng thư sinh nghe tiếng gió để nhận phương hướng liền xoay tay lại phóng chưởng. Hai chưởng đụng nhau đánh «binh» 1 tiếng.

Trảo Giai bỗng thấy ... lại ... ngồi phịch xuống khoang thuyền. Lập tức hông ván thuyền bị sạt mất miếng.

Chàng thư sinh ... Cổ Viêm Võ bị thương vội vung song chưởng đánh vào trước ngực 2 tên thị vệ.

Hai tiếng «rắc» vang ... Xương sườn của 3 gã bị gãy hết.

Chàng thư sinh xoay mình lại thì thấy Trảo Giai giơ tay trái lên liệng tấm ván xuống sông. Tiếp theo hắn vọt người đi theo chỗ vừa bị thủng trong khoang thuyền nhảy ra ngoài.

Chàng thư sinh thấy Trảo Giai muốn trốn chạy liền quát hỏi:

— Chạy đi đường nào?

Đồng thời chàng phóng chưởng đánh ra. Khi chàng nhìn thấy phát chưởng của mình sắp đánh trúng sau lưng Trảo Giai thì không ngờ giữa lúc ấy Trảo Giai phóng nước đá ngược trở lại, phát chưởng của chàng đập trúng bảo chân hắn. Chưởng lực bị dầy ra chỗ khác.

Trảo Giai mượn ... ra đến mấy trượng. Chân trái hắn đạp vào miếng ván thuyền để mượn đà rồi lao người về phía trước.

Kể ra thế lao này hắn cũng không nhảy lên tới bờ được. Nhưng ... cho hắn làm sao! Bờ sông có 1 cây liễu cành rủ xuống nước. Trảo Giai ... nắm lấy cành liễu tung lên, vượt lên trên cây rồi vọt vào bờ.

Chàng thư sinh thấy khinh công tuyệt kỹ đối phương bất giác thán ...:

— Hồng bet!

Chàng vội lượm thanh đơn đao trong khoang thuyền nhắm lưng ở sau lưng Trảo Giai nhưng hắn ... Khinh công hắn cũng vào hàng thượng thừa. Thanh đơn đao bay đi quanh co rồi rớt xuống cách sau lưng Trảo Giai chừng hơn trượng.

Chàng thư sinh hô lớn:

— Nhà đò! Mau áp thuyền vào bờ! Lẹ lên! Lẹ lên!

Chàng nghĩ bụng:

— Dù hắn có chạy đến tận đâu cũng phải đuổi cho tới cùng giết tên cẩu tặc này để bịt miệng.

Dưới ánh trăng bạc, chàng nhìn rõ một bóng đen vụt chạy trên ... xa nhanh tựa điện chớp nhằm ... sau lưng Trảo Giai bâu tới.

Bỗng nghe Trảo Giai rú lên một tiếng! Bóng đen hình dạng ... cắm ngập vào lưng hắn rồi cắm chặt xuống đất rồi, bóng đen còn lung lay mãi.

Chàng thư sinh vừa kinh hãi vừa mừng thầm. Chàng ngưng thần nhìn lại mới rõ bóng đen đó là 1 cây sào trúc dùng để đẩy thuyền. Chàng thư sinh động tâm nhảy vọt về đằng lái thì chỉ thấy 1 mình lão lái thuyền, ngoài ra chẳng có một ai. Chàng liền xá dài nói:

— Đa tạ lão anh hùng đã ra tay viện trợ. Nếu không thì đại sự hỏng mất.

Lão lái thuyền hé cặp mắt hỏi:

— Khách quan! Khách quan nói gì vậy Lão thật không hiểu.

Chàng thư sinh lại nói:

— Đa tạ lão anh hùng vì lòng trượng nghĩa ra tay trợ.

Lão lái đò nói vu vơ:

— Lão Ưng? Đêm tối chim ưng không ra, tư phi b... mèo vồ.

Chàng thư sinh hỏi:

— Chẳng lẽ không phải người này? Vậy vị đại anh hùng vừa ra tay viện trợ là người khác mà y không muốn lộ diện nên đã ẩn thân lánh đi rồi chăng?

Chàng tiến vào khoang thuyền giải khai huyệt đạo cho Cổ Viêm Võ, Huỳnh Tôn Hy và Lã Lưu Lương. Chàng lại liệng xác bốn tên thị vệ xuống sông Vân Hà.

Sau khi xong mọi việc rồi, Huỳnh Tôn Hy liền cất tiếng hỏi:

— Tôn tính đại danh các hạ là gì?

Chàng thư sinh cười đáp:

— Tiện danh vừa rồi đã được tiên sinh nhắc đến, tại hạ họ Trần tên gọi Vĩnh Hoa.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO TRANG 3 K

trường Cao Đẳng Viện Đại học Cần Thơ.

Giáo sư Phạm Hoàng Hộ Viện trưởng Viện Đại học Cần Thơ cùng với 20 giáo sư khác trong sắc phục cấp đại học đã chủ tọa buổi lễ và tuyên bố ngày 10-11-69 là ngày chính thức khai giảng niên khóa tư của viện.

Giáo sư Hộ cũng cho biết, năm nay Viện Đại học Cần Thơ khai giảng với dấu hiệu văn khoa, chứng tỏ sự qui hướng về truyền thống dân tộc.

Giáo sư Hộ nhấn mạnh thêm, khoa học giúp cho con người những tiện nghi nâng cao đời sống vật chất, trong khi văn chương tạo cho đời sống con người những thi vị qua các tư tưởng và triết lý sống.

Giáo sư Phạm ... Hiệp, Khoa trưởng Đại học Khoa học Cần Thơ xử lý thường vụ Khoa trưởng Đại học văn khoa, trong thời gian Giáo sư Lê v Diệm đang công cán tại Hoa kỳ, sau đó đã giới thiệu Giáo sư Ngô văn Phát tức nhà văn Thuần Phong, thuyết trình đề tài: Bùi Hữu Nghĩa (1807-1872) thân thế và sự nghiệp.

TIẾP THEO TRANG 3 S

NGÀY 14-11: Phường Cầu Ông Lãnh (quận 2), phường Nguyễn ... Chân (Q2), phường Trần ... Giảng (Q3) phường Bàn Cờ (Q3) phường Hồng Bàng (Q5) phường Chánh hưng (Q8) phường Chí Hoa (Q10) phường Phú Thọ (Q11).

NGÀY 15-11: Phường Trần-quang Khải (Quận 1), Phường Cư xá Đô thành (Q 3). Phường Lê văn Duyệt (Q 3). Phường Khánh Hội (Q 4), Phường Chợ Quán (Q 5), Phường Hưng Phú (Q 8), Phường Phan thanh Giản (Q 10), Phường Phú thọ Hòa (Q 11)

NGÀY 16-11: Phường Trương Minh Giảng (Quận 3), Phường Xóm Chiếu (Q: 4), Phường Khánh Hội (Q 4), Phường An Đông (Q 5), Phường Rạch Ông (Q 8). Phường Nguyễn Tri Phương (Q 10), Phường Minh Mạng (Q 10), Phường Bình Thới (Q 11)

NGÀY 17-11: Phường Yên Đỗ (Q 3), Phường Phan đình Phùng (Q3), Phường phú Lâm (Q6), Phường Hưng Phú (Q11) Phường Phú Thọ (Q11), Phường Cầu Tre (Q11).

CÁC CHỊ EM NỘI TRỢ...

(Tiếp theo trang 4)

trong hiệu, các chị, là những người vợ người mẹ, con gái, con dâu, các chị rất thông cảm hoàn cảnh người PN nội trợ trong gia đình, các chị hãy thương yêu lẫn nhau các chị sẽ góp bàn tay xác định nỗi lo âu khốn khổ của chị em chồng mình tăng giữ mức sinh hoạt, giá cả phải ... là trong tình thế hỗn loạn tang tóc mà chúng ta cần nương cậy lẫn nhau.

THU GIANG

PHỞ...

(TIẾP THEO TRANG 5)

LÀM TO KẺ CŨNG MỆT THẬT

HÀN SĨ này đương ở cái thế đời rách như bây giờ thì không có ma nào thèm kèn cựa ghen tức. Có khi còn bỏ nhan nghĩa hảo thương mối thương mép Hàn Sĩ nữa. Chứ nếu mà lỡ có một bữa thư Ba đẹp trời nào đó ninh vô phục trúng số cặp năm, ăm 15 triệu bạc hoặc tưng con mắt ... thấy mình làm Tổng Trưởng (không bộ nào cũng tốt) thì rất có nhiều người kèn cựa ghen tức bắt đầu chửi mình. Gà đây thấy như vị Tổng Trưởng Ca Tê bị du vào cái thế «Thọp đầu thọ dịch» mới thấy rằng mình nghĩ như trên là chí lý lắm vậy thay.

Không cần biết là quý vị rồi đây cứu vãn được tài chính Kinh tế của VN hay không nhưng nhìn quý vị tốn sức «lao động» trên màn ảnh TV mà vẫn sinh dám ra chán đời kịch liệt.

Ở nhà riêng cái ông Cựu Tổng Giám Đốc Ngân Hàng Quốc gia tôi thấy ông hơi bốc dồng đấy.

Tôi ở địa vị ông thì nhứ kẹo tôi cũng không nhúc nhích 1/2 phân tây.

Tôi ngồi ở chỗ đó, với tinh thần cần mẫn, hết lòng phục vụ cũng đủ rồi. Cần gì nhảy vô làm ông Tổng để bỗng nhiên mấy bữa nay nhất định sút mất mấy kilo! Không chừng mỗi đêm lại tốn thêm viên thuốc ngủ.

«Wait and See» là giáo điều của tôi nên tôi chưa dám phê phán bất cứ ai trước khi có đủ yếu tố trong tay để phê phán.

À nhưng mà có cái này tôi xin phép ông Tổng Trưởng Tê Xê khen ông một phát:

Ông là người bị thiên hạ hè nhau công kích một cách vô cùng ghê gớm. Nhưng ông vẫn tỉnh như ... và ăn miếng trả miếng rất tư lệ chịu chơi. Tinh thần «thể thao» được lắm.

Bố tôi, một quan thời Tây bảo tôi rằng:

— «Càng làm to bao nhiêu càng nên biết rửa thật sạch tai mà kính cẩn đón nhận những lời chửi bới.»

HÀN SĨ

Bài ông HÀN SĨ trên đây nhờ Kẹo Đồng tui đăng giùm đã kết thúc chương trình «Phở» hôm nay. Xin hẹn gặp lại quý vị độc giả vào ngày mai, cũng tại chỗ này.

KẸO ĐỒNG

TIẾP THEO TRANG 3 U

Ông nói «Công việc đã bị giới hạn đối với một quốc vụ khanh ở Olympia vì hai lẽ. Trước hết đây chỉ là một thành phố nhỏ và chưa có nhiều xưởng kỹ nghệ ở chung quanh. Thứ đến, tôi phải thận trọng để không làm một công việc bị xem là tranh giành quyền lợi, sau cùng tôi không muốn làm 1 việc nào khiến người khác phải mất việc». Ông Kramer năm nay 38t, có 4 con, đã bắt đầu làm việc tại trạm xăng hồi tối thứ Sáu, với thù lao 2,5 Mỹ kim mỗi giờ.

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

Bố cáo tạm ngưng cung cấp điện để tu bổ và tăng cường

13-11-69 Từ 7g đến 12 giờ khu vực 7215 tại SAIGON
14-11-69 Từ 8 đến 18 giờ khu vực 9008 tại GIAĐINH
15-11-69 Từ 8 đến 9 giờ khu vực 9312 9310 9366 9309 tại GIAĐINH
Từ 8 đến 18 giờ khu vực 9314 9108 9142 9162 9106 9127 9122 9125 9124 tại GIAĐINH.
Từ 7g30 đến 12 giờ khu vực 6512 6513 tại SAIGON
16-11-69 Từ 7g30 đến 17giờ30 khu vực 6312 6315 và 6317 tại SAIGON
Từ 7g30 đến 17 giờ 30 khu vực 9404 tại THU ĐUC
16, 19 và 22-11-69 Từ 8 đến 18 giờ khu vực 9082 8083 9084 9080 9079 9805 9076 9809 9077 9565 9516 9562 9009 9005 tại TAN SON HOA và toàn Quận HOC MON (kể cả Đài Phát Thanh Quán Tre)
17-11-69 Từ 8 đến 18 giờ khu vực 9120 9106 tại GIAĐINH
18-11-69 Từ 7g30 đến 17g30 khu vực 6346 6347 6327 6329 tại SAIGON
19-11-69 Từ 7g30 đến 17g30 khu vực 7405 tại SAIGON
22-11-69 Từ 8 đến 17 giờ khu vực 9724 tại BIEN HOA
23-11-69 Từ 8 đến 17giờ30 khu vực 9725 9724 9739 tại BIEN HOA

CHÚ Ý: Khi sửa chữa xong, điện sẽ có lại mà không báo trước. Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

Thiếp cưới
Chuyên in thiệp cưới nhiều kiểu chữ mới, trình bày mỹ thuật, giấy vân gỗ đủ màu, giá hạ. Lấy bảng gấp trong 24 giờ.
Nhà in CHẤN HƯNG
Số 216 và 220 Lê văn Duyệt Saigon Đ.T. 41.718.

chiromancienne
PHI VÂN 290/8 Lê văn Duyệt —SAIGON—
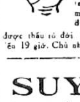
Cô Phi Vân nhiều năm kinh nghiệm Khoa học thực nghiệm Âu Tây. Chuyên xem chỉ tay đoán trúng quá khứ và vị lai. Số người trong chỉ tay Quí vị thấc mắc số phận. Xin đến văn phòng sẽ được thấu rõ đời mình. Từ 8g30 đến 19 giờ. Chủ nhật nghỉ.

SUYỄN
uống thuốc hen suyễn THƯ HƯƠNG hạ cơn ngay, trị hết căn
D.D.S. BÙI VĂN THƯ
331/4a đường Phan thanh Giản — SAIGON —
K.N. số 969 21-8-64

HỌC LÁI XE Ở ĐÂU ??
— Muốn lái xe giỏi, muốn mau hành nghề, muốn lấy 3 dấu cùng 1 ngày, muốn học phí hạ xin hỏi thể lệ và ghi tên nhập học mỗi ngày tại Trường Dạy Lái Xe BÁCH VIỆT số 214A Trương tấn Bửu Phú Nhuận Saigon. Trường BÁCH VIỆT mỗi tuần thi 3 kỳ. Đậu 99%. Đặc biệt lớp cấp tốc 3 đến 5 ngày thi đậu.
HỌC PHÍ KHÔNG TĂNG

LỊCH 1970
Chuyên làm các loại Lịch mạ chữ vàng đủ màu. Có nhiều kiểu chữ rất đẹp (khỏi làm bản kẽm).
Dùng toàn carton Mỹ cứng không mo — giá rẻ làm đúng hẹn. Nguyễn văn Châu 102 Đại lộ Cộng Hòa Saigon (góc Trần-h-Đạo) chỗ cũ (Hiền Vương — Cô Giang).

Restaurant International
NHÀ HÀNG CA NHẠC
QUỐC TẾ
91, CÔNG LÝ
2 D, NGUYỄN TRUNG TRỰC
(góc đường Công Lý và Ng. trung Trực) SAIGON
ĐIỆN THOẠI: 91.003
- Máy lạnh tối tân
- Giàn nhạc danh tiếng nhất Thủ Đô
- Ca sĩ thượng thặng
- Khung cảnh thơ mộng, lý tưởng cho các cuộc tiếp tân, tiệc cưới, họp bạn v.v...
- Đầy đủ các món ăn Âu — Á
- Phòng có thể chứa 400 chỗ ngồi
TÂN-TRI

Rao vặt Rao vặt Rao vặt

THUỐC GIA TRUYỀN
Tử cung và huyết trắng
Ít tốn tiền hết bịnh chắc chắn, tử cung sa ... giấy chứng lở mụt huyết trắng ... năm. Huyết trắng dùng thuốc 3 ngày hết sạch có 400đ.
611/14B Phan thanh Giản Saigon gần ciné Long Vân ngã 7.

THUỐC GIA TRUYỀN BỊNH TRĨ
Mua thuốc ít tốn tiền kết quả 100%. Gia đình tứ sĩ miễn phí, quân nhân công chức nửa phần tiền thuốc trị bảo đảm 24 thứ trĩ ít đau đi làm việc như thường, bảo đảm không hết bịnh không nhận tiền.
611/14B Phan thanh Giản Saigon gần Ciné Long Vân ngã 7

LƯU Ý !!!
THUỐC GIA TRUYỀN BỊNH ĐAU LƯNG
Trị bịnh chắc chắn 100% đến trị mỗi người hết bệnh có 500đ. uất 20 phút bảo đảm hết bịnh 5 năm không tái lại. Trị hết bịnh mới nhận tiền.
611/14B Phan thanh Giản Saigon gần ciné Long Vân ngã 7.

HƯỢT PHÁT
Phòng Lao Thảo
Trị các chứng ho hiệu nghiệm
ĐÔNG DƯỢC SĨ
TANG - NHA
Nhà thuốc DĨ - AN - HÒA
* TỔNG PHÁT HÀNH *
252A Lê thánh Tôn SAIGON
KN số 2023 ngày 10.2.67

MINH-TRIẾT
254. MINH-MẠNG CHOLON

CHUYÊN xem chỉ tay và quẻ bói Tinh Tú. Nhận truyền khoa ĐẠI LỤC NHÂM và VỊ BỐC TIÊN TRI (biết trước khi bói). Hồ thỉnh phép THÁI CỰC ĐỒ (không giúp sự bất chánh)

Tảo Dấy
Tinh không bền Mạng Di Mật Ngũ Đau Gan, Ruột, Bao Tử Đến thầy chuyên môn. Xem mạch điều trị mau lành. Nhà thuốc
BƯỚM VÀNG
Lâu Năm Kinh Nghiệm
198 đg Ngô tùng Châu Saigon.
Đ.T. số 90.557

DẠY MAY
Tư thục DUY THÁI 101 đường Phát Diệm Saigon, dạy cắt may Âu và Việt Phục, thực hành ngay trên vải, có lớp 2 tháng ngày và tối dạy bảo đảm.
Đảm nhiệm do Thủ Khoa kỳ thi kiểm soát năng ... cắt của nha Kỹ Thuật ngày 13-4-1963, viết thư hoặc hỏi tiểu biểu do nơi địa chỉ trên

3 ĐẶC ĐIỂM CỦA
NAM - ĐÔ TỬU - GIA
SÁNG: Hủ tiếu Nam-vang, Sương ...
CHIỀU: Chạo, Chả giò, Cá nướng, Cá hấp, Cá đút lò. Bò 3 món. Lẩu chìa. Lẩu ...
ĐỔI MÓN: Cơm VIỆT NAM thuần túy. TÂY TÀU chọn lọc
NHẬN LÃNH ĐÁM TIỆC
(tối đa: 300 Thực Khách)
NAM ĐÔ: 199-205 Đạilộ Nguyễn thái Học SAIGON.
Chủ nhơn: VÕ VĂN ỪNG kính mời...

CÁC CHỨNG HO, HO KHAN, HO CÓ ĐÀM
Phong tang tức ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gầy yếu, mệt mỏi, ho về đêm, ho suyễn, sản phụ ho dây dưa không dứt, cần trị với:
PHẾ TẠNG ĐỨU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) và 532 Đồng Khánh Cholon
K.N. số 607 ngày 18-12-63

HÃNG LỊCH
ĐỒNG NAI
25-27, Tạ thu Thâu Saigon
Đ.T. 20.678
Chuyên thực hiện đủ loại lịch Treo tường — Bỏ túi — Agenda lịch Bloc để bàn — Lịch mạ vàng Lịch thiếc, Lịch 6 tờ phong cảnh VN và ngoại quốc.
BÁN SỈ — GIÁ LẺ

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
Thuốc xức mụn
QUANG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhăn nhỏ, sần, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không sạm đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo). KN. số 1250 ngày 28-9-59
Nhà thuốc 169 Lê văn Duyệt Saigon

Phụ Khoa Bạch Đái Hoàn
TRỊ: Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng nhức mỏi, bần thần, đã dược.
— Quí bà, quí cô nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên Bạch đái hoàn. Quảng An Hòa do dược sĩ Lý Trảo bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung bạch đái lâu năm, muộn con.
Tổng phát hành
Nhà thuốc Quảng-An-Hòa
169, Lê văn Duyệt Saigon và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
K.N. số 2 144 ngày 31-3-67

RADIO XE HƠI
Tập trung đủ loại Cassette — Cartridge và Radio Stéréo — Aiwa Toshiba — National — Sanyo Tây v.v... Ant, Autom, Quạt, ráp nhà hãng kỹ, bảo đảm, giá hạ, nơi đậu xe an toàn.
RADIO THANH - VÂN 134 Công Quỳnh Saigon.

Có thai... ỤA MỬA, BỎ ... MỆT... MỎI LƯNG, CÓ HUYẾT DƯ. Hãy uống thuốc DƯỠNG THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán Saigon do NHÀNH MAI 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định) KN/BYT số 594 ngày 20-11-63.

Kinh kỳ KHÔNG ĐÚNG Hoặc có kinh kỳ rất ít, đau bụng khó chịu, hãy uống thuốc ĐIỀU KINH hiệu NHÀNH MAI Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định).
KN/BYT số 594 ngày 18-1-62.

Maitre KHÁNH - SƠN

Nhà tướng số lão thành 184/7 Yên Đỗ 30 năm trước ở Hà Nội đã coi số mạng cho Toàn quyền Pasquier và Cựu Hoàng Bảo Đại, năm 1942 coi cho vua Cao Miên (khỏi cần quảng cáo láo khoét và rườm rà).

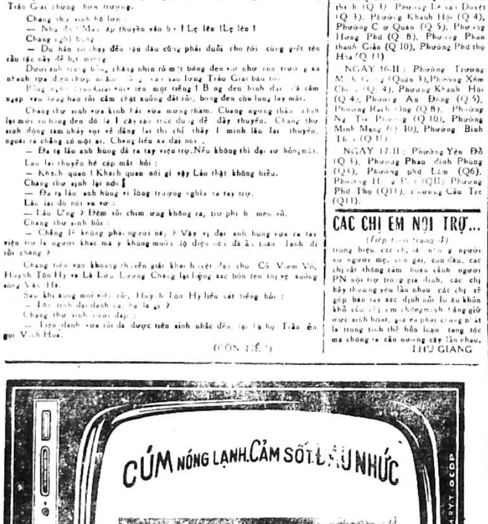

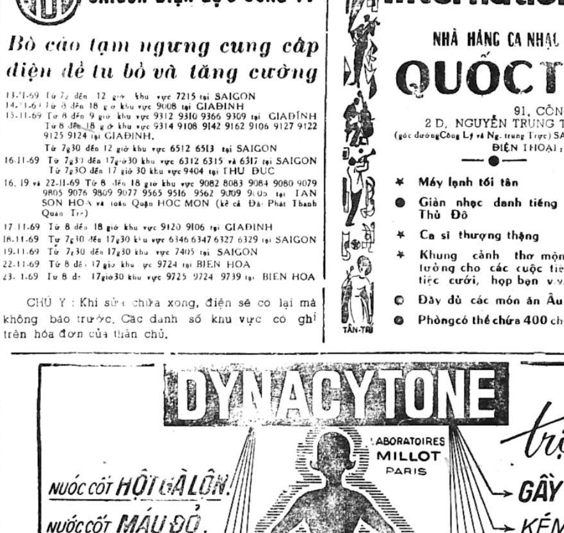

Mỹ nhân ngày Cựu Chiến Binh

...NG TIẾN MAN...

CƠN SAY

✱ Tiểu thuyết của thanh tâm tuyền

-73-

> Trái tim ngậm trong miệng
> Tôi há miệng cười...
>
> LANGSTON HUGHES

Ngày 10-11-1960

Khỏi bệnh, Hiền như bước vào một cuộc đời khác. Trong tuần lễ nằm dưỡng, tỉnh táo, Hiền lắng nghe rồi hoang vắng mênh mông bay lượn quanh mình. Mỗi buổi tối Hiền bắt đầu nghe tiếng nói của người xứ mường ngôn viên xa lạ, lạnh lùng đanh thép, những bài hát mạnh mẽ ào ào không rõ lời của đám đông hay của những giọng đơn líu lo như người quốc, từ máy thu thanh của bố xoáy bên tai. Đài phát thanh Hà nội đã ngưng hoạt động từ lâu. Còn hơn một tháng tới ngày tiếp thu rồi. Bây giờ vào đầu tháng mười.

Chị Hậu bảo cho Hiền biết trong khi Hiền ốm Quỳnh có lên thăm. Gia đình Quỳnh đã dọn về quê ở Sơn Tây, mẹ Quỳnh còn một ít ruộng ở làng. Hiền tiếc không được gặp Quỳnh. Hiền bước xuống khỏi giường một buổi sáng trời mát mẻ có cảm tưởng người mình bị cơn bệnh ép mỏng dính gió thổi lao đao.

Nhìn qua cửa sổ ra ngoài. Hiền thấy trước mắt cảnh tượng của con phố đang tàn tạ. Một vài cửa hiệu còn mở, phô bày sự trơ trẽn thiếu hoạt động. Các nhà giữa ban ngày cánh đóng cánh mở, một vài gian khóa trái bỏ không.

Thành phố đã trở thành vô chủ, không ai còn muốn bước ra ngoài. Mẹ cho Hiền biết anh Đạo vẫn chưa đi, anh xuống Hải Phòng và có viết thư nhờ người cầm về xin lỗi mẹ. Mẹ nói với Hiền thì thầm lén lút tưởng như anh Đạo là kẻ tội đồ đang bị truy nã.

Một buổi tối, lúc cả nhà vừa ăn cơm xong đang sửa soạn gài cửa vào giường thì nghe tiếng gõ cửa bên ngoài. Mới khoảng tám giờ nhưng phố xá đã như khuya thêm trận mưa nhẹ khua trên mái ngói khiến cho không khí càng lạnh lẽo rợn người.

Bố cất tiếng hỏi: Ai đấy? ngoài bà có tiếng đáp: Con đây... Tiếng đàn ông Hiền mới nghe lần đầu. Hiền thấy mẹ biến sắc, run giọng hỏi lại: Ai? Bố kêu lớn mừng rỡ: Tín... Anh Tín con về. Chị Hậu ra mở cửa Hiền trông thấy đầu người lố nhố Anh Tín trở về cùng với cả vợ con. Anh Tín đã vào nhà nói oang oang không chút ngỡ ngàng, trong khi vợ con anh mặt mày ngơ ngơ ngác ngác. Gia đình anh về Hà nội đã hai hôm, đi kiếm nhà mãi đến chiều nay mới hỏi thăm được. Anh ở trong khu tự ra.

Anh nói: May quá... nhà chưa đi, con chỉ sợ nhà đi mất rồi. Bố bảo: Đi thế nào được... Mẹ, chị Hậu và Hiền lo giúp chị Tín thu dọn hành trang lau, rửa cho hai đứa nhỏ xếp đặt chỗ ngủ cho bọn chúng khi không khí ồn ào của buổi hội ngộ đã lắng, cả gia đình tụ họp quanh bàn.

Mẹ ngồi ưng nịu hôn hít hai đứa cháu nội, lâu lâu lại cao giọng: Cái thằng bố mày... chúng mày như mèo rừng cả ấy thôi. Anh Tín huyên thuyên về cuộc hành trình gian lao của gia đình anh từ Thanh Hóa ra Hà nội.

Anh bảo đáng lẽ anh đã trở về Hà nội từ lâu nhưng không có cơ hội và ngập ngại phải đợi hiệp định Genève ký anh mới dứt khoát. Anh nói không thể sống nổi, bằng mọi cách phải vào Saigon rồi muốn ra thì ra. Bỏ hết, bỏ hết, không luyến tiếc bất cứ thứ gì.

Bố và chị Hậu gần như chết sững trước ý kiến của anh Tín. Bố nhìn anh chăm chú, đầy vẻ hoang mang và hoài nghi. Bố chỉ biết hỏi: Có thật không? Có thật không?

Và anh Tín lại nói cả hơi dài không biết mệt về cái chế độ đang được thiết lập. Không thể tưởng tượng, những lời đồn đại loạn truyền chưa thấm gì, nói khó mà tin, chỉ có ai chứng kiến tận mắt, kinh nghiệm bản thân mới biết sự thật như thế nào...

Khi anh Tín dứt nghỉ, bầu không khí trong nhà bỗng dưng nặng nề nghẹt thở. Anh Tín ngạc nhiên đưa mắt nhìn khắp lượt, không hiểu sự gì đã xảy ra.

— Bố mày tính ở lại...

Anh Tín à một tiếng lớn, nhìn bố dò hỏi. Bố lặng im.

(Còn tiếp)

★★★★★★★★★★

TÌM ĐỌC: **BẾP LỬA** Của THANH TÂM TUYỀN
AN TIÊM tái bản

GẬY ĐÁNH CHÓ

• TRẠNG ĐỚP phụ trách

Vợ bảo

Bảo rửa chén rồi, nấu cháo heo.
Bảo đi xách nước chẳng kèo nhèo.
Bảo quỳ gối xuống cho con cỡi,
Bảo ngưởng cổ lên để vợ trèo.
Bảo quét cửa nhà đâu dám cãi,
Bảo chùi bàn ghế, ố kê theo.
Bảo mau bửa củi thì đi chớ.
Bảo giặt áo quần dạ dạ reo.

NHAN KIM DƯƠNG
(Banmethuột)

Nhậu lai rai

Ông ấy nhậu lai rai.
Vô ra hết một chai.
Ai bảo ông nghiền nặng,
Đỡ khỏi bị ông xài

Ông ấy nhậu lai rai.
Lè phè suốt cả ngày.
Ai bảo ông bợm rượu,
Đỡ khỏi xực dao phay.

Ông ấy nhậu lai rai.
Tối ngày mặt đỏ gay.
Ai bảo ông say rượu.
Coi chừng bị bạt tai.

Ông ấy nhậu lai rai.
Quơ chơn lại múa tay
Ai bảo ông quá chén,
Coi chừng bị chưởi ngay.

Ông ấy nhậu lai rai.
Chữ nho cứ sổ hoài.
«Vô tửu bất thành lễ»,
Thánh hiền nói chẳng sai.

NHAN KIM DƯƠNG
(Bamethuột)

MỘT GIA ĐÌNH

\- 169 -

Truyện dài của SƠN NAM

Suốt đêm, Thơm không ngủ được. Nàng nhớ con, nhớ cha. Bầu không khí trong hang đã quá ẩm ướt lạnh lẽo. Khi thức dậy, nàng nhìn qua Hai Dơi. Anh ta đã nảo nề nâng đỡ kết tình chồng vợ. Nàng nhận lời để thoát khỏi cái chết đang đường kề. Và cũng vì thương Hai Dơi.

Mấy tháng qua, nếu không có anh ta an ủi và che chở, chắc nàng đã mang bịnh hoặc trở xác rồi.

Hai Dơi giật mình thức dậy:

— Em...

Thơm đáp:

— Anh ngủ đi. Ở đây, tháng rộng ngày dài, thức sớm mà làm gì?

Hai Dơi cười hiền lành:

— Hơi lạnh đó. Vài tháng nữa, ngủ trong hang mà không đốt lửa thì... chết luôn. Nhưng nếu đốt lửa thì cũng nguy. Thấy có lửa ấm, vài con rắn bò tới để làm bạn.

— Ghê quá vậy!

Nhìn Thơm một chặp, Hai Dơi nói:

— Em nghiêng tai xuống đây, nghe anh nói.

Trống ngực đánh thình thịch, Thơm trả lời không ra tiếng:

— Sao? Hễ cất xong cái miễu đó thì...

Hai Dơi đáp:

— Chưa có gì rõ rệt nhưng em nên lo liệu. Thiên hạ tính chuyện làm ăn lớn, hễ có một đồng thì cứ làm chuyện ác để có một trăm, một ngàn đồng. Hễ có quyền thế sát sanh một người thì họ đã có quyền sát sanh một vạn người. Anh chán lắm rồi. Và không tranh danh đoạt lợi nên rốt cuộc, anh vẫn là đứa tay sai hạng bét.

Thơm giựt mình:

— Vậy thì mình trốn qua xứ khác.

Anh nghĩ như vậy đó.

Nói xong, Hai Dơi ôm ghì lấy Thơm. Như e sợ điều gì, Thơm cứ ngóng cổ liếc ra ngoài cửa hang. Hai Dơi nói:

[illegible] để cho em được sống, được [illegible] cửa, cho bố đi đứng ăn ngủ, không [illegible]

Trời! Bây giờ em mới dám nói thiệt. Hồi mấy [illegible] trước, bố thấy anh vô hang, em sợ quá.

— Sợ anh giết?

— Em nghe người ta nói bọn cướp cứ chặt từng ngón tay, thẻo từng miếng tai, thẻo lỗ mũi, cắt đầu tiền để gửi về, chờ chuộc tiền.

— Đừng nói vậy, bỏ em nói mà Lão Bảy Cóc nghe được thì nguy. Lão ta không bao giờ chịu mình là tổ sư ăn cướp. Thì... bởi đem em về đây, lão ta tính làm cái chuyện mà em vừa nói. May thay, nhằm lúc Bảy Cóc muốn... tu hành nên em chưa đến đỗi gì!

Thơm càng bối rối, nhớ đến bộ quần áo mà mỗi khi đi ngang qua đây, Bảy Cóc cứ hỏi Hai Dơi. Bảy Cóc đem bộ quần áo sửa sang về Núi Sập để tống tiền. Và bấm rày, chắc ông ta đã hăm dọa cha nàng hoặc đã giết rồi.

Hai hàng nước mắt chảy dài, Thơm day mặt vô vách, rồi gục đầu xuống.

— Phải đi nơi khác. Bằng không thì em tự tử mà chết luôn.

Hai Dơi gật đầu:

— Chưa trễ đâu. Họ cất miễu rồi nhưng chưa... đủ tiền. Mình còn dư thời giờ.

— Ba em còn sống không?

— Còn mà! Sao em hỏi vậy?

— Em lo quá Ông Bảy đem bộ quần áo của em đi đâu?..

Rồi đột nhiên, Thơm trợn mắt, nói tiếng:

— Hay là... ông Bảy đem tiền của ba em để cất cái chùa cái miễu gì đó! Ban đêm, em nằm trong nấy lâu lâu nghe người qua kẻ lại nói. Nghe lắm vậy thôi.

Hai Dơi đáp:

Miễn là em còn sống, miễn là ba em còn sống. Như vậy qui rồi.

— Em muốn trốn, anh giúp em...

Hai Dơi nói:

— Nhưng anh giúp với tình chồng vợ. Em hứa làm vợ anh đi. Hay là chê anh nghèo.

— Thì em làm vợ anh từ mấy tháng nay rồi. Chờ đêm nay, ngày mai rồi mình đi qua xứ khác. Để anh gặp ông Bảy, dò xét lần chót. Nhờ ông lo tu hành mà em còn sống.

— Tu theo phái nào? Ông qui y với ai? Ban đêm, em nghe tiếng chuông văng vẳng...

— Đó là mấy cái em trên núi. Ông Bảy làm sao tụng kinh, gõ mõ được.

(Còn nữa)

BẾN TẮM NGỰA

• Truyện dài của VIÊN LINH

— 65 —

7

Chàng ngậm ngùi ra sông. Ánh đèn từ dãy nhà bên kia hắt xuống giòng nước đục thẫm, ngúng nguẩy khuyên động. Lúc quay lại, chàng bắt gặp cái nhìn trao đổi giữa hai tay anh chị.

Ba Hớt Tóc búng ngón tay kêu lách tách:

— Anh Hoán à, tôi biết cô Liễu lắm. Ở Bến Tắm Ngựa, lối xóm đều biết như tôi vậy. Tuy là ở một mình mà cô đứng đắn lắm.

Hoán im lặng chưa hiểu rõ anh ta muốn nói gì.

— Kể cũng lạ, chớ hoặc là cô phải trở về nhà, hoặc là ở hẻm Lê văn Duyệt. Vậy mà không ở đâu hết.

Hoán hỏi:

— Hay là bọn chúng đưa Liễu đi rồi.

— Không có đâu. Con mụ mập chỉ làm ăn ở cái hẻm đó mà thôi. Thế mới lạ chớ.

Năm Ô góp ý kiến:

— Tôi có nói với anh Hoán rồi, có khi có một tên nào trong bọn yêu cô Liễu đưa cô đi trốn.

Tay anh chị bự gật đầu:

— Có thể lắm. Tôi cũng nghĩ vậy.

Hoán mỉm cười hoài nghi:

— Tôi chắc không có chuyện đó đâu.

— Tôi đã nói với anh cô Liễu là người đứng đắn, nhưng mà ở đời nó kỳ lắm anh Hoán ạ. Tuy là anh học giỏi hơn tụi tôi đây cả chục cây số, nhưng tụi tôi chắc là sống nhiều hơn anh tụi tôi phải kinh nghiệm hơn anh. Ở đời, có nhiều chuyện kỳ không ngờ được đâu.

Hoán thấy anh ta nói có lý song chưa nhận:

— Tôi không tin Liễu có thể đi theo một người nào.

Ba Hớt tóc cười ha hả.

— Anh không tin là phải, tôi biết. Bị từ nhỏ tới giờ anh chỉ đi học.

Hoán bực bội ngắt lời:

— Không phải vậy đâu, anh Ba.

Anh ta vẫn cười:

— Anh đừng hiểu lầm tôi. Tôi không có ý nói xấu người yêu của anh chút xíu nào hết. Ngay tôi đây cũng mến cô lắm. Tôi nói đây là nói hoàn cảnh mà. Có những hoàn cảnh ác ôn nó khiến người ta không thể nào tự chủ được.

Năm Ô gật đầu:

— Anh Ba nói đúng đó, anh.

Hoán nhận ra anh ta đã đổi cách xưng hô đối với mình. Tay anh chị bự nói tiếp:

— Vì như có thằng nó bày đặt nói yêu đương này nọ nó rủ cô đi trốn nhất định là cô đi liền. Rồi nó đưa con nhỏ người ta tới một chỗ nào đó thì anh tính sao?

Sợ Hoán hiểu lầm câu vừa nói, Ba Hớt Tóc vội thêm:

— Dĩ nhiên là cô Liễu không hề yêu nó, nhưng có người rủ đi trốn, bất kể người đó như thế nào, tôi cuộc với anh là cô sẽ đi.

Hoán gật đầu. Tay anh chị hài lòng:

— Đó, hoàn cảnh nó có đưa đẩy người ta như vậy, không biết đâu mà lường được, anh Hoán à. Thành ra trong vụ này, tôi nghĩ cô Liễu kẹt ở đâu đó rồi.

Ngó tay đàn em, anh ta nói tiếp:

— Mà kẹt lớn nữa.

Hoán không hiểu:

— Kẹt lớn là làm sao anh Ba?

— Nghĩa là cô Liễu lại kẹt với cái thằng nó rủ cô đi trốn. Tôi biết có trường hợp cô gái bị ép buộc cuối cùng đành ở với cái thằng giả nhân giả nghĩa đã cứu mình, mặc dù biết nó chẳng tốt đẹp gì.

Nhưng anh nghĩ coi gặp trường hợp đó, thà lấy nó làm chồng, hay làm vợ bé nó đi nữa còn hơn là làm vợ mọi người.

Đấy, nó kẹt như vậy.

Hoán lại ngó ra mặt sông không biết nói sao. Chàng lờ mờ hiểu rằng chàng đang bị thuyết phục. Ba Hớt Tóc dường như muốn chàng bỏ rơi chuyện Liễu. Tự dưng chàng ngó thẳng vào mặt anh ta thái độ thách thức.

— Anh Ba, có thể anh nói đúng lắm, nhưng dù thế nào, tôi cũng phải đi tìm Liễu.

Tay anh chị gật đầu:

— Đành rồi, nhưng khó lắm đấy, anh. Tôi sợ anh sẽ gặp chuyện rắc rối nếu anh trở lại con hẻm Lê văn Duyệt.

Hoán ngạc nhiên:

— Chắc chắn là tôi phải trở lại cái hẻm đó.

— Tôi biết.

— Anh có ý kiến gì giúp tôi, anh Ba?

Anh ta lưỡng lự:

— Kể thì có, nhưng lúc này tôi chưa tính gì được. Chỉ khuyên anh một điều là đừng về đó ngay. Bọn nó còn nhớ mặt anh. Về đó, anh có thể bị bắt lại.

(CÒN NỮA)

NGỌN ĐÈN

— 08 —. Truyện dài THẢO TRƯỜNG

một

Tủy nói:

— Thì làm tạm trong lúc kẹt mà anh. Sau này mình lớn lên có nghề cũng đỡ chớ. Chín vùng đứng dậy:

— Tao đi C. vào.

Tủy thấy Chín hùng hổ không giám nói nữa.

Chín đi đi lại lại trên lề đường, nó móc một điếu thuốc nửa châm hút Tủy buột miệng.

— Hút gì hút liền liền vậy. Rồi hết lấy gì mà hút.

Chín lẹ ngồi phịch xuống chiếc hộp sắt:

— Thế không hút thì làm gì bây giờ. Để dành làm giàu à. Đ. m. chỉ một trăm bạc cho tao mua gói thuốc mà hỏi mốc họng hoài.

Tủy lại im. Nó lại cầm chiếc kim gõ nhịp vào chiếc lò ép. Chín hét to:

— Đ.m. Chán quá.

Tủy ngưng gõ nhìn xung quanh:

— Anh làm gì mà la lối vậy. Cảnh sát họ đi ngang nghe thấy lại đuổi nữa ạ!

Chín buông thõng:

— Đuổi thì kệ cha mày.

Chín thuận chơn đạp mạnh vào chậu nước đã tung tóe. Tủy hoảng hồn lăng ra bên. Đợi một lát thấy Chín ngồi lầm lì. Tủy rón rén cầm chiếc chậu đi xin nước khác.

Khi về chỗ thấy Chín vẫn còn ngồi đó. Tủy gợi chuyện

— Anh thích làm nghề gì?

Chín bực mình:

— Tao thích làm... bố thiên hạ.

Tủy không giám nói thêm, Chín tức tối:

— Tụi bọn tao nó kể chuyện có nhiều thằng trước kia cũng chẳng có học hành gì, cũng là dân anh chị đứng bến, cũng là phường du thủ du thực vậy mà rồi chúng nó cũng làm lớn cưỡi đầy cưỡi cổ những kẻ có học khác sai bảo những tên con nhà dòng dõi khác. Vậy mà mình không làm được có tức không?

Tủy rụt rè:

— Biết đâu những người đó họ chẳng có tài riêng, tài chuyên môn. Tuy được đi học nhưng họ có năng khiếu, họ có chuyên môn, họ không học nhưng cũng biết, họ không con nhà gia thế nhưng tư cách chững chạc, họ...

Chín trợn mắt nhìn Tủy, nó chỉ vào mặt em, nạt:

— Câm! Câm ngay!

Tủy nín thinh. Chín lầm bầm chửi thề Tủy ngáp dài ngơ ngác nhìn ra phía đường:

— Sao chẳng thấy cái xe nào hư cả vậy? Chín cười nhếch mép:

— Mẹ anh, anh chỉ thấy đức thôi, anh chỉ mong cho người ta vá mỏ hơi đi, xe đến cho anh có mà lấy tiền.

Tủy cười bẽn lẽn, cu cậu ngửa tay xin:

— Anh cho em điếu thuốc.

Chín cau mặt:

— Sao lúc này mày trả lại, mày chê hút thuốc rồi hả.

Tủy lẹ càng bẽn lẽn:

— Tại lúc nãy không buồn.

Bây giờ tự nhiên lại buồn. Anh cho em hút thử xem có đỡ buồn không?

Chín móc bao thuốc lấy một điếu mồi lửa. Nó đưa mẩu thuốc hút giở cho Tủy:

— Mày hút cả điếu phí đi. Hút một mẩu thừa này cũng được. Đáng lẽ tao không cho mày hút vì mày là thằng làm tàng, mày chê bai đồ bíu không dáng ngậm thuốc lá nữa.

Thằng Tủy vui vẻ cầm mẩu thuốc thừa hút. Chín chợt hỏi:

— Mà mày vừa nói mày buồn à?

Tủy gật đầu. Chín nhổ bãi nước bọt ra phía trước:

— Mày mà buồn gì.

Tủy vung tay bâng quơ:

— Buồn lai rai.

Chín bĩu môi:

— Nhóc con mà cũng buồn lai rai. Mày là thằng con ngoan của mẹ mày làm ra tiền, sao mày còn buồn.

Tủy nhệm người lên gãi đít soàn soạt:

— Em buồn vì thấy gia đình mình nghèo, em buồn vì thấy anh chán nản bỏ đi.

Chín cười sặc sụa:

— Mày nói như ông cụ non. Mày mà thương đếch gì tao. Tao đi mày càng khoái chứ buồn cái mẹ gì.

Tủy nhìn anh đăm đăm:

— Anh nói thế chứ sao không buồn được. Dù sao thì anh cũng là anh lớn trong nhà, anh đi như thế rồi tối đến khi đi ngủ, tụi em sẽ nghĩ không biết anh ngủ đâu, khi ăn cơm tụi em sẽ nghĩ không biết anh ăn cơm ở đâu.

Khi súng đạn nổ tụi em sẽ nghĩ không biết tránh núp nơi đâu. Anh là anh của tụi mà. Anh cũng là con của mẹ mà. Anh đi em buồn lắm.

(CÒN NỮA)

□□□□□□□□□□□□□□□

ĐÃ PHÁT HÀNH TÁC PHẨM THẢO-TRƯỜNG

— **VUỐT MẮT**
truyện dài — Thế Hiện Xuất Bản

— **TH. TRẦM**
truyện dài — Tổ Hợp Gió Xuất Bản

GIẤC NGỦ

— 38 — Truyện dài của MAI-THẢO

chương bốn

— Cô ở đây một mình?

Khánh chỉ tay sang phía bên cạnh.

— Không hẳn. Đầu hành lang là gia đình thầy Phiên.

Đám học trò nghe thấy Khánh nhắc đến tên Phiên chụm mũi, nhìn mặt nhìn nhau. Họ không có cảm tình với Phiên, Khánh nghĩ thầm. Nàng bật cười hỏi Uyển:

— Làm gì thế? Thầy Phiên tốt lắm mà.

— Lúc nào thầy Phiên cũng như một ông cụ non.

— Các anh các chị đừng nên nói thế. Chúng tôi già hết rồi. Không thể tươi trẻ, yêu đời như các anh các chị được.

Uyển nhìn Khánh:

— Cô còn trẻ mà!

Khánh tủm tỉm:

— Đúng, nhưng là cách đây 15 mười bảy năm.

Uyển chợt nhìn thấy tấm hình hai đứa con Khánh đặt trên bàn phấn. Uyển chạy đến, đỡ lấy tấm hình, trở lại chỗ cũ. Khánh nói:

— Các cháu.

— Sao cô không cho lên đây?

— Lên thế nào được. Tôi ở một mình. Lại bận giậy học mà trẻ nhỏ thì phải được chăm sóc thường xuyên. Nhưng bà Phiên sắp mướn dùm được cho tôi một người làm. Để tôi xem thế nào. Không chừng tôi sẽ về đón các cháu lên cho ở chơi ít lâu vào dịp giáng Sinh năm nay chẳng hạn.

Đường hỏi bất chợt:

— Thầy đâu ạ?

Khánh giựt mình:

— Nhà tôi?

Nàng không chờ đợi câu hỏi ấy. Nàng cũng không nghĩ đến sự đám học trò sẽ biết là nàng đã ly dị với Tùng hay chưa. Chuyện này dẫu Khánh muốn né tránh cũng không thể né tránh và dấu diếm mãi được.

Thế nào, thì không còn ai là không biết nữa, Khánh nhủ thầm. Cũng hay cho xong. Nàng điềm đạm nói:

— Chúng tôi đã ly dị với nhau.

Đến lượt Uyển bất ngờ vì câu trả lời. Và vì bất ngờ, không suy nghĩ, nên Uyển hỏi một câu ngớ ngẩn:

— Tại sao ạ?

Đường biết ngay là bọn ý đã hỏi người nữ giáo sư những câu hỏi không được quyền hỏi, vì thuộc đời tư, vì thuộc chuyện người lớn với cháu.

Đường quát Uyển.

Uyển.

Uyển đỏ mặt, sợ hãi, lúng túng:

— Xin lỗi cô.

Khánh mỉm cười, đặt nhẹ tay lên mái tóc người con gái. Nàng cũng ngây thơ, trong trắng chưa hiểu gì về những mặt trái của đời, chưa hiểu thế nào là hôn nhân chưa hiểu thế nào là ly dị.

Bây giờ nàng đã hiểu. Và cuộc đời thôi là một giấc mộng Khánh dịu dàng nói với Đường:

— Không sao.

Và với Uyển:

— Đừng sợ tôi buồn. Chuyện tôi ly dị với nhà tôi cũng là một chuyện thường.

Đó là một chuyện không tốt đẹp. Nhưng nhiều trường hợp—và trong đó có trường hợp tôi, là chuyện tuy tôi không muốn, nhưng không thể nào tránh được. Một cặp vợ chồng không ở được với nhau nữa thì phải chia tay nhau.

Ly dị là như thế đó mà thôi. Các anh các chị sau này lớn khôn hơn ra đời, sẽ thấy cuộc sống tàn nhẫn còn nhiều chuyện ghê gớm hơn nữa. Bây giờ các anh các chị còn trẻ. Đang đi học. Nhưng biết dần chuyện đời đi là vừa.

Cặp mắt Khánh chợt thoáng một chút buồn rầu:

— Biết trước để chuẩn bị. Để đề phòng. Tốt hơn là về sau mới biết.

Một phút im lặng. Khánh nhận thấy cần thiết phải hướng ngay câu chuyện sang một chiều hướng khác:

— Thôi, Bây giờ nhờ mấy anh chị một tay.

Cả bọn cùng đứng lên. Đường xuống nhà dưới, lấy lên một con dao lớn, một cái kìm. Hai hòm sách đóng kín được phá tung ra.

(CÒN NỮA)

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Những ca khúc bây giờ và tiền chiến hay nhất đều được trình bày mỗi tối tại:

Đêm Màu Hồng

qua tiếng hát THÁI-THANH
và Ban Hợp Ca THĂNG LONG.

—24—

TRỜI phương BẮC

Truyện dài của NAM-HẢI

PHẦN THỨ HAI

III

Thế rồi người thanh niên bồng bột sôi nổi gặp được tổ chức bí mật của đảng CS nghe tuyên truyền quảng bá lòng yêu nước đánh đuổi thực dân thắc vào bầu nhiệt huyết đang cháy bừng hực được đổ thêm dầu.

Ông len vào tổ chức bí mật với niềm tin cuồng nhiệt, nhưng cái tình cảm an sự sốt cùng mạnh mẽ trong ông, hai thái cực đó luôn luôn mâu thuẫn xâu xé lẫn nhau.

Năm hai mươi bốn tuổi ông được kết nạp vào Đảng cộng sản đông dương ông không dám tung hoành khắp khu mỏ, chỉ ra rả một chỗ, tổ chức vài chục công nhân thỉnh thoảng làm một cú đình công gây tiếng vang.

Đảng có di chuyển công tác thì việc có khả năng có hạn xin gánh vác công việc quanh Uông bí, vì lúc đó đảng cộng sản chưa lớn mạnh nên kỷ luật đó khắc khe.

Do đó suốt mười lăm năm hoạt động có bao giờ bị Tây bắt, da dẻ không bị sứt mẻ gì trong khi đó biết bao đảng viên vào tù ra tội, kẻ chết người tàn tật. Để đáp lại công lao đó ông Hai được Đảng cho cái chức Giám đốc của công ty.

Ông chẳng mảy may bất mãn, với lại hai người em trai của ông do lòng hăng hái phiêu liêu bỏ đất mỏ lên Việt Bắc tham gia giải phóng quân nên ngày nay mỗi người cũng được một cái lon thượng tá, đại tá.

Hòa bình lập lại về quê thăm hỏi ông Hai cho biết chỉ bên người chú cũng làm nên cả, nhờ cái khổ ăm xua mà ai cũng chạy theo Việt Minh bây giờ về bây giờ về tha bổ mà đấu tố, những người khác trước kia họ hằn thù chỉ vì hơn kém chỗ ngồi mâm cơm, vai vế trong làng.

Ông Hai đã đi một quảng đường dài về quá khứ. Đầu thuốc lá nóng nơi ngón tay ông sực tỉnh ngồi thẳng dậy. Hai đứa con ông đang học bên Trung Quốc.

Lại nghĩ đến thằng cháu họ con đại tá Sơn, ông Sơn bận trên quân khu cả năm không lo lắng được đường vợ con cho kỹ sư Trần Cương, ông Sơn thường viết thư về cho anh mong mỏi ông chăm lo cho Cương được nên sự nghiệp, vợ con vì ông Sơn chỉ có người con trai.

Ông Hai đứng lên đi lại trong phòng.

Ngày nay giai cấp ta trị dân có mánh khóe, có lý luận có chuyên chính vô sản bởi vậy bố ai mà biết ta bóc lột ở đâu? nếu có biết cũng không được ngủ lại nổi dậy như thời Tây. Nó sẽ bị bóp nát khi còn trứng nước.

Thời đại trưởng giả quý tộc mới đã lên và còn tồn tại lâu lắm.

Cánh cửa phòng mở ông Hai giật mình nhưng nhận ra ngay người cháu là kỹ sư Trần Cương, ông hỏi:

— Ủa cháu hôm nay nghỉ hả?

— Thưa bác học sinh về phép cả nên cháu được nghỉ vài hôm.

Ông Hai nghĩ ngay đến vấn đề Tuyết mà Cương viết thư xin ý kiến ông hỏi:

— Cháu đến chơi hay có việc gì, thư bác viết trả lời ý kiến của cháu, cháu nhận được chưa?

— Dạ có nhưng cháu thấy làm thế không được đẹp bác ạ, với lại cô ta yêu bám thế thiết lắm

— Ồ cháu lớn tuổi sao còn ngây thơ vậy?

Bóp trán một lúc ông Hai nói:

— Thôi được cháu cứ bình tĩnh, bác có cách giúp cháu nhưng cháu phải thật khéo léo.

Hàng ngày bên cạnh Tuyết cháu thấy nó thế nào?

— Một cô gái vui tươi hồn nhiên.

— Có khi nào liếc nhìn cháu không?

— Dạ... cái đó thì có nhưng bác tính giữa giáo sư và học sinh sao mà tránh khỏi?

— Ông Hai nhớ lại thời son trẻ, cái thời kỳ vừa hoạt động bí mật vừa reo rắc bào thai cho thiên hạ:

— Không nghĩa là bác muốn nói nó nhìn trộm, nhìn liếc hay nhìn có vẻ đăm đuối thầm yêu kia.

Ông Hai phán biện kinh nghiệm mình một cách hết sắng đến ngây thơ, tưởng cháu mình ngờ nghệch về đường tình, bác vừa lòng.

— Cháu tin rằng Tuyết sẽ yêu cháu nhưng...

Cương ngập ngừng khó nói, ông Hai cướp lời:

— Được rồi bác sẽ cố gắng liên lạc với lãnh đạo bên ấy giúp cháu còn cháu phải tranh thủ hai anh của Tuyết, ngày ngày sẽ nhận cháu sẽ gây được cảm tình với Tuyết bác hy vọng địa vị một kỹ sư như cháu muốn thành công không khó.

Cương tin tưởng buộc miệng thổ lộ:

— Cháu không thể sống thiếu Tuyết được bác ạ!

Cương ra về, ông Hai sang phòng bên nơi để hồ sơ công nhân, lục lọi mãi mới thấy hàng chữ lớn đề ngoài: «Khóa năm trên sáu sáu».

Ông Hai tìm xem lý lịch của Phong tới đoạn cha: «Nguyễn văn Thi xã... huyện Phú Bình, tỉnh... năm mươi bảy tuổi, trước cách mạng (1945) làm cai mỏ nông-Bí, sau cách mạng làm công nhân đến ngày nay, không can hoặc bị kỷ luật nào của nhà nước».

(CÒN NỮA)